

Arrest

nr. 283 958 van 27 januari 2023
in de zaak RvV X / XI

In zake: X

**Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat M. LYS
Berckmansstraat 89
1060 BRUSSEL**

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE XIe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 5 oktober 2022 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 6 september 2022.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 22 november 2022 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 2 december 2022.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken S. VAN CAMP.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat P. HEYVAERT *loco* advocaat M. LYS en van attaché C. CORNELIS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker, die volgens zijn verklaringen België binnenkwam op 23 september 2019, diende op 24 september 2019 een verzoek tot internationale bescherming in.

Op 18 oktober 2019 werd door de Dienst Voogdij van de FOD Justitie middels een leeftijdstest vastgesteld dat verzoeker minderjarig was, waarbij 17 jaar met een standaarddeviatie van 6 maanden een goede schatting is. Op 8 november 2019 werd verzoeker een voogd toegewezen door de Dienst Voogdij gedurende zijn minderjarigheid.

Op 4 juni 2019 werden verzoekers vingerafdrukken afgenomen in Bulgarije (Eurodac).

1.2. Op 29 juni 2019 nam de commissaris-generaal een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissing werd op 15 oktober 2021 ingetrokken. De Raad verwierp het beroep tegen deze beslissing (RvV 19 november 2021, nr. X).

1.3. Op 6 september 2022 nam de commissaris-generaal een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissing, die verzoeker door aangetekende brief van 7 september 2022 ter kennis werd gebracht, is de bestreden beslissing die luidt als volgt:

*“Asielaanvraag: 24/09/2019
Overdracht CGVS: 25/02/2020*

In het kader van uw verzoek om internationale bescherming organiseerde het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen op 7 januari 2021, van 13.45 uur tot 17.16 uur een persoonlijk onderhoud. U werd bijgestaan door een tolk die het Pashtou machtig is. Uw voogd, Samuël André Vincent, en advocaat, meester Piet Heyvaert loco meester Matthieu Lys, waren aanwezig gedurende de volledige duur van het persoonlijk onderhoud.

A. Feitenrelaas

U beweert de Afghaanse nationaliteit te bezitten, Pashtoun te zijn en afkomstig te zijn uit het dorp Jokan, gelegen in het district Hesarak, provincie Nangarhar. U bent 17 jaar.

Uw vader werd gedood door zijn broer P.G., toen u een leeftijd van twee jaar had. Sindsdien leefde u onder de heerschappij van P.G. en zijn broer M.G. beiden lid van de taliban. Ze waren heel streng voor u en uw gezinsleden en jullie werden vaak door hen geslagen. Deze ooms wilden u ook rekruteren voor de jihad. Op een dag drong uw oom langs moederszijde, N., erop aan dat u en uw andere gezinsleden zichzelf moesten redden. Met zijn hulp kon u uw ooms en land ontvluchten, toen u een leeftijd had van 14 jaar. Na uw vlucht vertrokken ook uw twee oudere broers.

U verbleef ongeveer anderhalf jaar in Turkije vooraleer u uw reis naar Europa verder kon zetten. Op 24 september 2019 verklaarde u zich vluchteling in België.

Ter staving van uw verzoek legt u een kopie van de taskara van uw oom neer.

Op 30 juni 2021 nam het CGVS in uw verzoek om internationale bescherming een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Tegen deze beslissing diende u beroep in bij de Raad voor Vreemdelingenbewistingen (RvV). Op 15 oktober 2021 trok het CGVS haar beslissing in omdat er in de nasleep van de machtsovername door de taliban verder onderzoek naar de actuele situatie in Afghanistan nodig was. Uw beroep werd op 19 november 2021 door de RvV verworpen.

B. Motivering

Vooreerst moet worden opgemerkt dat u op het moment van uw persoonlijk onderhoud op het CGVS een nietbegeleide minderjarige was. Om die reden was het Commissariaat-generaal van oordeel dat er in uw hoofde, als niet-begeleide minderjarige, bijzondere procedurele noden konden worden aangenomen.

Om hier op passende wijze aan tegemoet te komen, werden er u in het kader van de behandeling van uw verzoek door het Commissariaat-generaal steunmaatregelen verleend. Meer bepaald werd er u een voogd toegewezen die u bijstaat in het doorlopen van de asielprocedure; werd het persoonlijk onderhoud afgenomen door een gespecialiseerde protection officer, die binnen de diensten van het Commissariaat-generaal een specifieke opleiding volgde om minderjarigen op een professionele en verantwoorde manier te benaderen; heeft het persoonlijk onderhoud plaatsgevonden in het bijzijn van uw voogd en advocaat die in de mogelijkheid verkeerden om opmerkingen te formuleren en stukken neer te leggen; en werd er bij de beoordeling van uw verklaringen rekening gehouden met uw jeugdige leeftijd en maturiteit, evenals met de algemene situatie in uw land van herkomst.

Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat u kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Tijdens de procedure in het kader van uw verzoek om internationale bescherming werd u meerderjarig. Bijgevolg kan de Internationale Conventie voor de rechten van het kind op u niet worden toegepast.

Er dient echter te worden opgemerkt dat u doorheen uw verklaringen niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie heeft of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming loopt.

Het CGVS benadrukt vooreerst dat de bewijslast inzake de gegrondheid van een verzoek om internationale bescherming in beginsel op de verzoeker zelf rust. Dit basisprincipe is wettelijk verankerd in artikel 48/6, eerste lid Vw. en wordt uitdrukkelijk erkend door het UNHCR (zie: UNHCR, Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié, Genève, december 2011, § 196), het Hof van Justitie (HvJ, C-465/07, Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, 2009 en HvJ, C-277/11, M.M. t. Ireland, 2012) en het Europees Hof voor de Rechten van de Mens (EHRM, Saadi t. Italië, nr. 37201/06, 28 februari 2008, § 129 en EHRM, NA t. Verenigd Koninkrijk, nr. 25904/07, 17 juli 2008, § 111). Het is derhalve in de eerste plaats uw verantwoordelijkheid en plicht om de gegevens te verstrekken die nodig zijn voor een correcte beoordeling van de feiten en omstandigheden waarop u zich beroept. Dit neemt niet weg dat de commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen voor de bepaling van de relevante elementen van dat verzoek met de verzoeker dient samen te werken.

Deze samenwerkingsplicht in hoofde van het CGVS bestaat er in de eerste plaats in dat het CGVS nauwkeurige en actuele informatie verzamelt over de algemene omstandigheden in het land van herkomst (HvJ, C-277/11, M.M. t. Ireland, 2012, §§ 65-68; EHRM, J.K. e.a. t. Zweden, nr. 59166/12, 23 augustus 2016, § 98). Dit vloeit logischerwijze voort uit het feit dat het doel van de procedure voor de toekenning van internationale bescherming er in bestaat na te gaan of een verzoeker al dan niet nood heeft aan internationale bescherming, en bij de beoordeling van deze beschermingsnood niet alleen rekening moet worden gehouden met de persoonlijke omstandigheden van de verzoeker, maar ook met algemene omstandigheden in het land van oorsprong op het tijdstip waarop een beslissing wordt genomen (artikel 48/6, § 5 Vw.).

Wat de persoonlijke omstandigheden betreft, spreekt het voor zich en wijst ook het EHRM er op dat een verzoeker in wezen de enige partij is die in staat is om informatie over zijn persoonlijke omstandigheden te verschaffen. Bijgevolg rust de bewijslast, voor wat de individuele omstandigheden betreft, in beginsel op de schouders van de verzoeker, die zo spoedig mogelijk alle elementen ter staving van zijn verzoek om internationale bescherming dient neer te leggen (EHRM, J.K. e.a. t. Zweden, nr. 59166/12, 23 augustus 2016, § 96).

In het licht van het voorgaande en overeenkomstig artikel 48/6, § 1, eerste lid Vw. bent u derhalve verplicht om van bij aanvang van de procedure uw volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over uw verzoek om internationale bescherming, waarbij het aan u is om de nodige feiten en relevante elementen aan te brengen bij de Commissaris-generaal, zodat deze kan beslissen over het verzoek om internationale bescherming. Deze relevante elementen omvatten luidens artikel 48/6, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet onder meer, doch niet uitsluitend, uw verklaringen en alle documentatie of stukken in uw bezit met betrekking tot uw identiteit, nationaliteit(en), leeftijd, achtergrond, ook die van de relevante familieleden, land(en) en plaats(en) van eerder verblijf, eerdere verzoeken, reisroutes, reisdocumentatie en de redenen waarom u een verzoek indient.

Niettegenstaande u bij de aanvang van uw persoonlijk onderhoud uitdrukkelijk gewezen werd op de medewerkingsplicht die op uw schouders rust (zie notities CGVS, d.d. 07/01/2021, p. 2-4), blijkt uit het geheel van de door u afgelegde verklaringen en de door u voorgelegde stukken duidelijk dat u niet heeft voldaan aan deze plicht tot medewerking. Vanzelfsprekend werd rekening gehouden met uw nog jonge leeftijd. Hoewel zeker geen gedetailleerde kennis over uw regio wordt verwacht, mag ook van een minderjarig persoon verwacht worden dat hij een zicht heeft op zijn afkomst en identiteit.

Er werd immers vastgesteld dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw beweerde plaatsen van eerder verblijf vóór uw komst naar België. Het verschaffen van duidelijkheid over uw eerdere verblijfplaatsen is echter van wezenlijk belang voor de inschatting van de vrees voor vervolging die u stelt te koesteren. Immers, indien doorheen het onderzoek van het dossier moet worden vastgesteld dat een verzoeker geen zicht biedt op zijn reële verblijfsituatie voorafgaand aan zijn vertrek uit Afghanistan, dient immers te worden besloten dat de vervolgingsfeiten, die zich volgens zijn verklaringen in een plaats van eerder verblijf in Afghanistan zouden hebben voorgedaan, niet aangetoond worden.

In casu werd vastgesteld dat u er niet in geslaagd bent uw identiteit aannemelijk te maken en uw afkomst uit het district Hesarak, provincie Nangarhar.

Vooreerst slaagt u er niet in uw leefomstandigheden in Hesarak, zonder vader, aannemelijk te maken. U haalt aan dat uw oom langs vaderszijde P.G. een van de belangrijkste commandanten van de taliban in Hesarak is en bij een dispuut uw vader had gedood, toen u een leeftijd had van 2 jaar (CGVS, p. 6). De reden voor diens dood was dat hij schrik had voor luchtaanvallen nadat P.G. en M.G., een andere broer, talibanleden hadden uitgenodigd bij jullie thuis (CGVS, p. 9). Volgens uw moeder had uw vader echter niet mogen tussenbeide komen en was uw oom om die reden boos op hem, waarna hij hem vermoordde (CGVS, p. 8). Naast de vaststelling dat het weinig plausibel is dat uw oom zijn eigen broer om die reden zou hebben doodgeschoten, te meer uw vader zelf voorstelde te verhuizen met zijn gezin indien uw oom nog talibs huiswaarts wou meebrengen (CGVS, p. 8), slaagt u er bovenal niet in de rol van uw ooms P.G. en M. G. bij de taliban aannemelijk te maken. Hierdoor wordt vanzelfsprekend ook de moord op uw vader ongeloofwaardig geacht. Uitgenodigd te vertellen over hun activiteiten bij de taliban overstijgen uw verklaringen de algemeenheden niet en komt u niet verder dan te vertellen dat ze vechten, vergaderen en op vrijdag mensen rekruteerden (CGVS, p. 9). U benadrukt niets meer in detail te kunnen geven en zelf ook niets meer te weten, hoewel u vanaf uw tweede onder hun heerschappij woonde. Gevraagd iets te vertellen over gevechten waaraan P. G. meevocht, zegt u het niet te weten. Gevraagd naar de activiteiten specifiek van M.G. kan u evenmin iets kwijt, omdat ze met codenamen praatten (CGVS, p. 9). Indien u jaar in jaar uit, dag in dag uit, bij uw ooms verbleef, mag echter worden verwacht dat u meer dan een begin van informatie zou kunnen geven en uw verklaringen enige doorleefdheid zouden tentoonspreiden. Uw zeer rudimentaire en algemene bewoordingen zorgen er dan ook voor dat de door u aangehaalde feiten onaannemelijk worden.

Gevraagd verder met welke andere leiders P.G. zoal samenwerkte, komt u niet verder dan twee personen te benoemen, S. en A. Behalve hun woonplaats kan u echter niets zeggen over de activiteiten van bijvoorbeeld S. (CGVS, p. 10). Gevraagd naar de dood van enkele belangrijke talibanleiders in uw regio geeft u opnieuw aan er niets over te weten. Evenmin kan u iets kwijt over een grote aanslag waarin uw oom P.G. een hand zou hebben gehad noch kan u een naam geven van iemand die door hem, naast uw vader, zou zijn gedood. U haalt wel zeer vaag aan dat er regelmatig mensen door hem werden gedood (CGVS, p. 10). Het is verwonderlijk en aldus niet geloofwaardig dat u in al die jaren helemaal niets zou hebben opgevangen over medestrijders, verliezen, winsten, activiteiten, plannen, veldslagen en moordaanslagen van uw beide ooms. Zeker aangezien uw oom vanaf uw tiende over de jihad begon te preken tegen u (CGVS, p. 15). Verwacht mag worden dat hij u, een minderjarige, naast religieuze kennis eveneens warm zou maken voor de strijd via verhalen over zijn strijd en zijn medestrijders. Gezien u helemaal geen enkel begin van informatie kunt verschaffen bent u er aldus niet in geslaagd hun rol binnen de taliban aannemelijk te maken, waardoor u er evenmin in geslaagd bent aan te tonen dat uw vader door zijn broer werd gedood en u sinds uw twee jaar opgevoed werd door uw ooms en voor hen diende te werken (CGVS, p. 7). Aangezien deze ongeloofwaardig geachte feiten de kern van uw levensloop omvatten, dient te worden geconcludeerd dat u de Belgische asielinstanties aldus geen inzicht wenst te geven in uw identiteit en levensloop voor uw komst naar België.

Bovendien is het frappant dat u, die nog in contact staat met uw oom langs moederszijde (CGVS, p. 5), aangeeft over geen enkel bewijs te beschikken dat het overlijden van uw vader kan aantonen. Uw motief, dat u dit reeds aan uw oom had gevraagd maar dat hij u had medegedeeld dat hij er geen had en het onmogelijk was om nieuwe te maken, is niet ernstig (CGVS, p. 14). Indien uw vader effectief zou zijn gestorven, mag worden aangenomen dat daar ook in Afghanistan, een bewijs van is. Bovendien legt u evenmin een bewijs van uw identiteit neer. Hoewel u aanhaalt dat uw taskara u werd ontvreemd in Bulgarije (CGVS, p. 10), mag worden aangenomen dat u eveneens via uw oom andere documenten zou hebben kunnen verkrijgen die uw identiteit, alsook uw verblijf en dat van uw familie in Hesarak zou kunnen aantonen (CGVS, p. 14). Zoals aangehaald kan aan uw redenering dat dit onmogelijk is weinig geloof worden gehecht. Ook bracht u het CGVS er na uw persoonlijk onderhoud niet meer vanop de hoogte dat u er niet in geslaagd was identiteitsdocumenten betreffende uw twee broers door te sturen, hoewel werd gevraagd naar deze documenten (CGVS, p. 14). Het enige document dat u wel neerlegt is een kopie van de taskara van uw oom. Naast de vaststelling dat de authenticiteit van een kopie niet kan worden nagegaan, zegt dit document niet dat deze persoon daadwerkelijk uw oom is noch dat u persoonlijk tot aan uw beweerde vertrek in Hesarak hebt gewoond. Verwacht mag worden dat u, die in contact staat met het thuisfront in Afghanistan, toch enkele documenten kunt bezorgen die uw identiteit, levenswandel en beweerde verblijf kunnen aantonen, nochtans van primordiaal belang voor de behandeling van een verzoek om internationale bescherming. De vaststelling dat u dit nalaat te doen, doet alweer vermoeden dat u geen zicht wenst te geven over wie u bent en vanwaar u afkomstig bent.

Enigszins bevreemdend is ook uw gebrek aan kennis over uw eigen familie. Zo haalt u in eerste instantie aan niet te weten hoeveel broers en zussen uw vader had, om het in tweede instantie te houden op twee broers, zoals aangehaald P.G. en M.G. (CGVS, p. 6). Gevraagd hoeveel zonen en dochters P.G. heeft, zegt u drie zonen en veel dochters die allen getrouwd waren (CGVS, p. 6). Opmerkelijker is echter dat u eerst aanhaalt dat M.G. niet gehuwd is om direct nadien te verklaren dat hij recent voor uw vertrek in het huwelijk stapte. Gevraagd met wie hij toen gehuwd was, verklaart u eerst het niet te weten om nadien te verklaren dat u denkt dat ze S.B. heette (CGVS, p. 6-7). U weet echter niet met zekerheid te zeggen of het iemand van zijn, en dus uw, dichte familie was, een dochter van een oom of tante (CGVS, p 6), wat de nodige vragen oproept.

De geloofwaardigheid van uw profiel en aanwezigheid in Hesarak voor uw komst naar België wordt verder ondermijnd doordat u geen doorleefd beeld weet te schetsen van uw activiteiten en gebeurtenissen in uw regio.

Zo schets u geen geloofwaardig beeld van hoe u in opdracht van uw oom dieren hoedde die dan werden verkocht. U verklaart dat u met de geiten en de koeien de bergen introk om te laten grazen. De schapen bleven steeds thuis omdat die gehouden werden voor het gezin (CGVS, p. 7). Geiten en koeien hielden jullie om zaken mee te doen, benadrukt u. Het is dan vreemd vast te stellen dat zowel de geiten, waarvan u het ras niet kunt benoemen, als de schapen, gehouden werden voor hun melkproductie, wat dan werd verkocht. Opmerkelijk is ook dat u, die toch opgegroeid is met het hoeden van de dieren, de bal helemaal mislaat wanneer wordt gevraagd naar de verkoopsprajs van jonge schapen en geiten. Hoewel u zich verschuilt achter het feit dat u niet betrokken was bij het verkoopproces, mag toch worden verwacht dat u, gezien uw profiel van herder, bij benadering kunt schatten hoeveel de dieren opbrachten voor de familie. Bovendien mag zeker worden verwacht dat u dit coherent kunt weergeven. U haalt echter in eerste instantie aan dat een schaap tussen de 15.000 en de 20.000 Afghani waard is. Een magere geit brengt dan weer 10.000 Afghani op, terwijl een dikke tijdens het Offerfeest bijvoorbeeld 30.000 Afghani opbrengt, verklaart u (CGVS, p. 8). In werkelijkheid bracht een schaap tijdens het offerfeest in Kabul in 2017 10.000 Afghani op, het jaar voordien 9.000. De prijs in Jalalabad lag in december 2017 gemiddeld op 8.000 Afghani. In 2009 schommelde de prijs voor een schaap in Jalalabad rond de 6.000 Afghani. U verliet Afghanistan in 2017 (verklaring DVZ, vraag 33). Een geit was in 2009 beduidend minder waard dan een schaap, waarbij een geit in 2009 in Nangarhar zelfs maar om en bij de 4.500 Afghani opbracht. Gezien u zelf een geit ook minder waard schat als een schaap, mag het verwondering heten dat geiten in 2017 toch plots beduidend meer waard zouden geweest zijn dan schapen. Het is dan ook zeer merkwaardig dat u de prijs van uw dieren veel te hoog inschatte. Frappanter nog dan deze foutieve inschatting is dat u later tijdens uw persoonlijk onderhoud aanhaalt dat uw oom zieke dieren aankocht voor 10.000 of 12.000 Kaldar. Geconfronteerd met de bemerking dat u in eerste instantie de Afghaanse munteenheid hanteerde en niet de Pakistaanse, bevestigt u dit maar voegt u eraan toe dat iedereen in uw regio Kaldar gebruikt als betaalmiddel (CGVS, p. 17). Gevraagd hoe u dan de prijzen in Afghani kent, haalt u uiterst laconiek aan dat u gewoon Afghani hebt gezegd, maar dit eigenlijk nooit heeft gezien (CGVS, p. 17). Gevraagd dan naar bijvoorbeeld de prijs van een geit in Kaldar, moet u het antwoord vreemd genoeg schuldig blijven, noch weet u hoeveel 10.000 Afghani in de Pakistaanse munteenheid is (CGVS, p. 17). Ook wanneer naar de prijs van een koe wordt gevraagd kan u deze niet weergeven en legt u incoherente antwoorden af. Zo haalt u aan dat de prijs afhangt van het ras van de koe om nadien slechts één ras te kunnen benoemen (CGVS, p. 8). Ook verklaart u in eerste instantie dat een koe van 2 jaar niet meer wordt verkocht wegens te oud, om nadien te verklaren dat koeien soms 1, 1.5 of 2 jaar waren wanneer deze werden verkocht (CGVS, p. 8). Indien u daadwerkelijk jarenlang voor de dieren zorgde in plaats van naar school te gaan (CGVS, p. 11), is het weinig geloofwaardig dat u zelfs bij benadering geen correcte en coherente informatie kunt geven over de prijzen die uw familie kreeg voor de dieren, te meer er geen geloof kan worden gehecht aan de door u geschetste leefomstandigheden bij uw ooms zonder vader.

Bovenstaande vaststellingen roepen dan ook heel wat vragen op over de geloofwaardigheid van uw identiteit alsook van uw familiaal profiel. Daarnaast slaagt u er allerminst in uw leven in Hesarak doorleefd te vertellen.

Zo is het opmerkelijk dat u, hoewel u stelt dat er twee scholen zijn in uw regio, in Sheikhan en Nargosai, u nog nooit gehoord hebt van de Jokan Lycee, een secundaire school. Straffer nog, u beweert zelfs dat er in Jokan geen scholen zijn (CGVS, p. 11). Ook in het door u gekende Lajegar is er volgens de info in het dossier een school gevestigd (CGVS, p. 5). Ook uw stelling dat er geen meisjesscholen waren in uw regio strookt evenmin met de landeninformatie die werd toegevoegd aan het administratief dossier waaruit blijkt dat er wel degelijk meisjesscholen zijn in Hesarak, zelfs meer dan in andere delen van uw provincie. Dit betreffen nochtans zaken uit uw onmiddellijke leefomgeving waarvan verondersteld kan worden dat

een jongeman ervan op de hoogte is. Gevraagd of kinderen van uw dorp naar school gingen, antwoordt u dan weer dat anderen die ver van u woonden, school liepen (CGVS, p. 11), om nadien vreemd genoeg zelf te verklaren dat de kinderen van uw aan de taliban gelieerde ooms staatsonderwijs genoten in Sheikhan (CGVS, p. 18).

Ook over de veiligheidssituatie in uw regio van herkomst legt u geen overtuigende verklaringen af. Geconfronteerd met de naam N.K., een hoog aangeschreven talibanleider die vlak voor uw vertrek werd gedood bij een grootschalig offensief in Hesarak, zegt u evenwel niets (CGVS, p. 12). Zelfs de naam van de schaduwdistrictsgouverneur van Hesarak voor de taliban, genaamd A.H. aka Ajiz, zegt u niets (CGVS, p. 12). Deze persoon werd na uw vertrek gedood in uw regio, maar moet op het moment van uw vertrek uw regio reeds onder zijn commando onveilig hebben gemaakt. In dezelfde aanval kwam ook de commandant G., die reeds enkele jaren actief was in Hesarak, om het leven. Een commandant die evenmin een belletje doet rinkelen bij u (CGVS, p. 12). Het is dan ook frappant dat u, naast het bestaan van deze personen, aangeeft geen weet te hebben dat er de jaren voor uw vertrek belangrijke talibanleiders gedood werden in uw regio (CGVS, p. 10), wat enerzijds opmerkelijk is voor u, die beweert twee talibangezinde ooms te hebben en anderzijds beweert tot aan uw vertrek in Hesarak te hebben gewoond.

Ook weinig aannemelijk is uw bewering dat de bazaar van Hesarak vroeger geopend was maar op heden gewoonweg niet meer bestaat (CGVS, p. 17). Gevraagd uw bewering te duiden, haalt u echter aan het niet te weten hoe dat komt omdat u er geen interesse in had. Dat u er niet in slaagt uw verklaringen te duiden roept vragen op. Deze bewering is bovendien evenmin in overeenstemming met de informatie die werd toegevoegd aan het administratief dossier waaruit blijkt dat in september 2016 de winkels van de districtsbazaar heropenden na een sluiting van vier maanden. Dat u meent dat de districtsbazaar niet meer bestond, terwijl blijkt dat deze na een onderbreking opnieuw opende, doet vraagtekens rijzen bij uw beweerde recente herkomst. Zo'n grote gebeurtenis die een rechtstreekse impact had op de inwoners van Hesarak, moet namelijk ook een minderjarige ter ore zijn gekomen.

Tot slot kunnen ook wel vragen worden gesteld bij de door u beweerde geografische kennis en vooral het ingestudeerde karakter ervan. Zo benoemt u in eerste instantie enkele dorpen rondom uw dorp correct, maar is het zeer opmerkelijk dat u de ligging van deze dorpen situeert met de richtingsaanduidingen 'rechts' en 'links' (CGVS, p. 5). Links en rechts zijn namelijk relatieve richtingen of posities en zijn afhankelijk van de kijkrichting. Hieruit kan worden afgeleid dat u deze termen hanteert op basis van uw kijkgedrag op een geografische kaart van uw district. Dit komt eveneens tot uiting wanneer op een andere manier naar de dorpen in de omliggende omgeving wordt gevraagd. Gevraagd tegen welk dorp uw woning het dichtst ligt, zegt u Sheikhan (CGVS, p. 19). Gevraagd welk dorp daarvan het dichtst ligt van de door u gekende dorpen Nar Goshi en Ghazi Qala, haalt u vreemd genoeg Nar Goshi aan terwijl Ghazi Qala net tussen Sheikhan en Nar Goshi inligt volgens de kaart in het administratief dossier. Bar Ashpan situeert u dan weer als heel ver van u en verkeerdelijk in de richting van Largigar (Lajgan) (CGVS, p. 19). Gevraagd naar dorpen verder dan Nar Goshi geeft u zelfs aan geen te kennen omdat dit te ver zou zijn geweest, wat opmerkelijk is, gezien het een van de subdorpen van uw regio is en u eerder dit dorp vrij dicht bij uw huis situeert (CGVS, p. 5, 12). Ook opmerkelijk is dat u de dorpen Nar Goshi en Ghazi Qala aldus spontaan opnoemt, maar het dorp dat tussenin ligt, met name Darana Khail, of het wel heel dichtbij gelegen Petra, niet kent (CGVS, p. 5, 12, 19). Vanzelfsprekend moet van een minderjarige geen uitgebreide kennis worden verwacht, toch mag worden aangenomen dat u, die minstens veertien jaar in Afghanistan heeft gewoond, er heeft rondgetrokken met zijn kudde, enige doorleefde geografische kennis heeft.

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat u niet de waarheid heeft verteld over waar u verbleven heeft voor uw komst naar België. U werd daarom tijdens het persoonlijk onderhoud op de zetel van het CGVS d.d. 07/01/2021 uitdrukkelijk gewezen op het belang van het afleggen van correcte verklaringen met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere verzoeken om internationale bescherming, reisroutes en reisdocumenten. U werd op het einde van het persoonlijk onderhoud uitdrukkelijk geconfronteerd met de vaststelling dat het bijvoorbeeld vreemd is dat u geen enkele leider van de taliban in uw regio kon benoemen (CGVS, p. 17). U werd nochtans bij aanvang van het onderhoud duidelijk geïnformeerd met betrekking tot de elementen die het CGVS relevant en van doorslaggevend belang acht bij de behandeling van uw verzoek om internationale bescherming, maar ook met betrekking tot uw rechten én uw plichten in dit verband. Er werd uitdrukkelijk beklemtoond dat indien u het CGVS niet duidelijk maakt waar en onder welke omstandigheden u vóór uw vertrek uit Afghanistan werkelijk heeft verbleven en geen correct zicht biedt op uw werkelijke achtergrond en leefsituatie, u evenmin de door u aangehaalde nood aan internationale bescherming aannemelijk maakt. Na confrontatie

haalt u aan dat u heel jong was en een leeftijd had van 14 jaar bij vertrek (CGVS, p. 17). Van een minderjarige hoeft inderdaad zeker geen grote kennis worden verwacht, maar aangenomen mag worden dat u toch enige kennis heeft van de protagonisten die bijvoorbeeld de veiligheidssituatie in uw regio van herkomst bepaalden voor uw vertrek alsook dat u een aannemelijk zicht heeft op wie u bent. U weerlegt aldus allerm minst het ongeloofwaardige karakter van bovenstaande vaststellingen betreffende uw identiteit, familiaal profiel en directe herkomst. Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat u niet de waarheid heeft verteld over waar u verbleven heeft voor uw komst naar België. Desondanks het feit dat het CGVS u uitgebreid de kans heeft geboden hierover klaarheid te scheppen, blijft u ook na confrontatie met de bevindingen van het CGVS volharden in uw verklaringen, dit in weerwil van de plicht tot medewerking die op uw schouders rust.

Uit wat voorafgaat blijkt dat u uw profiel, identiteit en beweerde verblijf in Jokan, gelegen in het district Hesarak van de provincie Nangarhar niet aannemelijk maakt, waardoor evenmin enig geloof kan worden gehecht aan de feiten die u er zou hebben meegemaakt en die de aanleiding zouden zijn geweest voor uw vlucht uit Afghanistan. Er dient dan ook te worden vastgesteld dat ten aanzien van u noch een gegronde vrees in de zin van de Vluchtelingenconventie kan worden vastgesteld, noch het bestaan van zwaarwegende gronden die erop zouden wijzen dat u in geval van terugkeer naar uw land een reëel risico zou lopen op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de Vreemdelingenwet.

Evenmin hebben u noch uw advocaat elementen aangebracht waaruit zou kunnen blijken dat de machtsovername door de taliban een impact heeft op uw nood aan internationale bescherming. Het CGVS is er zich van bewust dat uw persoonlijk onderhoud d.d. 07/01/2021 plaatsvond, voordat de taliban in augustus 2021 de macht overgenomen heeft, en erkent dat er met de machtsovername een nieuwe situatie in uw land van herkomst is ontstaan. Er moet worden benadrukt dat, indien de machtsgreep van de taliban tot gevolg heeft dat uw individuele situatie dermate gewijzigd is dat u hierdoor een nood aan internationale bescherming heeft, er redelijkerwijze van u kan verwacht worden dat u zelf zo spoedig mogelijk de relevante elementen ter staving hiervan zou overmaken aan het CGVS (zie art. 48/6, § 1 Vw. en art. 17, § 3 KB CGVS). Er moet echter worden vastgesteld dat u sinds de machtsovername geen enkel concreet element heeft meegedeeld. Hoewel het verzoekschrift van uw advocaat d.d. 03/08/2021 tegen de initiële weigeringsbeslissing van uw verzoek om internationale bescherming dateert van net voor de machtsovername, lieten u of uw advocaat in de beroepsprocedure nadien na elementen aan te brengen waaruit zou kunnen blijken dat de machtsovername door de taliban impact heeft op uw nood aan internationale bescherming. Ook na de beslissing van de RvV d.d. 19/11/2021 inzake de initiële weigeringsbeslissing van het CGVS, lieten u of uw advocaat na elementen aan te brengen waaruit zou kunnen blijken dat de machtsovername door de taliban impact heeft op uw nood aan internationale bescherming. Het CGVS heeft tevens onderzocht of er, na onderzoek van de nieuwe situatie in Afghanistan en op basis van het geheel van de elementen en de vaststellingen in uw dossier, indicaties zijn van elementen die een impact zouden hebben op uw persoonlijke situatie, maar kwam tot de vaststelling dat er geen zulke indicaties in uw hoofde aanwezig zijn. Mocht dit toch het geval zijn geweest en zouden er dergelijke indicatie zijn geweest, dan zou een nieuw persoonlijk onderhoud georganiseerd zijn. Uit bovenstaande vaststellingen blijkt echter dat het CGVS een duidelijk zicht heeft op alle relevante aspecten in het licht van de machtsovername en dat er gezien de conclusie dat u geen zicht wenst te bieden op uw persoonlijke situatie en profiel geen indicaties zijn dat in uw geval een bijkomend persoonlijk onderhoud noodzakelijk moet worden geacht.

Hoewel dient te worden herhaald dat u geen duidelijk zicht wenst te bieden op uw precieze herkomst, kan wat de veiligheidssituatie in Afghanistan betreft het volgende worden opgemerkt:

Naast de toekenning van de vluchtelingenstatus kan een verzoeker om internationale bescherming ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2 van de Vreemdelingenwet.

Overeenkomstig artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet wordt de status van subsidiaire bescherming toegekend aan een verzoeker die niet in aanmerking komt voor de vluchtelingenstatus, maar ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, hij een reëel risico loopt een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon als gevolg van willekeurig geweld in het geval een internationaal of binnenlands gewapend conflict.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in Afghanistan wordt de EUAA Country Guidance: Afghanistan van april 2022 (beschikbaar op <https://euaa.europa.eu/publications/country-guidance-afghanistan-april-2022>) in rekening genomen.

In de EUAA Country Guidance wordt, in navolging van de rechtspraak van het Hof van Justitie, benadrukt dat het bestaan van een gewapend conflict niet volstaat om de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen, maar dat er minstens sprake moet te zijn van willekeurig geweld. In de EUAA Country Guidance wordt er op gewezen dat bij de beoordeling van de veiligheidssituatie rekening moet gehouden worden met volgende elementen: (i) de aanwezigheid van actoren van geweld; (ii) de aard van de gebruikte methodes en tactieken; (iii) de frequentie van de veiligheidsincidenten; (iv) de mate waarin het geweld geografisch verspreid is; (v) het aantal burgerslachtoffers; (vi) de mate waarin burgers ingevolgd het gewapend conflict de provincie ontvluchten; en (vii) verdere impact van het geweld.

In de objectieve informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, worden voornoemde aspecten in rekening gebracht bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in Afghanistan. Er wordt ook met andere indicatoren rekening gehouden, enerzijds bij de beoordeling van de individuele nood aan bescherming, maar anderzijds, indien de hierboven vermelde indicatoren niet voldoende zijn om het reëel risico voor burgers te beoordelen, ook bij de beoordeling van de nood aan bescherming omwille van de veiligheidssituatie in de regio van herkomst.

Uit de beschikbare informatie blijkt dat het geweldsniveau, de schaal van het willekeurig geweld, en de impact van het conflict in Afghanistan voor 15 augustus 2021 regionaal erg verschillend waren. Deze sterke regionale verschillen typeerden het conflict in Afghanistan. In sommige provincies was er sprake van een open strijd waardoor er voor die regio's slechts minimale individuele elementen vereist waren om aan te tonen dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar de betrokken provincie aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet. In andere Afghaanse provincies was de omvang en de intensiteit van het geweld beduidend lager dan in de provincies waar openlijk gevochten werd, waardoor er voor die regio's niet kon gesteld worden dat de mate van willekeurig geweld dermate hoog was dat er zwaarwegende gronden bestonden om aan te nemen dat elke burger die terugkeert naar het betrokken gebied aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon, tenzij de verzoeker aannemelijk maakte dat er in zijn hoofde persoonlijke omstandigheden bestonden die het reëel risico om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld verhoogden (HvJ, 17 februari 2009 (GK), Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, nr. C-465/07, § 39). Tot slot waren er nog een beperkt aantal provincies waar het niveau van willekeurig geweld dermate laag was dat in het algemeen kon gesteld worden dat er geen reëel risico bestond voor burgers om persoonlijk getroffen te worden door het willekeurig geweld dat plaatsvond in de provincie.

Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie (zie EASO Afghanistan Security Situation van juni 2021, beschikbaar op https://coi.easo.europa.eu/administration/easo/PLib/2021_06_EASO_COI_Report_Afghanistan_Security_situation.pdf, EASO Afghanistan Security Situation Update van september 2021, beschikbaar op https://coi.easo.europa.eu/administration/easo/PLib/2021_09_EASO_COI_Report_Afghanistan_Security_situation_update.pdf, EASO Afghanistan Country Focus van januari 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_01_EASO_COI_Report_Afghanistan_Country_focus.pdf) en de COI Focus Afghanistan. Veiligheidssituatie van 5 mei 2022 (beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_afghanistan_veiligheidssituatie_20220505.pdf) blijkt dat de veiligheidssituatie sinds augustus 2021 sterk gewijzigd is.

Het einde van de strijd tussen de vroegere overheid en de taliban gaat gepaard met een sterke afname van het conflict-gerelateerd geweld en met een sterke daling van het aantal burgerslachtoffers.

Waar voor de machtsovername door de taliban het overgrote deel van het geweld in Afghanistan te wijten was aan de strijd tussen de overheid, de veiligheidsdiensten en de buitenlandse troepen enerzijds, en opstandige groepen als de taliban en ISKP anderzijds, moet worden vastgesteld dat de voormalige overheid, haar veiligheidsdiensten en de buitenlandse troepen niet langer als actor aanwezig zijn in het land. Het verdwijnen van enkele van de belangrijkste actoren uit het conflict heeft geleid tot een

fundamenteel nieuwe situatie in het land en draagt in zeer grote bij aan de afname van het willekeurig geweld in Afghanistan.

Sinds de machtsovername van de taliban is het niveau van willekeurig geweld in Afghanistan significant gedaald. De VN Human Rights Council stelt dat, hoewel sporadisch geweld nog plaatsvindt, burgers nu in relatieve vrede kunnen leven. In vergelijking met dezelfde periode het jaar voordien, daalden tussen 19 augustus en 31 december 2021 het aantal 'armed clashes', luchtaanvallen en incidenten met IED's allen met meer dan 90%. Hetzelfde patroon en lagere niveau van willekeurig geweld tekenen zich af in de eerste maanden van 2022. Het geweld dat actueel nog plaatsvindt, is voornamelijk doelgericht van aard, waarbij enerzijds sprake is van acties van de taliban tegen voornamelijk leden van de voormalige ANSF alsook tegen bijvoorbeeld ex-overheidsmedewerkers, journalisten, aanhangers van ISKP. Anderzijds wordt er gerapporteerd over confrontaties tussen de taliban en het National Resistance Front en aanslagen door ISKP, die voornamelijk gericht zijn tegen leden van de taliban. Hoewel het aantal incidenten en de graad van geweld in het algemeen aanzienlijk is afgenomen, is er een toename van incidenten die worden toegeschreven aan ISKP. In haar gerichte aanslagen tegen de taliban gebruikt ISKP dezelfde tactieken die eerder werden gebruikt door de taliban, zoals berylliumbommen, magnetische bommen en targeted killings. Hoewel veel van deze acties en aanslagen gebeuren zonder rekening te houden met mogelijke collateral damage onder burgers, is het duidelijk dat gewone Afghaanse burgers niet het voornaamste doelwit zijn en de impact ervan op burgers beperkt is. Afghanistan werd sinds de machtsovername getroffen door enkele grote aanslagen die onder meer de sjiitische minderheid viseerden en werden opgeëist door ISKP. Bij vier grote zelfmoordaanslagen van ISKP, die gericht waren op de Hamid Karzai luchthaven, twee sjiitische moskeeën en een militair hospitaal, vielen in totaal 264 dodelijke slachtoffers en 533 gewonden, wat ongeveer 70% van het totaal aantal burgerslachtoffers in de periode tussen 15 augustus 2021 en 15 februari 2022 uitmaakt. ISKP, dat een 4000-tal militanten zou tellen, is aanwezig in quasi heel Afghanistan, maar heeft een sterkere aanwezigheid in het oosten, het noorden en in Kabul. De aanwezigheid van ISKP in deze gebieden is echter niet van die aard dat er kan gesteld worden dat ze de controle hebben over het grondgebied. De taliban voerden raids uit op schuilplaatsen waar ISKP-leden zich bevinden en voerden hierbij arrestaties uit. De taliban voerden verder gerichte aanvallen en targeted killings uit op vermeende ISKP-leden. Hierbij moet worden opgemerkt dat deze acties doelgericht van aard waren en slechts in beperkte mate burgerslachtoffers veroorzaakten. Daarnaast was er ook sprake van de vrijwillige overgave door ISKP-leden en werd er hierbij vaak bemiddeld door tribale ouderen.

In de periode tussen 19 augustus en 31 december 2021 registreerde ACLED het merendeel van de incidenten in de provincies Nangarhar, Kabul, Panjshir en Baghlan. In de periode tussen 1 januari 2022 en 31 maart 2022 was dit in Kabul, Baghlan, Panjshir en Takhar.

De vastgestelde daling van het geweld heeft verder als gevolg dat de wegen significant veiliger werden, waardoor burgers zich veiliger over de weg kunnen verplaatsen.

In de maanden voorafgaand aan de machtsovername door de taliban was er sprake van een sterke toename van het aantal intern ontheemden. Deze waren afkomstig uit quasi elke provincie van Afghanistan. UNOCHA rapporteerde in de periode 1 januari – 30 november 2021 759.000 nieuwe intern ontheemden in Afghanistan, waarvan 98% dateert van voor de machtsovername door de taliban. Na de machtsovername en het einde van het conflict is er een significante daling in het aantal intern ontheemden en is ontheemding ten gevolge van conflict vrijwel volledig gestopt. Bovendien schatte UNHCR begin 2022 dat er sinds de machtsovername zo'n 170.000 intern ontheemden zijn teruggekeerd naar hun regio gelet op de stabielere veiligheidssituatie.

De machtsovername door de taliban heeft een impact gehad op de aanwezigheid van bronnen in het land en op de mogelijkheid om verslag uit te brengen. Er kan opgemerkt worden dat, in vergelijking met de periode voor de machtsovername waarin bijzonder veel bronnen en organisaties in Afghanistan actief waren en over de veiligheidssituatie rapporteerden, heden minder gedetailleerde en betrouwbare informatie over de situatie in Afghanistan voorhanden is. Er moet echter worden vastgesteld dat nieuwe bronnen zijn verschenen, wiens waarde en objectiviteit dienden beoordeeld te worden. Bovendien zijn verschillende gezaghebbende experts, analisten en (internationale) instellingen de situatie in het land blijven opvolgen en rapporteren zij over gebeurtenissen en incidenten. De verbeterde veiligheidssituatie heeft verder als gevolg dat meer regio's dan vroeger toegankelijk zijn. Er kan dan ook besloten worden dat er actueel voldoende informatie beschikbaar is om het risico voor een burger om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld te kunnen beoordelen. Uit de beschikbare informatie blijkt dat er sprake is van een significante daling van het willekeurig geweld in geheel Afghanistan, en dat de incidenten die zich

wel nog voordoen hoofdzakelijk doelgericht van aard zijn. De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en houdt onder andere rekening met het sterk afgenomen aantal incidenten en burgerslachtoffers, de typologie van het geweld, het beperkt aantal conflict-gerelateerde incidenten en de beperkte intensiteit van deze incidenten, het aantal slachtoffers in verhouding met het totale bevolkingsaantal, de impact van dit geweld op het leven van de burgers en de vaststelling dat veel burgers terugkeren naar hun regio van herkomst. Na grondige analyse van de beschikbare informatie is de Commissaris-generaal tot de conclusie gekomen dat er actueel geen aanwijzingen zijn dat er in Afghanistan een situatie zou bestaan waarbij een burger louter door zijn aanwezigheid in het land een reëel risico zou lopen om blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Er mag van uitgegaan worden dat indien er actueel situaties zouden zijn die van die aard zouden zijn dat een burger louter omwille van zijn aanwezigheid in het land een risico op ernstige schade zou lopen in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet, zoals situaties van open combat of van hevige of voortdurende gevechten, er informatie of minstens indicaties zouden zijn in die richting.

U bracht zelf geen informatie aan waaruit het tegendeel blijkt.

Gelet op hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie dient besloten te worden dat er in Afghanistan actueel geen sprake is van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van het willekeurig geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat u louter door uw aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van uw leven of uw persoon zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet.

U laat na het bewijs te leveren dat u specifiek geraakt wordt, om redenen die te maken hebben met uw persoonlijke omstandigheden, door een reëel risico als gevolg van het willekeurig geweld te Afghanistan. Evenmin beschikt het CGVS over elementen die erop wijzen dat er in uw hoofde omstandigheden bestaan die ertoe leiden dat u een verhoogd risico loopt om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld.

Overeenkomstig artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet wordt de status van subsidiaire bescherming toegekend aan een verzoeker die niet voor de vluchtelingenstatus in aanmerking komt en ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, hij een reëel risico zou lopen op ernstige schade bestaande uit foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing.

Het CGVS betwist noch ontkent dat de algemene situatie en de leefomstandigheden in Afghanistan voor een deel van de bevolking zeer slecht kunnen zijn, doch benadrukt dat, naar analogie met de rechtspraak van het Hof van Justitie en het EHRM, een algemene precaire socio-economische en humanitaire situatie niet zonder meer onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet valt.

Uit de rechtspraak van het Hof van Justitie volgt dat artikel 15, b) van de richtlijn 2004/83/EU (heden richtlijn 2011/95/EU), waarvan artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet de omzetting in Belgisch recht vormt, in wezen overeenstemt met artikel 3 van het EVRM (HvJ 17 februari 2009 (GK), Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, C-465/07, § 28). Uit de rechtspraak van het EHRM volgt dat socio-economische of humanitaire situaties in welbepaalde omstandigheden aanleiding kunnen geven tot een schending van het non-refoulementbeginsel, zoals begrepen onder artikel 3 van het EVRM. Het EHRM maakt hierbij evenwel een onderscheid tussen socioeconomische omstandigheden of een humanitaire situatie die wordt veroorzaakt door actoren, enerzijds, of door objectieve factoren, anderzijds (EHRM 28 juni 2011, nrs. 8319/07 en 11449/07, Sufi en Elmi / Verenigd Koninkrijk, § 278-281).

Waar precaire leefomstandigheden worden veroorzaakt door objectieve factoren, zoals ontoereikende voorzieningen als gevolg van een gebrek aan overheidsmiddelen al dan niet in combinatie met natuurlijk voorkomende fenomenen (bijvoorbeeld een medische aandoening of droogte), hanteert het EHRM een hoge drempel en oordeelt het dat enkel "in zeer uitzonderlijke gevallen, wanneer de humanitaire redenen die pleiten tegen de uitwijzing dwingend zijn", een schending van artikel 3 van het EVRM kan worden aangenomen (EHRM 27 mei 2008, nr. 26565/05, N. v. Verenigd Koninkrijk, §§ 42-45; EHRM 29 januari 2013, nr. 60367/10, S.H.H. / Verenigd Koninkrijk, § 75 en § 92).

Wanneer precaire leefomstandigheden het gevolg zijn van het handelen of de nalatigheid van actoren (overheidsactoren of niet-overheidsactoren) kan enkel een schending van artikel 3 van het EVRM worden aangenomen wanneer er een reëel risico bestaat dat de verzoeker bij terugkeer zal terechtkomen in een situatie van extreme armoede die wordt gekenmerkt door de onmogelijkheid om te voorzien in elementaire

levensbehoeften zoals voedsel, hygiëne en huisvesting. Deze situatie is echter uiterst uitzonderlijk, en het Europees Hof heeft slechts in twee gevallen besloten tot een schending van artikel 3 EVRM om deze reden, met name in de zaak M.S.S. en in de zaak Sufi en Elmi (EHRM 21 januari 2011, nr. 30696/09, M.S.S. / België en Griekenland, §§ 249-254 ; EHRM 28 juni 2011, nrs. 8319/07 en 11449/07, Sufi en Elmi / Verenigd Koninkrijk, §§ 282-283; RvV 5 mei 2021, nr. 253 997). In latere rechtspraak benadrukte het EHRM het uitzonderlijke karakter van deze rechtspraak (EHRM 29 januari 2013, nr. 60367/10, S.H.H. / Verenigd Koninkrijk, §§ 9091).

Zulke situatie valt, gelet op de rechtspraak van het Hof van Justitie, evenwel niet noodzakelijk onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet.

Het Hof van Justitie heeft immers verduidelijkt dat artikel 15, b) van de Kwalificatierichtlijn niet noodzakelijkerwijs alle hypothesen dekt die vallen onder het toepassingsgebied van artikel 3 EVRM zoals wordt uitgelegd door het Europees Hof voor de Rechten van de Mens. Artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet staat immers niet op zichzelf, maar moet worden gelezen samen met artikel 48/5 van de dezelfde wet, waarin wordt gesteld dat ernstige schade in de zin van artikel 48/4 kan uitgaan van of veroorzaakt worden door: "a) de Staat; b) partijen of organisaties die de Staat of een aanzienlijk deel van zijn grondgebied beheersen; c) niet-overheidsactoren". Zo stelt het Hof van Justitie in dit verband dat "In artikel 6 van richtlijn 2004/83 wordt een opsomming gegeven van de actoren van ernstige schade, hetgeen de opvatting bevestigt dat dergelijke schade moet voortvloeien uit de gedragingen van derden en dat het dus niet volstaat dat die schade louter het gevolg is van de algemene tekortkomingen van het gezondheidsstelsel in het land van herkomst. Voorts preciseert punt 26 van de considerans van die richtlijn dat gevaren waaraan de bevolking van een land of een deel van de bevolking in het algemeen is blootgesteld, normaliter op zich geen individuele bedreiging vormen die als ernstige schade kan worden aangemerkt(...) Dat artikel 3 EVRM, zoals uitgelegd door het Europees Hof voor de Rechten van de Mens, zich in zeer uitzonderlijke omstandigheden ertegen verzet dat een derdelander die aan een ernstige ziekte lijdt, wordt verwijderd naar een land waar geen adequate behandeling voorhanden is, betekent evenwel niet dat hij op grond van de subsidiaire bescherming krachtens richtlijn 2004/83 tot verblijf in die lidstaat moet worden gemachtigd." (HvJ 18 december 2014 (GK), M'Bodj t. Belgische Staat, C-542/13, §§ 35-36, 40). In die zin moet er eveneens gewezen worden op considerans 35 van de Kwalificatierichtlijn. Daarin wordt gesteld dat "Gevaren waaraan de bevolking van een land of een deel van de bevolking in het algemeen blootgesteld is, vormen normaliter op zich geen individuele bedreiging die als ernstige schade kan worden aangemerkt.". Het CGVS meent bijgevolg, naar analogie met de rechtspraak van het Hof, dat een algemene precaire socio-economische en humanitaire situatie niet zonder meer onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet kan vallen.

Naast de vereiste van een aanwezigheid van een actor in de zin van artikel 48/5 van de Vreemdelingenwet, is er de vereiste dat de verzoeker in zijn land van herkomst wordt blootgesteld aan een risico dat specifiek en individueel van aard is. De verzoeker moet hierbij aantonen dat hij op intentionele en gerichte wijze zou worden onderworpen aan een onmenselijke behandeling, met name een situatie van extreme armoede waarbij hij niet in zijn elementaire levensbehoeften zou kunnen voorzien (zie in dit verband RvV Verenigde Kamers nr. 243 678 van 5 november 2020). Dit is conform het arrest van het Hof van Justitie waarbij werd geoordeeld dat gelet op het feit dat de medische zorg (wat een aspect is van de socio-economische situatie) niet opzettelijk werd ontzegd, de subsidiaire bescherming niet kon worden toegepast (HvJ 18 december 2014 (GK), M'Bodj t. Belgische Staat, C-542/13, §§ 35-36, 40-41).

Dit standpunt wordt ook ingenomen in de EUAA Country Guidance van april 2022 waarin gesteld wordt dat socio-economische elementen – zoals de situatie van intern ontheemden, moeilijkheden bij het vinden van mogelijkheden om in het levensonderhoud te voorzien, huisvesting –, of het feit dat er geen gezondheidszorg of onderwijs aanwezig is, niet vallen binnen het toepassingsgebied van onmenselijke of vernederende behandeling in de zin van artikel 15, b) van de Kwalificatierichtlijn, tenzij er sprake is van het opzettelijk gedrag van een actor.

Verder blijkt uit een analyse van de beschikbare informatie geenszins dat de precaire socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan in hoofdzaak wordt veroorzaakt door gedragingen van actoren, zoals bedoeld in artikel 48/5, § 1 van de Vreemdelingenwet. Uit de beschikbare informatie (zie EASO Afghanistan Country Focus van januari 2022, beschikbaar op en Afghanistan. Socio-economische situatie. Overzicht bronnen. van mei 2022) blijkt dat er tal van factoren aan de basis liggen van de actuele socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan. Het optreden van de taliban heeft een impact gehad op een aantal factoren, bijvoorbeeld de vlucht van gekwalificeerd personeel naar het buitenland en

de gebrekkige toegang van vrouwen tot de arbeidsmarkt. Maar dit heeft slechts een beperkte impact gehad op de Afghaanse economie. Evenwel blijkt uit de beschikbare informatie dat de socio-economische situatie voornamelijk het gevolg is van een complexe wisselwerking van zeer vele factoren, waarbij het optreden van de taliban van geen of minder belang is. Het gaat dan om factoren, zoals het aflopen van de financiële steun aan de voormalige overheidsadministratie, het feit dat de voormalige Afghaanse regering slechts in beperkte mate een socio-economisch beleid ontwikkeld had, de onveiligheid ten tijde van het conflict tussen de taliban en de vorige overheid, de tijdelijke sluitingen van de grenzen door Pakistan en Iran, een terugval van en disrupties in buitenlandse handel en een tijdelijke onderbreking van humanitaire hulp in de laatste maanden van 2021. Het stopzetten van de humanitaire hulp had diverse redenen en was deels het gevolg van internationale sancties tegen de taliban die reeds sinds 2015 bestonden. Deze factoren hebben geleid tot een hyperinflatie en een inkrimping van de economie als gevolg van een tekort aan cash en liggen aan de basis van de huidige socio-economische en humanitaire situatie. Ten slotte hebben ook de jarenlange aanhoudende droogte en de wereldwijde COVID-19 pandemie een impact gehad op de socio-economische en humanitaire situatie. Daar tegenover staat dat de humanitaire hulp in het land minder belemmeringen ondervond omwille van een drastische afname van het willekeurig geweld. Uit de beschikbare landeninformatie blijkt bovendien niet dat de taliban maatregelen zouden hebben getroffen om de humanitaire situatie te doen verslechteren, bijvoorbeeld door humanitaire hulp te blokkeren. Integendeel moet worden vastgesteld dat de taliban maatregelen heeft genomen om het transport van humanitaire hulp te garanderen.

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat de precare socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan het gevolg is van een complexe wisselwerking tussen verschillende elementen en economische factoren, waarvan vele factoren reeds voor de machtsovername door de taliban aanwezig waren in Afghanistan. Er kan bovendien geenszins worden afgeleid dat de situatie werd veroorzaakt door het opzettelijk handelen van de taliban. Bijgevolg kan er niet gesteld worden dat de precare socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan het gevolg is van het opzettelijk handelen of nalaten van actoren.

U toonde evenmin aan dat u bij terugkeer naar Afghanistan op intentionele en gerichte wijze zou worden onderworpen aan een onmenselijke behandeling waarbij u niet in staat zou zijn om in uw elementaire levensbehoeften te kunnen voorzien.

Uit de beschikbare landeninformatie (EASO Afghanistan Country Focus van januari 2022) kan niet worden afgeleid dat het loutere gegeven enige tijd in het Westen te hebben verbleven volstaat om bij een terugkeer naar uw land van herkomst het bestaan van een nood aan internationale bescherming aan te tonen.

Dit wordt bevestigd door de EUAA Country Guidance Afghanistan van april 2022, waaruit blijkt dat niet in het algemeen kan gesteld worden dat personen die terugkeren uit het buitenland of het Westen lopen het risico dat nodig is om te kunnen spreken van een gegronde vrees voor vervolging. Personen die terugkeren naar Afghanistan kunnen door de taliban of de maatschappij met argwaan bekeken worden en geconfronteerd worden met stigmatisering of uitstoting. Stigmatisering of uitstoting kunnen slechts in uitzonderlijke gevallen beschouwd worden als vervolging. De taliban toont enerzijds begrip voor personen die het land verlaten omwille van economische redenen en dit niets te maken heeft met een angst voor de taliban, maar anderzijds bestaat een narratief ten aanzien van de 'elites' die Afghanistan verlaten, die niet als goede Afghanen of moslims beschouwd worden. Wat betreft de negatieve perceptie blijkt nergens in de aanwezige informatie dat het eventuele bestaan hiervan aanleiding zou geven tot situaties van vervolging of ernstige schade. Indien er ernstige en aangetoonde problemen zouden zijn met de manier waarop de taliban terugkerende Afghanen behandelt, zou dit gemeld zijn door een van de instellingen of organisaties die de situatie in het land in het oog houden.

Bij de individuele beoordeling van de vraag of er al dan niet een redelijke mate van waarschijnlijkheid is dat de verzoeker met vervolging wordt geconfronteerd omwille van een verblijf in het buitenland of gepercipieerde verwestering, moet rekening worden gehouden met risicobepalende omstandigheden, zoals: het geslacht, de gedragingen van de verzoeker, het gebied van herkomst, de conservatieve omgeving, de perceptie van traditionele genderrollen door de familie, de leeftijd, de duur van het verblijf in een Westers land, en de zichtbaarheid van de persoon. De verzoeker om internationale bescherming dient dan ook in concreto aannemelijk te maken dat hij omwille van zijn verblijf in Europa nood heeft aan internationale bescherming.

In uw geval haalt u geen concrete elementen aan waaruit zou blijken dat u, in geval van terugkeer, dusdanig negatief zou worden gepercipieerd dat er gewag kan worden gemaakt van vervolging zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie of van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. Evenmin blijkt uit uw verklaringen en uit de beoordeling ervan dat u voor uw komst naar België in de specifieke negatieve aandacht van de Taliban stond of dat u een specifiek profiel heeft dat het risico loopt door de Taliban te worden vervolgd, waardoor er redelijkerwijze van uitgegaan kan worden dat de Taliban u niet zal viseren bij een terugkeer naar uw land van herkomst. Bovendien brengt uzelf geen concrete elementen aan waaruit blijkt dat u in geval van terugkeer vervolging zou dienen te vrezen. Het is in de eerste plaats aan de verzoeker om internationale bescherming om zijn vrees aannemelijk te maken. U dient zulks in concreto aannemelijk te maken. Hier blijft u echter in gebreke.

Uit het geheel van bovenstaande vaststellingen blijkt dat het niet volstaat om op algemene wijze te verwijzen naar het feit dat men omwille van zijn verblijf in Europa als verwesterd gepercipieerd zal worden en bij terugkeer naar Afghanistan vervolgd zal worden. Deze vrees voor vervolging of reëel risico op ernstige schade dient geïndividualiseerd en geconcretiseerd te worden. U bracht geen informatie aan waaruit het tegendeel blijkt.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1.1. Verzoeker voert een schending aan van de volgende bepalingen en beginselen:

- Artikel 1 van het Vluchtelingenverdrag;
- Artikelen 48/3, 48/4 en 48/6 van de Vreemdelingenwet;
- Artikel 3 van het EVRM;
- Artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 van de wet betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen;
- Het zorgvuldigheidsbeginsel;
- De beoordelingsfout.

Vooreerst benadrukt verzoeker dat er rekening moet worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing wordt genomen (artikel 48/6, § 5, van de Vreemdelingenwet).

De Raad heeft in arrest nr. 270 813 van 31 maart 2022 geoordeeld dat de commissaris-generaal zijn onderzoeksplicht heeft geschonden en de mogelijkheid had moeten bieden om op passende wijze relevante individuele elementen aan te brengen na de machtsovername van de Taliban. Er werd ook vastgesteld dat de veranderingen in de conflictdynamiek zeer recent zijn en dat de situatie in het land onstabiel blijft.

Het beleid werd niet fundamenteel aangepast en de bestreden beslissing heeft zich slechts zeer beperkt geschikt naar het arrest van de Raad van 31 maart 2022. Er werd geen rekening gehouden met alle relevante feiten, noch met de individuele situatie en persoonlijke omstandigheden van verzoeker. Evenmin heeft de commissaris-generaal actief bijgedragen aan het verzamelen van informatie in verband met de huidige situatie in Afghanistan op het tijdstip waarop de bestreden beslissing werd genomen.

- Gebrek aan gedetailleerde en betrouwbare objectieve landeninformatie over de huidige situatie.

Ten eerste moet vastgesteld worden dat men weigeringsbeslissingen blijft nemen, niettegenstaande dat UNHCR er in diens “*Guidance Note on the International Protection Needs of People Fleeing Afghanistan*” van februari 2022 op wees dat het, omwille van een gebrek aan voldoende informatie, momenteel nog steeds niet mogelijk is om alomvattende richtlijnen te geven over de nood aan internationale bescherming van Afghanen die Afghanistan ontvlucht zijn. UNHCR heeft sindsdien (nog) geen nieuwe richtlijnen meer bekendgemaakt.

Verzoeker citeert uit de “*Guidance note*” van UNHCR. UNHCR meent dat de opschorting minstens van kracht moet blijven tot de situatie in Afghanistan gestabiliseerd is en er betrouwbare informatie over de veiligheids- en mensenrechtensituatie beschikbaar is om een volledige beoordeling te kunnen maken van de nood aan internationale bescherming. UNHCR drukt zich bezorgd uit over de recente ontwikkelingen, die net tot een toename van de behoefte aan internationale bescherming kunnen leiden.

Verzoeker citeert uit het EUAA-rapport “*Afghanistan Country Focus*” van januari 2022 en EUAA-rapport “*Country Guidance Afghanistan*” van april 2022. Daarnaast wees ook EUAA er aanvankelijk nog op dat het nog te vroeg is om definitieve conclusies te trekken over de situatie in Afghanistan of over hoe die zich in de toekomst zou kunnen ontwikkelen.

Verzoeker verwijst verder naar arrest nr. 270 813 van 31 maart 2022 van de Raad.

Verzoeker verwijst verder naar de analyse van een NANSSEN-nota van 16 juni 2022 hetgeen vraagtekens plaatst bij de analyse die wordt gemaakt door EUAA en stelt dat de UNCHR-richtlijnen prioriteit moeten krijgen.

- De beoordeling van het vluchtrelaas.

De bestreden beslissing hecht geen geloof aan de beweerde identiteit en herkomst van verzoeker. Verzoeker meent echter wel dat hij voldoende informatie heeft gegeven en de bestreden beslissing te hoge verwachtingen stelt met betrekking tot allerlei elementen die hij naar voren bracht. Bovendien merkt verzoeker op dat er geen rekening werd gehouden met het feit dat verzoeker zijn land van herkomst op 13 à 14-jarige leeftijd, als niet-begeleide minderjarige, verliet.

Ten eerste volhardt verzoeker in zijn verklaringen met betrekking tot de dood van zijn vader en meer bepaald de omstandigheden hiervan. De bestreden beslissing ontkracht deze feiten door te stellen dat het “*weinig plausibel is*” dat zijn oom zijn eigen broer om die reden zou hebben doodgeschoten. Dit betreft echter een subjectieve inschatting die geen rekening houdt met de specifieke context. Verzoeker was twee jaar oud op het moment van het overlijden van zijn vader en kan alleen reproduceren wat zijn moeder hem hierover verteld heeft, zonder te weten bijvoorbeeld of zijn vader misschien al langer in conflict lag met zijn eigen broers over hun betrokkenheid bij de taliban. Dat zijn moeder eventueel eerder oppervlakkig is gebleven over de details van het conflict en van de omstandigheden van zijn dood, kan evenzeer te maken hebben met het feit dat zij nog bij hen inwoonden. Verzoeker meent voorts dat hij wel degelijk voldoende informatie kon geven over zijn oom volgens wat van hem in dat verband kon verwacht worden. Verzoeker was op het moment van vertrek slechts maximaal 14 jaar oud en van een jongen van die leeftijd kan niet verwacht worden informatie van die aard in detail te geven, te meer jongens van die leeftijd niet betrokken worden bij dergelijke activiteiten. Bovendien verklaarde verzoeker dat zijn ooms met codenamen praatten. Dat verzoeker dan ook slechts met algemene bewoordingen over hun activiteiten kon vertellen, past perfect binnen het verwachtingspatroon van een 13-14-jarige die voor de kudde moest zorgen.

Ten tweede kon verzoeker wel degelijk twee andere personen noemen waarmee zijn ooms samenwerkten, alsook waar ze woonden. De bestreden beslissing kan zich hier echter niet in vinden en verwacht van verzoeker specifieke informatie over deze personen te kennen. Opnieuw ziet verzoeker niet in hoe hij op dergelijk jonge leeftijd zoveel specifieke informatie had moeten weten. Ook al begon zijn oom tegen verzoeker over de jihad te praten, wilt dit nog niet zeggen dat van hem verwacht kon worden dat hij namen gaf van andere personen die door zijn ooms gedood werden, dat hij in detail over hun activiteiten zou kunnen vertellen, laat staan over veldslagen of moordaanslagen van zijn ooms zou kunnen getuigen. De bestreden beslissing verwacht dat verzoeker verhalen zou te horen krijgen over hun daden, doch dit is niet realistisch temeer er andere manieren mogelijk zijn om iemand in te lijven bij de taliban. Verzoeker werd dan wel sinds zijn tweede door zijn ooms opgevoed, dit wilt niet zeggen dat hij op 13 à 14-jarige leeftijd de kennis had moeten hebben van een doorwinterde talibanstrijder. Verzoeker ging niet naar school (waardoor hij bovendien nog eens compleet ongeschoold is) en moest overdag voor het vee zorgen. Hij was er dagelijks mee op het veld en trok er de hele dag de bergen mee in om ze er te laten grazen. Als gevolg was verzoeker dagelijks de deur uit en had hij nog minder een idee wat er zich thuis afspeelde met zijn ooms als hij in de bergen was met de kudde. Dat de bestreden beslissing hier een algemene ongeloofwaardigheid uit afleidt en concludeert dat verzoeker geen inzicht wenst te geven over zijn identiteit en zijn levensloop voor zijn komst naar België, strookt niet met de individuele beoordelingsplicht en met hetgeen van verzoeker *in casu* op dergelijke leeftijd verwacht kan worden. Voorts kan niet worden verwacht dat verzoeker een bewijs van overlijden van zijn vader voorlegt, daar

enerzijds de moord op zijn vader reeds 16 jaar geleden plaatsvond en anderzijds dat zijn ooms hier zelf bij betrokken waren, wat het hoogst onredelijk maakt om te vereisen dat hij hiervan een bewijs zou kunnen vragen aan wie dan ook van zijn familie. Ook zijn oom langs moederszijde kan hiervan moeilijk een bewijs vragen aan zijn ooms langs vaderszijde vanwege hun betrokkenheid en hun banden met de taliban. De bestreden beslissing gaat te ver om van de dood van verzoeker zijn vader een schriftelijk bewijs te vereisen. De manier waarop de bestreden beslissing bepaalde documenten vereist, strookt evenmin met de informatie die het in verband met bewijsdocumenten uit Afghanistan steevast aan Afghaanse beslissingen toevoegt. Verzoeker heeft redelijke inspanningen geleverd om, gezien de gebeurtenissen en zijn levensloop, bepaalde documenten voor te leggen, wat echter in zijn geval niet mogelijk is omdat hij ofwel dergelijke documenten eenvoudigweg niet kan verkrijgen ofwel dergelijke documenten ontvreemd werden onderweg. Hij had wel nog contact heeft met zijn oom langs moederszijde, heeft hij dan ook wel een kopie van de taskara van deze oom kunnen bemachtigen. De bestreden beslissing gaat andermaal te ver in diens verwachtingen door te vereisen dat verzoeker "*toch enkele documenten*" had kunnen bezorgen die zijn "*identiteit, levenswandel en beweerde verblijf*" hadden kunnen aantonen.

De bestreden beslissing meent verder dat verzoekers kennis van zijn familie bevreemdend is. Het betrof echter geenszins lacunaire kennis, doch een lichte aarzeling, die verzoeker vrijwel onmiddellijk met zekerheid kon bevestigen. Zo bijvoorbeeld klopt het dat hij eerst verklaarde dat zijn oom, M.G., niet getrouwd is om meteen erna te verklaren dat hij recent voor zijn vertrek in het huwelijk gestapt is. Op geen enkele manier kan verzoeker inzien dat hij hiermee een gebrekkige kennis tentoonspreidt, te meer nu hij uitdrukkelijk stelt dat zijn oom pas net voor zijn vertrek gehuwd is, wat een kleine aarzeling perfect kan rechtvaardigen. Dat hij niet goed weet met wie hij uiteindelijk getrouwd is, noch dat het een familielid is, moet eveneens binnen de context van zijn vertrek gezien worden en het feit dat hij op dat moment slechts maximaal 14 jaar oud was en dat hij meteen daarna als minderjarige zonder enige begeleiding van een familielid op de vlucht is gegaan en met bepaalde zaken geconfronteerd is, waarmee geen enkel kind van die leeftijd ooit geconfronteerd zou mógen worden. Zijn kennis over zijn familieleden kan dan ook geen enkel moment in twijfel getrokken worden, laat staan een negatieve impact hebben op zijn geloofwaardigheid nu een vergissing, een twijfeling, een aarzeling of een onzekerheid in de context van een bijna vier-uur-durend persoonlijk onderhoud snel gemaakt is.

Voorts acht de bestreden beslissing geen geloof aan de herkomst van verzoeker, met name zijn profiel en zijn aanwezigheid in Hesarak voor zijn komst naar België. Waar de bestreden beslissing geen geloof hecht aan hoe hij in opdracht van zijn oom dieren hoedde die dan werden verkocht, merkt verzoeker op dat hij hierover uitgebreide en duidelijke verklaringen over heeft afgelegd. Verzoeker stelt dat in het artikel waarop de bestreden beslissing zich baseert de prijzen van de geiten gehanteerd worden van onderzoeksresultaten die dateren van 2009, waardoor de informatie die verwerende partij hanteert, verouderd is en sterker, eenvoudigweg niet correct is. De prijzen die de bestreden beslissing hanteert in de bestreden beslissing dateren dus niet van 2016, zoals het zelf voorhoudt, maar van 2009 en dus van ongeveer 10 jaar voor het vertrek van verzoeker uit Afghanistan. In ieder geval wenst verzoeker nog te benadrukken dat hij inderdaad niet rechtstreeks betrokken was bij het verkoopproces. Verzoeker verkocht als jong kind niet zelf de schapen, maar hoorde louter zijn oom hierover praten. Dat hij dus de exacte prijzen niet kent, valt dan ook perfect te verklaren. Integendeel, geeft verzoeker wel degelijk een goede inschatting van de marktprijzen van de dieren. Wat vervolgens de vergissing betreft van verzoeker met betrekking tot de gehanteerde munteenheid, met name of hij de Afghaanse munteenheid (Afghani) of de Pakistaanse (Kaldar) gebruikte, moet eenvoudigweg opgemerkt worden dat dit niet meer dan logisch is vanwege het feit dat beide munteenheden in de regio gebruikt worden. Hesarak is namelijk een district van de aan Pakistan grenzende provincie Nangarhar waar het niet ongebruikelijk is dat er ook de Pakistaanse munteenheid, Kaldar, gebruikt wordt, zeker op de markt in Nangarhar: (<https://tolonews.com/business/khost-residents-concerned-over-use-pakistani-kaldars>). Nogmaals moet benadrukt worden dat verzoeker ongeschoold is en de informatie die hij gaf over de prijzen louter op basis van zijn schaarse herinneringen kon baseren en op zijn eigen ervaring als jonge hoeder van de kudde, zonder dat hij instond voor of rechtstreeks betrokken was bij de verkoop.

Wat het argument van de bestreden beslissing betreft dat verzoeker onjuiste of onvolledige informatie gaf over de aanwezigheid van scholen in de regio, houdt het ook amper rekening met het feit dat verzoeker ongeschoold is en helemaal niet naar school ging. Bovendien wordt er geen rekening gehouden met de grootte van de stad, waardoor het bijkomend aannemelijk is dat verzoeker niet weet wat er zich allemaal exact bevindt. Hij was ofwel thuis, ofwel op de velden in de bergen met de kudde en is nooit naar school gegaan.

Waar de bestreden beslissing verzoeker vervolgens verwijt geen belangrijke talibanleiders te kennen die “*de jaren voor zijn vertrek*” gedood zijn, moet opnieuw benadrukt worden dat verzoeker een jong kind was van 13, maximum 14 jaar oud. De “*jaren voor zijn vertrek*” houdt in dat verzoeker op de hoogte had moeten zijn van dergelijke incidenten ook toen hij slechts 10 jaar oud was.

Daarnaast meent de bestreden beslissing dat het weinig aannemelijk is dat verzoeker niet op de hoogte was van de heropening van de winkels in de bazaar van Hesarak, wat opnieuw getuigt van een weinig respectueuze houding van de commissaris-generaal ten opzichte van het profiel van verzoeker, die als jonge herder helemaal niets te zoeken had in de bazaar van Hesarak, noch in het districtscentrum.

Tot slot trekt de bestreden beslissing conclusies uit de geografische kennis van verzoeker en meent het dat deze een ingestudeerd karakter vertoont. Er wordt opnieuw onvoldoende rekening gehouden met zijn jonge leeftijd. Verzoeker is ongeschoold, trok rond met zijn kudde in de velden. Die velden bevinden zich in de bergen. Het landschap in Afghanistan is verschillend van het landschap in België. Rondtrekken met de kudde betekent niet dat men daarom ook de omliggende dorpen – die niet in een straal van 1 km errond liggen – eenvoudigweg kan plaatsen in de ruimte, zeker niet als je een ongeschoolde analfabeet bent. Dat verzoeker bepaalde plaatsen niet kon situeren op de kaart, laat staan in de ruimte, mag dan ook niet verbazen. Daarnaast kende verzoeker wel degelijk een groot aantal dorpen. Dat hij een klein aantal niet kende of niet kon situeren, valt in ieder geval te verklaren omwille van het feit dat hij slechts 13-14 jaar oud was, zich dagelijks met de kudde in de bergen bevond en niet naar deze dorpen ging.

Uit het geheel van zijn verklaringen concludeert verzoeker dat moet blijken dat hij wel degelijk voldoende inspanningen heeft geleverd om zijn identiteit en zijn recente herkomst aannemelijk te kunnen maken, waarin hij dan ook geslaagd is, overeenkomstig het verwachtingspatroon van een ongeschoolde jongen die moet getuigen over bepaalde zaken die hij op 13, maximum 14-jarige leeftijd (en jonger) heeft meegemaakt.

Verzoeker meent dat de bestreden beslissing de lat overdreven hoog heeft gelegd.

- Onderzoek naar de nood aan internationale bescherming omwille van een (toegeschreven) verwestering.

De bestreden beslissing stelt dat uit de beschikbare landeninformatie niet kan afgeleid worden dat het loutere gegeven dat verzoeker enige tijd in het Westen verbleven heeft, kan volstaan om in geval van terugkeer naar Afghanistan het bestaan van een nood aan internationale bescherming aan te tonen.

Door een beslissing te nemen, zonder verzoeker opnieuw te horen in het kader van de sterk gewijzigde omstandigheden na het plaatsvinden van het persoonlijk onderhoud, houdt de bestreden beslissing op geen enkele wijze rekening met belangrijke individuele elementen die aan de basis van de nood aan internationale bescherming liggen.

Opnieuw kan er ten eerste verwezen worden naar het gebrek aan informatie waarop de bestreden beslissing zich baseert, zoals eerder aan bod kwam.

In tegenstelling tot wat de bestreden beslissing meent, kan er in hoofde van verzoeker, omwille van zijn verblijf en integratie in Europa en in België, bovendien wel degelijk sprake zijn van een (toegeschreven) vorm van ‘verwestering’, die een risico op vervolging of het ernstige schade tot gevolg kan hebben.

Ten eerste kan zijn jarenlange verblijf buiten Afghanistan en zijn verblijf in België, maar ook zijn gedrag en zijn leven hier in zijn specifieke situatie als een risicobepalende omstandigheid beschouwd worden en tot een risico op vervolging of ernstige schade kan leiden.

Ten tweede baseert de bestreden beslissing zich op een gebrekkig onderzoek naar de individuele en persoonlijke omstandigheden van verzoeker en van de – weliswaar beperkte – beschikbare informatie over de huidige situatie en laat het oudere informatie, waaruit niettemin conclusies getrokken kunnen worden, zelfs volledig buiten beschouwing.

In dat verband moet opgemerkt worden dat verzoeker op 7 januari 2021, meer dan een half jaar voor de machtsovername, gehoord werd en op geen enkele wijze de kans heeft gekregen in dat verband concrete, individuele elementen kenbaar te maken.

De bestreden beslissing stelt dat verzoeker sinds de machtsovername geen enkel concreet element heeft meegedeeld en legt hier de volledige verantwoordelijkheid bij verzoeker zelf en zijn advocaat, die in de beroepsprocedure zouden nagelaten hebben elementen aan te brengen waaruit zou kunnen blijken dat de machtsovername door de taliban impact heeft gehad op zijn nood aan internationale bescherming. Dergelijke redenering is onaanvaardbaar wetende vóór de machtsovername een beslissing werd genomen die allesbehalve rekening hield met de toen sterk verslechterde veiligheidssituatie en twee maanden ná de machtsovername die beslissing had ingetrokken. De beslissing werd ingetrokken nog vóór de zitting bij uw Raad had plaatsgevonden en dus nog vóór er een definitief debat had plaatsgevonden waarbij eventuele nieuwe elementen door middel van een aanvullende nota hadden aangevoerd konden worden – wat uiteraard gezien de gewijzigde omstandigheden absoluut noodzakelijk geweest zou zijn in de hypothese dat de beslissing niet zou ingetrokken geweest zijn.

De bestreden beslissing houdt hier niet op en stelt dat er ook na de intrekking van de beslissing geen elementen aangebracht werden door verzoeker of zijn advocaat.

Met een dergelijke problematische motivering schuift verwerende partij de op haar rustende onderzoeksplicht in zijn geheel op verzoeker en zijn advocaat, wat gelet op de sterk gewijzigde situatie in het land van herkomst, geheel in strijd is met de bepaling van artikel 48/6 van de Vreemdelingenwet.

De bestreden beslissing besluit dus dat omdat verzoeker geen dergelijke concrete elementen heeft aangebracht, het er redelijkerwijze van uit kon gaan dat het gegeven dat de Taliban nu aan de macht zijn geen concrete impact heeft op zijn persoonlijke situatie.

De bestreden beslissing heeft zo op geen enkele manier een grondig of zorgvuldig, onderzoek verricht naar de gevolgen van het op jonge leeftijd migreren naar het Westen op de persoonlijke, sociale, culturele, maatschappelijke, religieuze, economische en taalkundige aanpassing en integratie in dit ontwikkelingsstadium van verzoeker, noch heeft de huidige Afgaanse context, met de aan de macht gekomen Taliban, hierbij betrokken. Evenmin heeft het rekening gehouden met het feit dat verzoeker op amper 13 à 14-jarige leeftijd gevlucht is en Afghanistan ondertussen meer dan 5 jaar geleden verlaten heeft en sindsdien onafgebroken in Westerse landen, waarvan het grootste deel in België, verbleven heeft.

Verzoeker verwijst hierbij naar rechtspraak van de Raad, waarbij het aangewezen werd bevonden om verzoeker opnieuw te horen om te onderzoeken of er mogelijks elementen zijn die kunnen wijzen op 'verwestering'.

In het arrest met arrest nummer 270 813 van 31 maart 2022, kwam de Raad eveneens tot de conclusie dat het verzoek om internationale bescherming vanuit het oogpunt van de huidige, gewijzigde situatie in Afghanistan en de bijgebrachte landeninformatie over de situatie van Afgaanse terugkeerders uit het buitenland moet beoordeeld worden.

In casu is verzoeker niet gehoord geweest over deze elementen in het licht van de gewijzigde situatie en heeft het de bestreden beslissing hier geen enkel onderzoek naar gevoerd.

De bestreden beslissing stelt dat *"indien er ernstige en aangetoonde problemen zouden zijn met de manier waarop de taliban terugkerende Afghanen behandelt, dit gemeld zou zijn door een van de instellingen of organisaties die de situatie in het land in het oog houden"*, toont nogmaals aan hoe ernstig het gebrek aan een serieus en grondig onderzoek is. In werkelijkheid bestaat er namelijk amper voldoende actuele informatie over de actuele risico's in geval van terugkeer uit Europa (!) sinds de machtsovername door de Taliban, wat natuurlijk beïnvloed wordt door het feit dat er eenvoudigweg nog geen (gedwongen noch vrijwillige) terugkeer heeft plaatsgevonden uit Europa.

Bovendien berust de analyse van de bestreden beslissing van de beschikbare informatie *in casu* op een partiële lezing en daarbij ook op een gebrekkige beoordeling ten opzichte van de specifieke, individuele situatie van verzoeker.

Verzoeker licht het risico van gepercipieerde verwestering uitgebreid toe aan de hand van landeninformatie.

In het geval van verzoeker moet opgemerkt worden dat hij amper 13 à 14 jaar oud was op het moment van zijn vertrek uit Afghanistan rond september 2017 en dat hij, na een traject van iets meer dan twee jaar, als niet-begeleide minderjarige, in België is aangekomen op nog steeds amper 15-jarige leeftijd, een

week voor zijn 16de verjaardag weliswaar. Hoewel verzoeker intussen meerderjarig is geworden, is hij in ieder geval meer dan 5 jaar geleden uit Afghanistan vertrokken en verblijft hij al meer dan 3 jaar onafgebroken in België. Hij heeft ontegensprekelijk een cruciale periode in zijn persoonlijke, socioculturele en emotionele ontwikkeling buiten Afghanistan doorgebracht, waarvan het grootste deel in België en andere Europese, Westerse landen, nota bene als minderjarige, gescheiden van zijn ouders en andere familieleden.

Bij de beoordeling of er sprake kan zijn van verwestering in hoofde van verzoeker, moet herhaald worden dat het niet zozeer van belang is of hij zichzelf 'westers' voelt of zichzelf als 'verwesterd' beschouwd, maar wel hoe hij door de traditionele Afghaanse maatschappij zal gepercipieerd worden na zijn jarenlange verblijf buiten Afghanistan en in Europa.

Er kan worden aangenomen dat verzoeker, na een verblijf van een significant lange periode in België op dergelijk jonge leeftijd, op voldoende ingrijpende wijze geconformeerd is aan de Westerse, liberale en vrije levensstijl en sociale voorschriften, waardoor hij in geval van terugkeer naar Afghanistan riskeert om als 'verwesterd' beschouwd te worden, zoals afgeleid kan worden uit de informatie die bij dit verzoekschrift wordt toegevoegd.

Een sterke aanpassing aan de 'Westerse' waarden, cultuur en samenleving zal het voor verzoeker niet alleen bijzonder moeilijk maken om zich opnieuw te moeten aanpassen aan het Afghanistan van vandaag, maar, zal vooral ook het risico inhouden dat dit onmiddellijk en moeiteloos opgemerkt zal worden en hij door de lokale gemeenschap én de (lokale) Taliban zonder enige twijfel als 'verwesterd' beschouwd zal worden.

Hoewel de bestreden beslissing meent dat verzoeker dus geen concrete elementen heeft aangehaald, hierbij zelf verwijzend naar een aantal risicobepalende omstandigheden, zijn er, verwijzend naar diezelfde factoren, wel degelijk verschillende elementen aanwezig in hoofde van verzoeker, waaronder:

- het gebied van herkomst en de conservatieve, rurale omgeving, waarvan vermoed kan worden verzoeker zich hier nog moeilijk, of toch niet zonder problemen, zal aan kunnen aanpassen, na meer dan 5 jaar niet meer in Afghanistan geweest te zijn en door zijn persoonlijke ontwikkeling buiten Afghanistan en in België gedurende zijn verblijf als minderjarige;
- zijn leeftijd: het feit dat hij als 13 à 14-jarige, niet-begeleide minderjarige, Afghanistan verlaten heeft en sedertdien niet meer is teruggekeerd naar Afghanistan;
- de duur van het verblijf in een Westers land: het onafgebroken verblijf in België van ondertussen meer dan 3 jaar en het verblijf tout court van meer dan 5 jaar buiten Afghanistan, waarvan het grootste deel in Westerse landen;
- de zichtbaarheid van verzoeker omwille van een bepaalde mate van inburgering, integratie, participatie, ontwikkeling en aanpassing aan de lokale, regionale Westerse normen, gebruiken en gewoontes, o.a. op cultureel, economisch, educatief, sociaal en taalkundig niveau.

Verzoeker vreest enerzijds vervolging op grond van een toegeschreven politieke overtuiging en religie (artikel 48/3, § 4, b) en e), van de Vreemdelingenwet) als omwille van het behoren tot een specifieke sociale groep (artikel 48/3, § 4, d), van de Vreemdelingenwet), als gevolg van een toegeschreven, gepercipieerde dan wel daadwerkelijke mate van 'verwestering'.

Anderzijds loopt verzoeker een reëel risico op het lijden van ernstige schade bestaande uit foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing (artikel 48/4, § 2, b), van de Vreemdelingenwet), als gevolg van sociale uitsluiting, stigma en discriminatie.

- Onderzoek naar de socio-economische en humanitaire situatie in toepassing van artikel 48/4, § 2, b), van de Vreemdelingenwet.

Verzoeker verwijst naar het arrest nr. 270 813 van 31 maart 2022 van de Raad. *In casu* meent verzoeker dat eenzelfde conclusie kan weerhouden worden wat de beoordeling van de preciaire socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan betreft. Ten eerste, net zoals de Raad heeft vastgesteld, kan ook *in casu* niet blijken in welke mate rekening werd gehouden met de kritische bemerkingen omtrent de beschikbaarheid van betrouwbare bronnen ter plaatse.

Verzoeker verwijst naar de bevindingen van het eerder genoemd arrest van de Raad en merkt op dat de bestreden beslissing geen rekening heeft gehouden met deze bevindingen en een onvoldoende grondig

en volledig onderzoek heeft gevoerd naar de situatie in Afghanistan, rekening houdend met deze bevindingen.

Verzoeker wijst verder op de precare humanitaire situatie en licht toe aan de hand van landeninformatie. Verzoeker meent dat de situatie een schending uitmaakt van artikel 3 van het EVRM.

Verzoeker meent verder dat deze situatie leidt tot een schending van artikel 48/4, § 2, b), van de Vreemdelingenwet en stelt dat de situatie te wijten is aan de Taliban.

- Actuele veiligheidssituatie.

Tot slot kan verzoeker, wat de actuele veiligheidssituatie betreft, nog kort verwijzen naar de conclusie uit het eerste deel omtrent het gebrek aan grondige, betrouwbare en zorgvuldige beoordeling van de situatie door de bestreden beslissing. Daarnaast is de conclusie van uw Raad in het arrest nummer 270 813 van 31 maart 2022 ook nog steeds algemeen op de situatie van verzoeker van toepassing.

2.1.2. Inventaris van de door verzoeker aangehaalde informatie:

- UNHCR, "Guidance Note on the International Protection Needs of People Fleeing Afghanistan", februari 2022, p. 5, <https://www.refworld.org/docid/61d851cd4.html>;
- EASO, "Afghanistan Country Focus: Country of Origin Information Report", januari 2022, p. 9, https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_01_EASO_COI_Report_Afghanistan_Country_focus.Pdf;
- EUAA, «Country Guidance: Afghanistan – Common Analysis and Guidance Note », april 2022, p. 45 en 49, https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2022-04/2022_04_Country_Guidance_Afghanistan_EN_0.pdf;
- CGVS, "De opschorting van de beoordeling van de status van subsidiaire bescherming is niet langer van toepassing", 2 maart 2022, <https://www.cgvs.be/nl/actueel/afghanistan-nieuw-beleid>;
- F. Vogelaar, «Country of Origin Information: The Essential Foundation for Fair and Credible Guidance for Decision-making on International Protection Needs », 2020, 280 p., <https://research.vu.nl/en/publications/country-of-origin-information-the-essential-foundation-for-fair-a>;
- NANSEN, NANSEN NOTE 2 - 22 "Het gebruik van beleidsrichtlijnen van UNHCR en het Europees Asielagentschap in Afgaanse dossiers", 16 juni 2022, p. 17-24, <https://nansen-refugee.be/wp-content/uploads/2022/06/220616-NANSEN-Notes-UNHCR-en-EUAA-beleidsrichtlijnen-Finale-versie.pdf>;
- Tolonews, "Khost Residents Concerned Over Use Of Pakistani Kaldars", 6 januari 2017, <https://tolonews.com/business/khost-residents-concerned-over-use-pakistani-kaldars>;
- Tolonews, «Pakistani Rupee Popular in Nangarhar Markets », 28 mei 2014, <https://tolonews.com/business/pakistani-rupee-popular-nangarhar-markets>;
- UK Home Office, «Country Policy and information note, security situation Afghanistan», april 2022, p. 54, https://assets.publishing.service.gov.uk/government/uploads/system/uploads/attachment_data/file/1069647/AFG_CPIN_Fear_of_the_Taliban.pdf;
- Hof van Justitie EU 5 september 2012, C-71/11 en C-99/11, « Bondsrepubliek Duitsland t. Y en Z », § 80;
- UNHCR, «Eligibility Guidelines for Assessing the Internatioal Protection Needs of Asylum-seekers from Afghanistan», 30 augustus 2018, <https://www.refworld.org/docid/5b8900109.html>;
- <https://eu.boell.org/en/person/friederike-stahlmann>;
- OSAR, «Afghanistan: risques au retour liés à «l'occidentalisation»», 26 maart 2021, https://www.refugeecouncil.ch/fileadmin/user_upload/Publikationen/Herkunftslaenderberichte/Mittler_er_Osten_-_Zentralasien/Afghanistan/210326_AFG_Verwestlichung_f.pdf;
- Friederike Stahlmann, "Erfahrungen und Perspektiven Abgeschobener Afghanen im Kontext Aktueller Politischer und Wirtschaftlicher Entwicklungen Afghanistans", Diakonie Deutschland, juni 2021, p. 3-4, https://www.diakonie.de/fileadmin/user_upload/Diakonie/PDFs/Journal_PDF/AFG_Monitoring_Studie_FINAL.pdf;
- ASYLOS, "Afghanistan: Situation of young male 'Westernised' returnees to Kabul", augustus 2017, p. 40-42, https://resources.asylos.eu/wp-content/uploads/reports/afg2017-05_-_afghanistan_situation_of_young_male_westernised_returnees_to_kabul_december_1.pdf;
- <https://www.cranfield.ac.uk/people/dr-anicee-van-engeland-15108443>;
- T. Klimstra & L. Van Doeselaar, "Identity formation in adolescence and young adulthood", december 2017, p. 293,

- https://www.researchgate.net/publication/315865477_Identity_formation_in_adolescence_and_young_adulthood;
- Paradigm Treatment, “Identity formation in teens and young adults”, <https://paradigm-treatment.com/identity-formation/>;
  - Written Expert Opinion Dr. Anicée Van Engeland, Senior Lecturer in International Security at the Centre for International Security and Resilience of Cranfield University, 11 juni 2017, <https://freemovement.org.uk/guest-post-new-report-on-westernised-young-males-returned-to-kabul/>;
  - OSAR, «Afghanistan: risques au retour liés à «l'occidentalisation»», 26 maart 2021, p. 4, https://www.refugeecouncil.ch/fileadmin/user_upload/Publikationen/Herkunftslanderberichte/Mittlerer_Osten_-_Zentralasien/Afghanistan/210326_AFG_Verwestlichung_f.pdf;
  - ASYLOS, «Afghanistan: Treatment of Family Members of Human Rights Activists and Former Government Supporters after the Taliban Take-over», november 2021, p. 18, <https://resources.asylos.eu/wp-content/uploads/reports/asi2021-13.pdf>;
  - Europees Hof voor de Rechten van de Mens 28 juni 2011, nrs. 8319/07 en 11449/07, “Sufi en Elmi t. Verenigd Koninkrijk”, §§ 275-277;
  - L. Schuster en N. Majidi, “Deportation Stigma and Re-migration”, Journal of Ethnic and Migration Studies 2015, (635) 635-636. 635-652, <https://openaccess.city.ac.uk/id/eprint/12992/1/2014jems.pdf>;
  - Refugee Support Network, “After Return: Documenting the experiences of young people forcibly removed to Afghanistan”, april 2016, 22, https://www.asyl.at/files/93/34-afterreturn_rsn_april2016.pdf;
  - NANSEN, Nood aan bescherming voor Afghaanse verwesterde vrouw, 2020, p. 10, <https://nansen-refugee.be/wp-content/uploads/2020/05/NANSEN-Profiel-2-20-Nood-aan-internationale-bescherming-van-Afghaanse-verwesterde-vrouw.pdf>;
  - ASYLOS, “Afghanistan: Situation of young male 'Westernised' returnees to Kabul”, augustus 2017, p. 41-46, https://resources.asylos.eu/wp-content/uploads/reports/afg2017-05_-_afghanistan_situation_of_young_male_westernised_returnees_to_kabul_december_1.pdf;
  - EASO, “Country of Origin Information Report – Afghanistan: individuals targeted under societal and legal norms”, December 2017, 106, <https://www.refworld.org/docid/5a38ce314.html>;
  - International Rescue Committee, “Crisis in Afghanistan: Unprecedented hunger after the conflict”, 7 januari 2022, [https://www.rescue.org/article/crisis-afghanistan-unprecedented-hunger-after-conflict#:~:text=Afghanistan%20could%20see%20near%20universal,and%20malnutrition%20to%20health%20crises.](https://www.rescue.org/article/crisis-afghanistan-unprecedented-hunger-after-conflict#:~:text=Afghanistan%20could%20see%20near%20universal,and%20malnutrition%20to%20health%20crises.;);
  - New York Times, «Over a Million Flee as Afghanistan’s Economy Collapses », 2 februari 2022, <https://www.nytimes.com/2022/02/02/world/asia/afghanistan-migration-refugees.html>;
  - ToloNews, “IRC Urges World to not Neglect Afghanistan Amid Ukraine Conflict”, 3 maart 2022, <https://tolonews.com/afghanistan-176970>;
  - UK Home Office, “Country Policy and Information Note Afghanistan: Fear of the Taliban”, april 2022, p. 9-10, https://assets.publishing.service.gov.uk/government/uploads/system/uploads/attachment_data/file/1069647/AFG_CPIN_Fear_of_the_Taliban.pdf;
  - Reuters, “Taliban restrict Afghans going abroad, raises concern from U.S. and UK”, 1 maart 2022, <https://www.reuters.com/world/asia-pacific/taliban-restrict-afghans-going-abroad-draws-criticism-uk-envoy-2022-02-28/>;
  - TOLONews, «Afghans with Legal Documents Can Travel: Mujahid», 1 maart 2022, <https://tolonews.com/index.php/afghanistan-176922>;
  - Gandhara, «Escaping Afghanistan: People-Smuggling Thrives On Bribes To Taliban», 27 mei 2022, <https://gandhara.rferl.org/a/afghanistan-people-smuggling-taliban-bribes/31872064.html>;
  - Europees Parlement, “Resolutie van het Europees Parlement van 16 september 2021 over de situatie in Afghanistan”, 2021/2877, https://www.europarl.europa.eu/doceo/document/TA-9-2021-0393_NL.html;
  - Al Jazeera, “In Pictures: Taliban fighters man Afghanistan’s urban checkpoints”, 9 december 2021, <https://www.aljazeera.com/gallery/2021/12/9/afghanistan-taliban-fighters-urban-checkpoints-herat-photos>;
  - Freedom House, “Freedom in the World 2022 – Afghanistan”, 28 februari 2022, <https://www.ecoi.net/en/document/2068625.html>;
  - Report of the United Nations High Commissioner for Human Rights, “Situation of Human Rights in Afghanistan”, 28 februari 2022, A/HRC/49/24, p. 7, https://reliefweb.int/sites/reliefweb.int/files/resources/EN_51.pdf;
  - TOLONews, «Kabul Residents Panicked by House-to-House Searches», 25 februari 2022, <https://tolonews.com/index.php/afghanistan-176870>;

- Al Jazeera, "Taliban conducting house-to-house sweep across Afghan capital", 27 februari 2022, <https://www.aljazeera.com/news/2022/2/27/taliban-conducting-house-to-house-sweep-across-afghan-capital>;
- Amnesty International, «Afghanistan: Taliban Must Immediately Stop Arbitrary Arrests of Journalists, Civil Society Activists, Former Government Officials and Those Who Dissent», 21 maart 2022, <https://www.amnesty.org/en/documents/asa11/5369/2022/en/>; TOLONews, Amnesty Voices Concerns Over Human Rights Violations, 21 maart 2022, <https://tolonews.com/index.php/afghanistan-177214>;
- UK Home Office, «Country Policy and information note, security situation Afghanistan», april 2022, p. 54, https://assets.publishing.service.gov.uk/government/uploads/system/uploads/attachment_data/file/1069647/AFG_CPIN_Fear_of_the_Taliban.pdf.
- Nederlands Ministerie van Buitenlandse Zaken, Algemeen Ambtsbericht Afghanistan, maart 2022, p. 180, <https://www.rijksoverheid.nl/documenten/ambtsberichten/2022/03/28/algemeen-ambtsbericht-afghanistan-maart-2022>;
- UNHCR "Regional Bureau for Asia and the Pacific, External Update: Afghanistan Situation" #17 – As of 01 June 2022, 10 juni 2022, <https://data.unhcr.org/en/documents/details/93501>;
- UN Security Council, Resolution 1988 (2011), S/RES/1988(2011), 17 juni 2011, <https://documents-dds-ny.un.org/doc/UNDOC/GEN/N11/379/01/PDF/N1137901.pdf?OpenElement>;
- The Economist, «The Taliban crave recognition but refuse to do anything to earn it», 14 mei 2022, <https://www.economist.com/asia/2022/05/14/the-taliban-crave-recognition-but-refuse-to-do-anything-to-earn-it>;
- VN-Veiligheidsraad, «Afghanistan: le Conseil de sécurité proroge le régime de sanctions et le mandat de l'Équipe de surveillance du Comité 1988», 17 december 2021, <https://www.un.org/press/fr/2021/cs14742.doc.htm>;
- Inter Press Service, "In Afghanistan kan honger straks meer slachtoffers maken dan 20 jaar oorlog", 16 februari 2022, <https://www.ipsnews.be/artikel/afghanistan-kan-honger-straks-meer-slachtoffers-maken-dan-20-jaar-oorlog>;
- International Rescue Committee, "IRC Emergency Watchlist 2022: Afghanistan tops list of countries most at risk in year ahead; IRC finds global "System Failure" fueling crises and driving record levels of humanitarian need", <https://www.rescue.org/press-release/irc-emergency-watchlist-2022-afghanistan-tops-list-countries-most-risk-year-ahead-irc>;
- WFP, WFP «Afghanistan: Situation Report 10 June 2022», 10 juni 2022, <https://reliefweb.int/report/afghanistan/wfp-afghanistan-situation-report-10-june-2022>;
- WFP, «WFP Afghanistan Situation Report», 1 april 2022, <https://reliefweb.int/sites/reliefweb.int/files/resources/WFP%20Afghanistan%20Situation%20Report%201%20April%202022.pdf>;
- UNICEF, "One million children at risk of dying from starvation in Afghanistan within weeks – UNICEF", 2 december 2021, <https://www.unicef.ie/2021/12/02/one-million-children-at-risk-of-dying-from-starvation-in-afghanistan-within-weeks>;
- Save the Children, "Millions of Afghan children fight hunger, disease and exploitation as donors meet to determine their fate", 30 maart 2022, <https://www.savethechildren.org.au/media/media-releases/millions-of-afghan-children-fight-hunger>;
- Save the Children, "Afghanistan: desperate mother agreed to sell her unborn baby as debt-ridden families are pushed to crisis point", 18 maart 2022, <https://www.savethechildren.net/news/afghanistan-desperate-mother-agreed-sell-her-unborn-baby-debt-ridden-families-are-pushed-crisis>;
- NPR, "Parents selling children shows desperation in Afghanistan", 31 december 2021, <https://www.npr.org/2021/12/31/1069428211/parents-selling-children-shows-desperation-in-afghanistan?t=1647953798500&t=1649103142350>;
- Save the Children, "Afghanistan Crisis | Save the Children's Response in Afghanistan | March Update", 17 maart 2022, <https://reliefweb.int/report/afghanistan/save-children-s-response-afghanistan>;
- ToloNEWS, «UNICEF Raises 15% of \$2 Billion Goal for Afghan Children», 4 maart 2022, <https://tolonews.com/index.php/afghanistan-176961>.
- OCHA, «Afghanistan: Humanitarian Response Plan | Humanitarian Programme Cycle 2022», januari 2022, <https://www.humanitarianresponse.info/sites/www.humanitarianresponse.info/files/documents/files/afghanistan-humanitarian-response-plan-2022.pdf>;
- UNAMA, "Humanitarian Donors Urged to Step up Again for Afghanistan", 31 maart 2022, <https://unama.unmissions.org/humanitarian-donors-urged-step-again-afghanistan>;

- Foreign Policy, “World Bank Freeze Leaves Afghanistan Bracing for Economic Impact”, 1 april 2022, <https://foreignpolicy.com/2022/04/01/world-bank-freeze-afghanistan-taliban-economic-impact/#:~:text=The%20World%20Bank%20has%20suspended,largest%20humanitarian%20and%20economic%20disasters;>
- UN News, «Afghanistan: UN launches largest single country aid appeal ever», 11 januari 2022, [https://news.un.org/en/story/2022/01/1109492;](https://news.un.org/en/story/2022/01/1109492)
- International Rescue Committee, «Afghans forced to extreme measures to survive unprecedented economic freefall; IRC calls for bold commitments at tomorrow’s pledging conference», 30 maart 2022, <https://www.rescue.org/press-release/afghans-forced-extreme-measures-survive-unprecedented-economic-freefall-irc-calls-bold;>
- Reuters, “More Afghans going hungry, fewer jobs available -World Bank”, 15 maart 2022;
- Human Rights Watch, “Time Running Out to Address Afghanistan’s Hunger Crisis”, 17 maart 2022, <https://www.hrw.org/news/2022/03/17/time-running-out-address-afghanistans-hunger-crisis;>
- TOLONews, “Afghanistan Faces “Tsunami of Hunger”: SIGAR”, 3 februari 2022, <https://tolonews.com/index.php/afghanistan-176570;>
- Pahjwok Afghan News, “Unfreeze Afghanistan’s reserves: Guterres”, 14 januari 2022, [https://pajhwok.com/2022/01/14/unfreeze-afghanistans-reserves-guterres/;](https://pajhwok.com/2022/01/14/unfreeze-afghanistans-reserves-guterres/)
- Human Rights Watch, “Biden Seeks to Seize Afghanistan’s Assets”, 11 februari 2022, <https://www.hrw.org/news/2022/02/11/biden-seeks-seize-afghanistans-assets;>
- Human Rights Watch, “Afghanistan: Economic Roots of the Humanitarian Crisis | Questions and Answers on Human Costs of Sanctions, Banking Restrictions”, 1 maart 2022, <https://www.hrw.org/news/2022/03/01/afghanistan-economic-roots-humanitarian-crisis;>
- UN News, “Afghanistan: UN launches largest single country aid appeal ever”, 11 januari 2022, [https://news.un.org/en/story/2022/01/1109492;](https://news.un.org/en/story/2022/01/1109492) Pahjwok Afghan News, “UN launches over \$5b aid appeal for Afghanistan”, 11 januari 2022, [https://pajhwok.com/2022/01/11/un-launches-over-5b-aid-appeal-for-afghanistan/;](https://pajhwok.com/2022/01/11/un-launches-over-5b-aid-appeal-for-afghanistan/)
- [https://twitter.com/antonioguterres/status/1491759606254604290;](https://twitter.com/antonioguterres/status/1491759606254604290)
- [https://reliefweb.int/sites/reliefweb.int/files/resources/2022%20AFG%20HLE%202022%20Announcement%20Results%2031%20March%20final%20updated.pdf;](https://reliefweb.int/sites/reliefweb.int/files/resources/2022%20AFG%20HLE%202022%20Announcement%20Results%2031%20March%20final%20updated.pdf)
- Islamic Relief, «Millions of lives at risk as Afghanistan donor conference falls short», 31 maart 2022, [https://www.islamic-relief.org/millions-of-lives-at-risk-as-afghanistan-donor-conference-falls-short/;](https://www.islamic-relief.org/millions-of-lives-at-risk-as-afghanistan-donor-conference-falls-short/)
- TOLONews, “Biden Order Splits Frozen Assets, Half to Aid Afghans, Relief”, 12 februari 2022, <https://tolonews.com/index.php/afghanistan-176683;>
- Pahjwok Afghan News, “US frees half of \$7b in frozen Afghan funds for aid”, 12 februari 2022, [https://pajhwok.com/2022/02/12/us-frees-half-of-7b-in-frozen-afghan-funds-for-aid/;](https://pajhwok.com/2022/02/12/us-frees-half-of-7b-in-frozen-afghan-funds-for-aid/)
- TOLONews, «Islamic Emirate Might ‘Change Policy’ Toward US If Funds Withheld», 15 februari 2022, <https://tolonews.com/index.php/afghanistan-176728;>
- TOLONews, «Afghans Protest In Kabul Over Biden’s Decision on Frozen Assets», 15 februari 2022, <https://tolonews.com/index.php/afghanistan-176735;>
- TOLONews «Decision on Assets ‘Blatant Theft’: Kabul Professors», 19 februari 2022, <https://tolonews.com/index.php/afghanistan-176790;>
- Pahjwok Afghan News, “DAB will never accept US freeze on \$7bn of Afghan assets”, 12 februari 2022, [https://pajhwok.com/2022/02/12/dab-will-never-accept-us-freeze-on-7bn-of-afghan-assets/;](https://pajhwok.com/2022/02/12/dab-will-never-accept-us-freeze-on-7bn-of-afghan-assets/)
- TOLONews, «Karzai Calls on Biden to Reverse Decision on Afghan Funds», 13 februari 2022, [https://tolonews.com/index.php/afghanistan-176699.](https://tolonews.com/index.php/afghanistan-176699) Pahjwok Afghan News, “All frozen assets in US belong to Afghans: Karzai”, 13 februari 2022, [https://pajhwok.com/2022/02/13/reverse-decision-on-afghan-reserves-karzai-asks-biden/;](https://pajhwok.com/2022/02/13/reverse-decision-on-afghan-reserves-karzai-asks-biden/)
- Pahjwok Afghan News, “US pledges \$308m more in humanitarian aid to Afghanistan”, 12 januari 2022, [https://pajhwok.com/2022/01/12/us-pledges-308-more-in-humanitarian-aid-to-afghanistan/.](https://pajhwok.com/2022/01/12/us-pledges-308-more-in-humanitarian-aid-to-afghanistan/)
- TOLONews, «UN Cannot Access Aid Money in Afghan Banks: UNDP», 4 februari 2022, <https://tolonews.com/index.php/afghanistan-176585;>
- IPI, «While Afghans Wait, States and Banks Decrypt the Humanitarian Exception in the Taliban Sanctions Regime», 14 april 2022, <https://reliefweb.int/report/afghanistan/while-afghans-wait-states-and-banks-decrypt-humanitarian-exception-taliban;>
- ICVA, «Between a Rock and a Hard Place – Multifaceted Challenges of Responders Dealing with Afghanistan’s Humanitarian Crisis: A Report on the Perspectives of National NGOs», p. 4, 15-18 en 21-22, <https://reliefweb.int/report/afghanistan/between-rock-and-hard-place-multifaceted-challenges-responders-dealing;>
- TOLONews, «4M Afghan Children Face Malnutrition in 2022: UN Delegation», 26 februari 2022, <https://tolonews.com/index.php/afghanistan-176876;>

- Iqbal M. and M. McAuliffe, «The “eighth phase” of Afghan displacement: Situating the top ten issues for policymakers», Migration Research Series, N° 71, International Organization for Migration (IOM), Geneva, 16 juni 2022, <https://publications.iom.int/books/mrs-no-71-eighth-phase-afghan-displacement-situating-top-ten-issues-policymakers>;
- TOLONews, «Lack of Coordination in Aid Distribution Criticized», 19 maart 2022, <https://tolonews.com/index.php/afghanistan-177177>;
- TOLONews, “250 Families Given Basic Humanitarian Aid in Kabul”, 5 maart 2022, <https://tolonews.com/index.php/afghanistan-176986>;
- Human Rights Watch, “Afghanistan: Hunger Crisis Has Economic Roots”, 1 maart 2022, <https://www.hrw.org/news/2022/03/01/afghanistan-hunger-crisis-has-economic-roots>;
- Human Rights Watch, “Afghanistan Remains an Open Wound”, 17 mei 2022, <https://www.hrw.org/news/2022/05/17/afghanistan-remains-open-wound>;
- Pajhwok Afghan News, “US pledges \$308m more in humanitarian aid to Afghanistan”, 12 januari 2022, <https://pajhwok.com/2022/01/12/us-pledges-308-more-in-humanitarian-aid-to-afghanistan/>;
- Foreign Policy, “World Bank Freeze Leaves Afghanistan Bracing for Economic Impact”, 1 april 2022, [https://foreignpolicy.com/2022/04/01/world-bank-freeze-afghanistan-taliban-economic-impact/#:~:text=The%20World%20Bank%20has%20suspended,largest%20humanitarian%20and%20economic%20disasters](https://foreignpolicy.com/2022/04/01/world-bank-freeze-afghanistan-taliban-economic-impact/#:~:text=The%20World%20Bank%20has%20suspended,largest%20humanitarian%20and%20economic%20disasters;);
- WFP, “Every day I pray for food assistance for us’: UK funding brings relief to families in Afghanistan”, 10 juni 2022, <https://reliefweb.int/report/afghanistan/every-day-i-pray-food-assistance-us-uk-funding-brings-relief-families-afghanistan>;
- The Washington Post, “Afghans go hungry as U.S. and Taliban officials blame each other”, 13 juni 2022, https://www.washingtonpost.com/world/interactive/2022/afghans-go-hungry-us-taliban-officials-blame-each;
- IFRC, “Afghanistan, Asia Pacific | Humanitarian Crises - Revised Emergency Appeal n° MDRAF007, Revision n° 3”, 15 juni 2022, <https://reliefweb.int/report/afghanistan/afghanistan-asia-pacific-humanitarian-crises-revised-emergency-appeal-ndeg-mdraf007-revision-ndeg-3>.
- Pajhwok Afghan News, “Blinken to Taliban: Reform policies for recognition”, 2 januari 2022, <https://pajhwok.com/2022/01/02/blinken-to-taliban-reform-policies-for-recognition/>
- Pajhwok Afghan News, “Recognition of women’s rights a condition for Afghan govt: UN”, 30 januari 2022, <https://pajhwok.com/2022/01/30/recognition-of-womens-rights-a-condition-for-afghan-govt-un/>;
- De Standaard, “Taliban breken belofte: meisjes mogen dan toch niet naar school”, 23 maart 2022, https://www.standaard.be/cnt/dmf20220323_94803771;
- TOLONews, “Outcry Raised as Afghan Girls Over Grade 6 Barred From School”, 23 maart 2022, <https://tolonews.com/index.php/afghanistan-177235>;
- UNAMA, “Statement by the Secretary-General – On Afghanistan”, 23 maart 2022, <https://unama.unmissions.org/statement%E2%80%AF%E2%80%AF%E2%80%AFsecretary-general%E2%80%AF-afghanistan>;
- TOLONews, “US: School Decision Will Affect Kabul’s Bid for Legitimacy”, 25 maart 2022, <https://tolonews.com/index.php/afghanistan-177263>.

2.1.3. Op 25 november 2022 legde de commissaris een aanvullende nota neer met daarin de volgende informatie:

“EUAA Afghanistan Security Situation van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Security_situation.pdf

COI Focus Afghanistan. Veiligheidsincidenten (Veiligheidsincidenten (< ACLED) per provincie tussen 16 augustus 2021 en 30 juni 2022

COI Focus Afghanistan. Veiligheidssituatie van 5 mei 2022, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus._afghanistan._veiligheidssituatie_20220505.pdf

EASO Afghanistan Country Focus van januari 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_01_EASO_COI_Report_Afghanistan_Country_focus.pdf

EUAA Key socio-economic indicators in Afghanistan and in Kabul city van augustus 2022, beschikbaar op <https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/>

PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Key_socio_economic_indicators_in_Afghanistan_and_in_Kabul_city.pdf

EASO Country of Origin Information Report Afghanistan. Key socio-economic indicators, state protection, and mobility in Kabul City, Mazar-e Sharif, and Herat City van augustus 2020, beschikbaar op https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2020_08_EASO_COI_Report_Afghanistan_Key_Socio_Economic_Indicators_Forcus_Kabul_City_Mazar_Sharif

EUAA Afghanistan: Targeting of individuals van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Targeting_of_individuals.pdf

EUAA Country Guidance: Afghanistan van april 2022, beschikbaar op <https://euaa.europa.eu/publications/country-guidance-afghanistan-april-2022>

2.2. Inzake beroepen tegen de beslissingen van de commissaris-generaal beschikt de Raad over volheid van rechtsmacht. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingsdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl.St. Kamer 2005-2006*, nr. 2479/001, p. 95-96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van de verzoeker daarop. Hij dient verder niet op elk aangevoerd argument in te gaan.

De Raad is het enige rechtscollege dat bevoegd is om kennis te nemen van de beroepen ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal. In toepassing van de Richtlijn 2011/95/EU, moet de Raad zijn bevoegdheid uitoefenen op een wijze die tegemoet komt aan de verplichting om “*een daadwerkelijk rechtsmiddel bij een rechterlijke instantie*” te voorzien in de zin van artikel 46 van de Richtlijn 2013/32/EU. Hieruit volgt dat wanneer de Raad een beroep onderzoekt dat werd ingediend op basis van artikel 39/2, § 1, van de Vreemdelingenwet, hij gehouden is de wet uit te leggen op een manier die conform is aan de vereisten van een volledig en *ex nunc*-onderzoek van zowel de juridische als de feitelijke gronden, zoals deze voortvloeien uit artikel 46, punt 3 van de Richtlijn 2013/32/EU.

De Raad onderzoekt het verzoek om internationale bescherming bij voorrang in het kader van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet (artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet).

Het arrest moet gemotiveerd zijn en geeft aan waarom verzoeker al dan niet beantwoordt aan de criteria van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet, waarbij de Raad duidelijk en ondubbelzinnig de redenen uiteenzet die hem ertoe brengen die beslissing te nemen.

2.3. Verzoeker kan vooreerst niet worden gevolgd waar deze stelt dat er geen rekening werd gehouden met diens leeftijd. De Raad merkt op dat tijdens de procedure wel degelijk rekening werd gehouden met verzoekers minderjarigheid. Vooreerst werd een fiche opgemaakt “*niet-begeleide minderjarige vreemdeling*” die een eerste screening uitvoert naar bijzondere noden of kwetsbaarheden. Verzoeker kreeg een voogd toegewezen op 8 november 2019, die verzoeker kon bijstaan vanaf het begin van de procedure. Ook uit de notities van het persoonlijke onderhoud blijkt dat verzoeker op een aangepaste wijze werd begeleid en alle kansen werd geboden om de relevante aspecten van zijn verzoek om internationale bescherming toe te lichten. In elk geval kan uit het verloop van het persoonlijke onderhoud met verzoeker, die werd bijgestaan door zijn voogd en zijn advocaat, worden afgeleid dat hij werd ondervraagd door een gespecialiseerde *protection officer* en dat hem gepaste vragen werden gesteld (Notities van het persoonlijk onderhoud, stuk 4). Minstens toont verzoeker niet concreet aan dat bij de behandeling van het verzoek geen rekening werd gehouden met zijn minderjarigheid. De bestreden beslissing stelt uitdrukkelijk dat er bij de beoordeling van verzoekers verklaringen rekening werd gehouden met diens jeugdige leeftijd en maturiteit, evenals met de algemene situatie in zijn land van herkomst.

2.4. Verzoeker stelt dat indien hij zou zijn gehoord in een persoonlijk onderhoud met betrekking tot de machtsovername door de taliban, hij wel degelijk nieuwe elementen had kunnen geven waarom hij een actuele vrees heeft bij een terugkeer naar Afghanistan, meer bepaald vanwege diens verwestering.

Zoals hoger reeds uiteengezet houdt de Raad bij de beoordeling van een verzoek om internationale bescherming rekening met de vereisten van een volledig en *ex nunc*-onderzoek van zowel de juridische als de feitelijke gronden.

Uit de landeninformatie die door beide partijen wordt voorgelegd, blijkt dat de politieke situatie en de conflictdynamiek in Afghanistan radicaal zijn veranderd toen de Verenigde Staten hun troepen hebben teruggetrokken en de voormalige Afghaanse regering half augustus 2021 ineens stortte, waarna de Taliban de macht overnamen en het Islamitisch Emiraat Afghanistan (IEA) weer oprichtten.

Dit is onmiskenbaar een nieuw feit dat heden aan de orde is, waarvan de commissaris-generaal op de hoogte is, zoals blijkt uit de bestreden beslissing, en dat tevens uitgebreid onder de aandacht wordt gebracht door verzoeker in het verzoekschrift en in de aanvullende nota van de commissaris-generaal.

Deze machtsovername is gebeurd voordat de commissaris-generaal een beslissing inzake het thans voorliggende verzoek om internationale bescherming heeft genomen en de bestreden beslissing maakte aldus een beoordeling van de nood aan internationale bescherming in hoofde van verzoeker in de hiervoor geschetste context.

De Raad herinnert eraan dat de beoordeling van de nood aan internationale bescherming zich niet kan beperken tot een loutere evaluatie van elementen en feiten uit het verleden, maar tevens een toekomstgerichte beoordeling van het risico op vervolging of ernstige schade vereist in het licht van actuele landeninformatie en de individuele omstandigheden van verzoeker. Verzoeker moet in navolging van een fundamenteel gewijzigde situatie in Afghanistan waarbij de Taliban heden functioneren als een "*de facto*"-regering, de mogelijkheid krijgen om op passende wijze, in het licht van deze ingrijpende gebeurtenissen in Afghanistan, relevante elementen aan te brengen zodat een zorgvuldige, correcte en volledige beoordeling van een eventuele nood aan internationale bescherming gebeurt. Indien de specificiteit van de zaak dit vereist, kan dit gebeuren middels een nieuw persoonlijk onderhoud bij het Commissariaat-generaal.

Verzoeker, die op 7 januari 2021 werd gehoord in een persoonlijk onderhoud bij het Commissariaat-generaal, werd niet opnieuw gehoord en heeft evenmin de mogelijkheid gehad om een nieuwe vragenlijst in te vullen in navolging van de fundamenteel gewijzigde situatie in Afghanistan. Deze handelwijze van de commissaris-generaal ontnemt verzoeker evenwel niet de mogelijkheid om zijn verzoek om internationale bescherming op nuttige wijze aan te vullen of te wijzigen in het licht van de fundamenteel gewijzigde situatie in Afghanistan en desgevallend, in de huidige stand van de procedure, individuele elementen of persoonlijke omstandigheden voor te leggen die de kans aanzienlijk groter maken dat hij voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet in aanmerking komt. Immers kan verzoeker dit bewerkstelligen via het verzoekschrift en via een aanvullende nota.

Zoals reeds aangestipt, is de Raad ertoe gehouden een volledig en *ex nunc*-onderzoek te voeren van zowel de juridische als de feitelijke gronden van een beroep. Hij is daarbij verplicht zowel de elementen, feitelijk en rechtens, waarmee de commissaris-generaal rekening heeft gehouden of had kunnen houden, als de elementen die zich na de vaststelling van de bestreden beslissing hebben aangediend, te onderzoeken (HvJ 25 juli 2018, C-585/16, *Alheto*, ptn. 105-106, 118). De Raad onderzoekt steeds of hij de bestreden beslissing kan bevestigen of hervormen (artikelen 39/2, § 1, tweede lid, 1°, en 39/76, § 1, eerste lid, van de Vreemdelingenwet). De Raad kan daarnaast de bestreden beslissing vernietigen, hetzij omdat hieraan een substantiële onregelmatigheid kleeft die door de Raad niet kan worden hersteld, hetzij omdat essentiële elementen ontbreken die inhouden dat de Raad niet kan komen tot de bevestiging of hervorming van de bestreden beslissing zonder aanvullende onderzoeksmaatregelen hiertoe te moeten bevelen (artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2°, van de Vreemdelingenwet).

In het verzoekschrift licht verzoeker op uitgebreide wijze toe hoe diens verwestering een impact heeft op diens risico bij een eventuele verzoekschrift naar Afghanistan. *In casu* is de Raad van oordeel dat verzoeker ruimschoots de mogelijkheid heeft en heeft gehad om in zijn verzoekschrift, bij aanvullende nota of ter terechtzitting op nuttige en effectieve wijze te duiden welke invloed de machtsovername door de Taliban sinds augustus 2021 een invloed heeft gehad op zijn eigen persoonlijke situatie, hetgeen hij ook deed.

In casu wordt vastgesteld dat verzoeker niet opnieuw moest worden gehoord door middel van een nieuw persoonlijk onderhoud bij het Commissariaat-generaal.

Nu verzoeker deze elementen afdoende kon uiteenzetten in zijn verzoekschrift, maakt hij een schending van het hoorrecht, in de zin van artikel 41 van het Handvest, niet aannemelijk (HvJ 10 september 2013, C-383/13 PPU, M.G. e.a., pt. 38 e.v.)

2.5. Beoordeling in het licht van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet

Artikel 48/3, § 1, van de Vreemdelingenwet bepaalt:

“De vluchtelingenstatus wordt toegekend aan de vreemdeling die voldoet aan de voorwaarden van artikel 1 van het Verdrag betreffende de status van vluchtelingen dat op 28 juli 1951 te Genève tot stand is gekomen, zoals gewijzigd bij het Protocol van New York van 31 januari 1967.”

Dit artikel verwijst naar artikel 1 van het Vluchtelingenverdrag. Luidens artikel 1, A (2) van dit verdrag is een vluchteling elke persoon *“die (...) uit gegronde vrees voor vervolging wegens zijn ras, godsdienst, nationaliteit, het behoren tot een bepaalde sociale groep of zijn politieke overtuiging, zich bevindt buiten het land waarvan hij de nationaliteit bezit, en die de bescherming van dat land niet kan of, uit hoofde van bovenbedoelde vrees, niet wil invoeren, of die, indien hij geen nationaliteit bezit en verblijft buiten het land waarvan hij vroeger zijn gewone verblijfplaats had, daarheen, niet kan of, uit hoofde van bovenbedoelde vrees, niet wil terugkeren”*.

2.5.1. De bestreden beslissing oordeelde op goede gronden dat er geen geloof kon worden gehecht aan de herkomst van verzoeker daar verzoeker zijn familiale leefomstandigheden in Hesarak niet aannemelijk maakt (i), hij geen doorleefde, correcte verklaringen aflegt met betrekking tot zijn activiteiten en gebeurtenissen in de regio (ii), hij er allerminst in slaagt om doorleefd te vertellen over zijn leven in Hesarak (iii) alsook zijn kennis van de veiligheidssituatie aldaar, zijn relaas over de bazaar en zijn geografische kennis blijken niet te stroken met de werkelijkheid (iv).

Verzoeker kan geen afbreuk doen aan deze vaststellingen door te verwijzen naar zijn jeugdig profiel, te volharden in zijn verklaringen en het bekritisieren van de gevolgtrekking van de bestreden beslissing en het aanbrengen van vergoelijken.

Er werd door de bestreden beslissing terecht opgemerkt dat verzoeker geen geloofwaardige verklaringen aflegde omtrent zijn familiale achtergrond:

“Vooreerst slaagt u er niet in uw leefomstandigheden in Hesarak, zonder vader, aannemelijk te maken. U haalt aan dat uw oom langs vaderszijde P.G. een van de belangrijkste commandanten van de taliban in Hesarak is en bij een dispuut uw vader had gedood, toen u een leeftijd had van 2 jaar (CGVS, p. 6). De reden voor diens dood was dat hij schrik had voor luchtaanvallen nadat P.G. en M.G., een andere broer, talibanleden hadden uitgenodigd bij jullie thuis (CGVS, p. 9). Volgens uw moeder had uw vader echter niet mogen tussenbeide komen en was uw oom om die reden boos op hem, waarna hij hem vermoordde (CGVS, p. 8). Naast de vaststelling dat het weinig plausibel is dat uw oom zijn eigen broer om die reden zou hebben doodgeschoten, te meer uw vader zelf voorstelde te verhuizen met zijn gezin indien uw oom nog talibs huiswaarts wou meebrengen (CGVS, p. 8), slaagt u er bovenal niet in de rol van uw ooms P.G. en M.G. bij de taliban aannemelijk te maken. Hierdoor wordt vanzelfsprekend ook de moord op uw vader ongeloofwaardig geacht. Uitgenodigd te vertellen over hun activiteiten bij de taliban overstijgen uw verklaringen de algemeenheden niet en komt u niet verder dan te vertellen dat ze vechten, vergaderen en op vrijdag mensen rekruteerden (CGVS, p. 9). U benadrukt niets meer in detail te kunnen geven en zelf ook niets meer te weten, hoewel u vanaf uw tweede onder hun heerschappij woonde. Gevraagd iets te vertellen over gevechten waaraan P.G. meevocht, zegt u het niet te weten. Gevraagd naar de activiteiten specifiek van M.G. kan u evenmin iets kwijt, omdat ze met codenamen praatten (CGVS, p. 9). Indien u jaar in jaar uit, dag in dag uit, bij uw ooms verbleef, mag echter worden verwacht dat u meer dan een begin van informatie zou kunnen geven en uw verklaringen enige doorleefdheid zouden tentoonspreiden. Uw zeer rudimentaire en algemene bewoordingen zorgen er dan ook voor dat de door u aangehaalde feiten onaannemelijk worden.

Gevraagd verder met welke andere leiders P.G. zoal samenwerkte, komt u niet verder dan twee personen te benoemen, S. en A.. Behalve hun woonplaats kan u echter niets zeggen over de activiteiten van bijvoorbeeld S. (CGVS, p. 10). Gevraagd naar de dood van enkele belangrijke talibanleiders in uw regio geeft u opnieuw aan er niets over te weten. Evenmin kan u iets kwijt over een grote aanslag waarin uw oom P.G. een hand zou hebben gehad noch kan u een naam geven van iemand die door hem, naast uw

vader, zou zijn gedood. U haalt wel zeer vaag aan dat er regelmatig mensen door hem werden gedood (CGVS, p. 10). Het is verwonderlijk en aldus niet geloofwaardig dat u in al die jaren helemaal niets zou hebben opgevangen over medestrijders, verliezen, winsten, activiteiten, plannen, veldslagen en moordaanslagen van uw beide ooms. Zeker aangezien uw oom vanaf uw tiende over de jihad begon te preken tegen u (CGVS, p. 15). Verwacht mag worden dat hij u, een minderjarige, naast religieuze kennis eveneens warm zou maken voor de strijd via verhalen over zijn strijd en zijn medestrijders. Gezien u helemaal geen enkel begin van informatie kunt verschaffen bent u er aldus niet in geslaagd hun rol binnen de taliban aannemelijk te maken, waardoor u er evenmin in geslaagd bent aan te tonen dat uw vader door zijn broer werd gedood en u sinds uw twee jaar opgevoed werd door uw ooms en voor hen diende te werken (CGVS, p. 7). Aangezien deze ongeloofwaardig geachte feiten de kern van uw levensloop omvatten, dient te worden geconcludeerd dat u de Belgische asielinstanties aldus geen inzicht wenst te geven in uw identiteit en levensloop voor uw komst naar België.

Bovendien is het frappant dat u, die nog in contact staat met uw oom langs moederszijde (CGVS, p. 5), aangeeft over geen enkel bewijs te beschikken dat het overlijden van uw vader kan aantonen. Uw motief, dat u dit reeds aan uw oom had gevraagd maar dat hij u had medegedeeld dat hij er geen had en het onmogelijk was om nieuwe te maken, is niet ernstig (CGVS, p. 14). Indien uw vader effectief zou zijn gestorven, mag worden aangenomen dat daar ook in Afghanistan, een bewijs van is. Bovendien legt u evenmin een bewijs van uw identiteit neer. Hoewel u aanhaalt dat uw taskara u werd ontvreemd in Bulgarije (CGVS, p. 10), mag worden aangenomen dat u eveneens via uw oom andere documenten zou hebben kunnen verkrijgen die uw identiteit, alsook uw verblijf en dat van uw familie in Hesarak zou kunnen aantonen (CGVS, p. 14). Zoals aangehaald kan aan uw redenering dat dit onmogelijk is weinig geloof worden gehecht. Ook bracht u het CGVS er na uw persoonlijk onderhoud niet meer vanop de hoogte dat u er niet in geslaagd was identiteitsdocumenten betreffende uw twee broers door te sturen, hoewel werd gevraagd naar deze documenten (CGVS, p. 14). Het enige document dat u wel neerlegt is een kopie van de taskara van uw oom. Naast de vaststelling dat de authenticiteit van een kopie niet kan worden nagegaan, zegt dit document niet dat deze persoon daadwerkelijk uw oom is noch dat u persoonlijk tot aan uw beweerde vertrek in Hesarak hebt gewoond. Verwacht mag worden dat u, die in contact staat met het thuisfront in Afghanistan, toch enkele documenten kunt bezorgen die uw identiteit, levenswandel en beweerde verblijf kunnen aantonen, nochtans van primordiaal belang voor de behandeling van een verzoek om internationale bescherming. De vaststelling dat u dit nalaat te doen, doet alweer vermoeden dat u geen zicht wenst te geven over wie u bent en vanwaar u afkomstig bent.

Enigszins bevreemdend is ook uw gebrek aan kennis over uw eigen familie. Zo haalt u in eerste instantie aan niet te weten hoeveel broers en zussen uw vader had, om het in tweede instantie te houden op twee broers, zoals aangehaald P.G. en M.G. (CGVS, p. 6). Gevraagd hoeveel zonen en dochters P.G. heeft, zegt u drie zonen en veel dochters die allen getrouwd waren (CGVS, p. 6). Opmerkelijker is echter dat u eerst aanhaalt dat M.G. niet gehuwd is om direct nadien te verklaren dat hij recent voor uw vertrek in het huwelijk stapte. Gevraagd met wie hij toen gehuwd was, verklaart u eerst het niet te weten om nadien te verklaren dat u denkt dat ze S.B. heette (CGVS, p. 6-7). U weet echter niet met zekerheid te zeggen of het iemand van zijn, en dus uw, dichte familie was, een dochter van een oom of tante (CGVS, p. 6), wat de nodige vragen oproept.”

Verzoeker meent dat de appreciatie van de bestreden beslissing in zoverre deze stelt dat het “weinig plausibel is” dat zijn oom zijn eigen broer om die reden zou hebben doodgeschoten, subjectief is, doch doet hij met dit verweer geen afbreuk aan de pertinente en correcte vaststellingen in de bestreden beslissing. De Raad merkt op dat het aan verzoeker toekomt om de motieven in de bestreden beslissing aan de hand van concrete elementen en argumenten te weerleggen. Dienaangaande kan verzoeker niet worden gevolgd waar deze stelt dat er mogelijk een langer conflict aan de basis lag. Dit loutere speculatieve verweer is gebaseerd op de hypothese dat de moeder van verzoeker hem mogelijks niet verder inlichtte over het incident. Dit verweer steunt enkel op hypothesen zonder enig concreet element aan te voeren. Waar verzoeker hierbij nog stelt dat zijn moeder hem mogelijks niet durfde vertellen over de verdere toedracht van de dood van zijn vader, merkt de Raad op dat verzoeker nog contact had met zijn oom langs moederszijde ten tijde van het persoonlijk onderhoud waardoor verzoeker zich redelijkerwijze verder kon informeren (Notities persoonlijk onderhoud, stuk 4, p. 3).

De Raad merkt hierbij op dat het aan verzoeker toekomt om zich over elementen die centraal staan in zijn asielaanvraag te informeren, temeer daar hij *in casu* klaarblijkelijk de opportuniteit toe had.

Voorts kan verzoeker niet worden gevolgd waar deze stelt dat hij wel degelijk genoeg informatie verschaftte over de taliban-activiteiten van zijn ooms. Het gegeven dat verzoeker 14 jaar oud was ten tijde van zijn vertrek doet geen afbreuk aan de pertinente vaststelling van de bestreden beslissing dat verzoeker vrijwel

geheel zijn leven bij zijn ooms woonde onder hun gezag, en er aldus een zekere mate van inzicht en doorleving vanwege verzoeker kan worden verwacht inzake de activiteiten van zijn ooms. Het gegeven dat de ooms van verzoekers in codenamen praatten, hetgeen al in rekening werd gebracht door de bestreden beslissing, kan aan het voorgaande geen afbreuk doen. Evenmin kan ernstig worden voorgehouden dat verzoeker vanwege zijn jonge leeftijd en herdersactiviteiten enkel in algemene termen zou kunnen praten over zijn ooms. Verzoeker woonde immers bij deze ooms, waardoor zijn herdersactiviteiten allerminst een belemmering konden vormen om over hun activiteiten informatie te vernemen. Daarbij blijkt uit nergens dat dat verzoekers cognitief geheugen dermate is aangetast vanwege zijn jeugdigheid waardoor hij niet in staat zou zijn een coherent en gedetailleerd relaas naar voor te brengen.

Verzoeker stelt verder dat hij wel degelijk twee namen van personen die samenwerkten met zijn ooms opsomde. Meer informatie kan er niet van verzoeker worden verwacht vanwege zijn jonge leeftijd destijds aldus het verzoekschrift. De Raad treedt de bestreden beslissing in deze bij dat indien verzoeker werkelijk een zulke lange periode met zijn ooms doorbracht en onder hun gezag stond dat hij meer zou kunnen vertellen over hun activiteiten voor de taliban.

Verzoeker meent dat het niet realistisch dat zijn ooms hem zouden inlichten over hun activiteiten. De Raad herhaalt hierbij dat verzoeker inwoonde bij deze personen, waardoor het niet nodig had geweest dat zijn ooms hem rechtstreeks inlichtten over hun activiteiten doch dat hij hierover informatie had moeten vernemen louter door zijn veelvuldige aanwezigheid in hun nabijheid. De bestreden beslissing merkte hierbij terecht op dat het niet geloofwaardig is dat verzoeker vrijwel niets vernam gedurende de jaren dat hij bij zijn ooms verbleef, temeer daar diens oom begon te preken over de jihad vanaf verzoeker tien jaar oud was en hij aldus wel degelijk info ontving inzake de taliban.

Waar verzoeker meent dat er van hem geen kennis kan worden verwacht op het niveau van een doorwinterde talibanstrijder, merkt de Raad op dat dit geenszins de drempel is die wordt vooropgesteld door de bestreden beslissing. Uit de verklaringen van verzoeker blijkt echter een fundamenteel gebrek aan kennis inzake de activiteiten van zijn ooms, hetgeen niet kan worden verzoend door diens jonge leeftijd of de herdersactiviteiten die overigens evenmin aannemelijk worden gemaakt.

Verzoeker kan enigszins worden gevolgd waar deze stelt dat het moeilijk is om documenten met betrekking tot het overlijden van zijn vader te bekomen gezien de Afghaanse context en de reeds verstreken tijdsperiode. Echter kan niet worden voorbijgegaan aan het gegeven dat verzoeker verzaakt om ook maar enig identiteitsdocument neer te leggen van zichzelf of zijn broers, behoudens de taskara van zijn oom langs moederzijde. De bestreden beslissing merkte dan ook terecht op dat verzoeker nog steeds in contact met zijn oom langs moederzijde stond waardoor kan worden verwacht dat hij via deze persoon verdere identiteitsdocumenten kon bekomen. De Raad merkt op dat het aan verzoeker toekomt om alle nodige elementen ter staving van zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk aan te brengen. Hij moet een inspanning doen om dit verzoek te onderbouwen, onder meer aan de hand van verklaringen, schriftelijke bewijzen, zoals documenten en stukken, of ander bewijsmateriaal. Aldus kan redelijkerwijze worden verwacht dat verzoeker zo veel mogelijk stukken zou trachten te bekomen die de relevante elementen van zijn relaas en de door hem aangehaalde vervolgingsfeiten zouden kunnen staven.

Vervolgens meent verzoeker dat er slechts sprake was van een aarzeling met betrekking tot zijn inconsistente verklaringen over zijn familie. Gezien verzoeker tot aan zijn vertrek onder het gezag van zijn ooms woonde kan worden verwacht dat verzoeker zou weten of ze getrouwd waren en met wie juist en hij hierover consistente verklaringen kan afleggen, *quod non*. Dat verzoeker op het moment van zijn vertrek 14 jaar oud was en zijn oom recent daarvoor zou zijn getrouwd, kan verzoekers verklaringen niet verschonen daar deze gegevens betrekking hebben op de onmiddellijke leefwereld van verzoeker waardoor niet kan worden ingezien hoe hij zich daarover kan vergissen.

De bestreden beslissing merkte verder op pertinente wijze op dat verzoeker ongeloofwaardige verklaringen aflegde omtrent zijn leven als herder:

“Zo schets u geen geloofwaardig beeld van hoe u in opdracht van uw oom dieren hoedde die dan werden verkocht. U verklaart dat u met de geiten en de koeien de bergen introk om te laten grazen. De schapen bleven steeds thuis omdat die gehouden werden voor het gezin (CGVS, p. 7). Geiten en koeien hielden jullie om zaken mee te doen, benadrukt u. Het is dan vreemd vast te stellen dat zowel de geiten, waarvan u het ras niet kunt benoemen, als de schapen, gehouden werden voor hun melkproductie, wat dan werd verkocht. Opmerkelijk is ook dat u, die toch opgegroeid is met het hoeden van de dieren, de bal helemaal

misslaat wanneer wordt gevraagd naar de verkoopprijs van jonge schapen en geiten. Hoewel u zich verschuilt achter het feit dat u niet betrokken was bij het verkoopproces, mag toch worden verwacht dat u, gezien uw profiel van herder, bij benadering kunt schatten hoeveel de dieren opbrachten voor de familie. Bovendien mag zeker worden verwacht dat u dit coherent kunt weergeven. U haalt echter in eerste instantie aan dat een schaap tussen de 15.000 en de 20.000 Afghani waard is. Een magere geit brengt dan weer 10.000 Afghani op, terwijl een dikke tijdens het Offerfeest bijvoorbeeld 30.000 Afghani opbrengt, verklaart u (CGVS, p. 8). In werkelijkheid bracht een schaap tijdens het offerfeest in Kabul in 2017 10.000 Afghani op, het jaar voordien 9.000. De prijs in Jalalabad lag in december 2017 gemiddeld op 8.000 Afghani. In 2009 schommelde de prijs voor een schaap in Jalalabad rond de 6.000 Afghani. U verliet Afghanistan in 2017 (verklaring DVZ, vraag 33). Een geit was in 2009 beduidend minder waard dan een schaap, waarbij een geit in 2009 in Nangarhar zelfs maar om en bij de 4.500 Afghani opbracht. Gezien u zelf een geit ook minder waard schat als een schaap, mag het verwondering heten dat geiten in 2017 toch plots beduidend meer waard zouden geweest zijn dan schapen. Het is dan ook zeer merkwaardig dat u de prijs van uw dieren veel te hoog inschatte. Frappanter nog dan deze foutieve inschatting is dat u later tijdens uw persoonlijk onderhoud aanhaalt dat uw oom zieke dieren aankocht voor 10.000 of 12.000 Kaldar. Geconfronteerd met de bemerking dat u in eerste instantie de Afghaanse munteenheid hanteerde en niet de Pakistaanse, bevestigt u dit maar voegt u eraan toe dat iedereen in uw regio Kaldar gebruikt als betaalmiddel (CGVS, p. 17). Gevraagd hoe u dan de prijzen in Afghani kent, haalt u uiterst laconiek aan dat u gewoon Afghani hebt gezegd, maar dit eigenlijk nooit heeft gezien (CGVS, p. 17). Gevraagd dan naar bijvoorbeeld de prijs van een geit in Kaldar, moet u het antwoord vreemd genoeg schuldig blijven, noch weet u hoeveel 10.000 Afghani in de Pakistaanse munteenheid is (CGVS, p. 17). Ook wanneer naar de prijs van een koe wordt gevraagd kan u deze niet weergeven en legt u incoherente antwoorden af. Zo haalt u aan dat de prijs afhangt van het ras van de koe om nadien slechts één ras te kunnen benoemen (CGVS, p. 8). Ook verklaart u in eerste instantie dat een koe van 2 jaar niet meer wordt verkocht wegens te oud, om nadien te verklaren dat koeien soms 1, 1.5 of 2 jaar waren wanneer deze werden verkocht (CGVS, p. 8). Indien u daadwerkelijk jarenlang voor de dieren zorgde in plaats van naar school te gaan (CGVS, p. 11), is het weinig geloofwaardig dat u zelfs bij benadering geen correcte en coherente informatie kunt geven over de prijzen die uw familie kreeg voor de dieren, te meer er geen geloof kan worden gehecht aan de door u geschetste leefomstandigheden bij uw ooms zonder vader.”

Verzoeker betoogt dat de landeninformatie waarop de bestreden beslissing zich ten onrechte baseert in feite verouderd is en gegevens bevat van 2009, niet 2016. Uit een eenvoudige lezing van de bestreden beslissing wordt echter erkend dat men zich baseert op gegevens die dateren van rond 2009, dit om de verhouding tussen de prijzen van geiten en schapen aan te tonen (landeninformatie, stuk 6, nr. 15). Voor de overige, geactualiseerde prijzen baseert de bestreden beslissing zich op gegevens van 2017 (landeninformatie, stuk 6, nr. 16). Deze periode stemt overeen met het vertrek van verzoeker, waardoor de bestreden beslissing terecht deze gegevens aanwendt. Het verweer van verzoeker is in deze dan ook niet dienstig.

Waar verzoeker nog stelt dat hij niet rechtstreeks betrokken was bij het verkoopproces en zich enkel baseerde op wat hij hoorde van zijn oom, treedt de Raad de bestreden beslissing bij dat van verzoeker, gezien zijn profiel, correcte informatie mag worden verwacht inzake de verkoopprijs van het vee. Verzoeker profileert zich immers als iemand die stevast bezig was met het hoeden van kuddes, hetgeen een belangrijke bron van inkomsten was voor zijn familie (Notities persoonlijk onderhoud, stuk 4, p. 8). Gelet op het profiel van verzoeker kan niet worden aanvaard dat hij niet op de hoogte was van de juiste prijzen, zelfs al was hij niet rechtstreeks betrokken met de verkoop. De Raad merkt verder op dat de door verzoeker verschaftte prijzen geen goede schatting waren van de werkelijke prijzen, zoals in het verzoekschrift wordt gesteld. Verzoeker vergiste zich immers aanzienlijk qua bedrag.

De Raad treedt verzoeker bij waar hij stelt dat er in de regio van verzoeker beide Kaldar en Afghani worden gebruikt, maar merkt hierbij op dat de bestreden beslissing niet aan dit gegeven twijfelt, doch wel vaststelt dat verzoeker afwisselend verwijst naar Kaldar en Afghani maar niet in staat is om het onderscheid te maken tussen de twee of om de prijs van een geit in Kaldar te duiden. Nochtans stelt verzoeker zelf dat men stevast Kaldar gebruikt in de regio, hetgeen klemt met diens onwetendheid omtrent de juiste waarde van de valuta of de prijs van een geit. Zoals eerder werd vastgesteld kan verzoeker omwille van zijn profiel als veehoeder immers een zekere kennis worden verwacht inzake de prijzen van het vee. Dat verzoeker enerzijds stelt dat men in Kaldar betaalde in de regio maar niet in staat is om de prijs van een geit in Kaldar uit te drukken doet dan ook verder afbreuk aan zijn geloofwaardigheid.

Aangaande de kennis van de regio van verzoeker stelde de bestreden beslissing terecht het volgende:

“Zo is het opmerkelijk dat u, hoewel u stelt dat er twee scholen zijn in uw regio, in Sheikhan en Nargosai, u nog nooit gehoord hebt van de Jokan Lycee, een secundaire school. Straffer nog, u beweert zelfs dat er in Jokan geen scholen zijn (CGVS, p. 11). Ook in het door u gekende Lajegar is er volgens de info in het dossier een school gevestigd (CGVS, p. 5). Ook uw stelling dat er geen meisjesscholen waren in uw regio strookt evenmin met de landeninformatie die werd toegevoegd aan het administratief dossier waaruit blijkt dat er wel degelijk meisjesscholen zijn in Hesarak, zelfs meer dan in andere delen van uw provincie. Dit betreffen nochtans zaken uit uw onmiddellijke leefomgeving waarvan verondersteld kan worden dat een jongeman ervan op de hoogte is. Gevraagd of kinderen van uw dorp naar school gingen, antwoordt u dan weer dat anderen die ver van u woonden, school liepen (CGVS, p. 11), om nadien vreemd genoeg zelf te verklaren dat de kinderen van uw aan de taliban gelieerde ooms staatsonderwijs genoten in Sheikhan (CGVS, p. 18).

Ook over de veiligheidssituatie in uw regio van herkomst legt u geen overtuigende verklaringen af. Geconfronteerd met de naam Naeem Khalid, een hoog aangeschreven talibanleider die vlak voor uw vertrek werd gedood bij een grootschalig offensief in Hesarak, zegt u evenwel niets (CGVS, p. 12). Zelfs de naam van de schaduwdistrictsgouverneur van Hesarak voor de taliban, genaamd Abdul Hassan aka Ajiz, zegt u niets (CGVS, p. 12). Deze persoon werd na uw vertrek gedood in uw regio, maar moet op het moment van uw vertrek uw regio reeds onder zijn commando onveilig hebben gemaakt. In dezelfde aanval kwam ook de commandant Ghorzang, die reeds enkele jaren actief was in Hesarak, om het leven. Een commandant die evenmin een belletje doet rinkelen bij u (CGVS, p. 12). Het is dan ook frappant dat u, naast het bestaan van deze personen, aangeeft geen weet te hebben dat er de jaren voor uw vertrek belangrijke talibanleiders gedood werden in uw regio (CGVS, p. 10), wat enerzijds opmerkelijk is voor u, die beweert twee talibangezinde ooms te hebben en anderzijds beweert tot aan uw vertrek in hesarak te hebben gewoond.

Ook weinig aannemelijk is uw bewering dat de bazaar van Hesarak vroeger geopend was maar op heden gewoonweg niet meer bestaat (CGVS, p. 17). Gevraagd uw bewering te duiden, haalt u echter aan het niet te weten hoe dat komt omdat u er geen interesse in had. Dat u er niet in slaagt uw verklaringen te duiden roept vragen op. Deze bewering is bovendien evenmin in overeenstemming met de informatie die werd toegevoegd aan het administratief dossier waaruit blijkt dat in september 2016 de winkels van de districtsbaazaar heropenden na een sluiting van vier maanden. Dat u meent dat de districtsbaazaar niet meer bestond, terwijl blijkt dat deze na een onderbreking opnieuw opende, doet vraagtekens rijzen bij uw beweerde recente herkomst. Zo'n grote gebeurtenis die een rechtstreekse impact had op de inwoners van Hesarak, moet namelijk ook een minderjarige ter ore zijn gekomen. Tot slot kunnen ook wel vragen worden gesteld bij de door u beweerde geografische kennis en vooral het ingestudeerde karakter ervan. Zo benoemt u in eerste instantie enkele dorpen rondom uw dorp correct, maar is het zeer opmerkelijk dat u de ligging van deze dorpen situeert met de richtingsaanduidingen 'rechts' en 'links' (CGVS, p. 5). Links en rechts zijn namelijk relatieve richtingen of posities en zijn afhankelijk van de kijkrichting. Hieruit kan worden afgeleid dat u deze termen hanteert op basis van uw kijkgedrag op een geografische kaart van uw district. Dit komt eveneens tot uiting wanneer op een andere manier naar de dorpen in de omliggende omgeving wordt gevraagd. Gevraagd tegen welk dorp uw woning het dichtst ligt, zegt u Sheikhan (CGVS, p. 19). Gevraagd welk dorp daarvan het dichtst ligt van de door u gekende dorpen Nar Goshi en Ghazi Qala, haalt u vreemd genoeg Nar Goshi aan terwijl Ghazi Qala net tussen Sheikhan en Nar Goshi inligt volgens de kaart in het administratief dossier. Bar Ashpan situeert u dan weer als heel ver van u en verkeerdelijk in de richting van Largigar (Lajgan) (CGVS, p. 19). Gevraagd naar dorpen verder dan Nar Goshi geeft u zelfs aan geen te kennen omdat dit te ver zou zijn geweest, wat opmerkelijk is, gezien het een van de subdorpen van uw regio is en u eerder dit dorp vrij dicht bij uw huis situeert (CGVS, p. 5, 12). Ook opmerkelijk is dat u de dorpen Nar Goshi en Ghazi Qala aldus spontaan opnoemt, maar het dorp dat tussenin ligt, met name Darana Khail, of het wel heel dichtbij gelegen Petra, niet kent (CGVS, p. 5, 12, 19). Vanzelfsprekend moet van een minderjarige geen uitgebreide kennis worden verwacht, toch mag worden aangenomen dat u, die minstens veertien jaar in Afghanistan heeft gewoond, er heeft rondgetrokken met zijn kudde, enige doorleefde geografische kennis heeft.”

Verzoeker kan zijn gebrekkige kennis omtrent scholen in zijn regio niet verschonen door te stellen dat hij zelf ongeschoold is. Zelfs al was verzoeker ongeschoold dan nog kan er van hem worden verwacht dat hij op de hoogte is van de lokale faciliteiten, temeer daar de meisjesscholen in de Afghaanse context bijzonder zijn. Waar verzoeker hierbij opmerkt dat er geen rekening wordt gehouden met de 'stad' stelt de Raad vast dat de bestreden beslissing enkel gewag maakt van scholen gelokaliseerd in het district van Hesarak, de geboorteregio van verzoeker. Dit kan bezwaarlijk worden aanzien als liggende uit de onmiddellijke leefwereld van verzoeker. Eenzelfde redenering kan worden gevolgd aangaande verzoekers

onwetendheid omtrent de opening van de bazaar van Hesarak. Zelfs met het profiel van verzoeker had hij hiervan op de hoogte moeten zijn daar het de directe leefwereld van verzoeker betreft.

Wat diens onwetendheid omtrent de dood van belangrijke talibanleden in de regio betreft verwijst verzoeker opnieuw naar zijn jeugdige profiel en stelt dat hij slechts 10 jaar oud was ten tijde van deze incidenten. Verzoeker gaat zo echter voorbij aan de motivering van de bestreden beslissing waar deze stelde dat er ook vlak voor het vertrek van verzoeker twee hooggeplaatste talibanleden actief waren in de regio en één ervan werd gedood. Daarbij stelde de bestreden beslissing terecht dat gezien verzoeker, volgens zijn eigen verklaringen, ondergedompeld was in het talibanmilieu vanwege zijn ooms dat hij dan ook op de hoogte zou zijn geweest van belangrijke talibanfiguren in de jaren voor zijn vertrek.

Waar verzoeker omtrent het ingestudeerde karakter van zijn geografische kennis opnieuw betoogt dat verzoeker een ongeschoolde herder is, benadrukt de Raad dat van verzoeker een doorleefde kennis mag worden verwacht omtrent elementaire elementen van zijn onmiddellijke leefwereld, *in casu* zijn regio van herkomst. Daarbij hield de bestreden beslissing expliciet rekening met zijn leeftijd bij de beoordeling van zijn geografische kennis. Zelfs gelet op het profiel van verzoeker blijkt zijn kennis ontoereikend. Het betoog dat de geografische realiteit van Afghanistan niet valt te vergelijken met België verschoont de gebrekkige kennis van verzoeker niet daar van verzoeker nog steeds een mate van kennis van zijn regio kan worden verwacht, temeer gezien diens profiel van herder.

Waar verzoeker stelt dat hij wel degelijk een gereede geografische kennis tentoonstelde, doet dit geen afbreuk aan de vaststellingen van de bestreden beslissing die op zich toelaten om te besluiten dat verzoeker zijn herkomst uit het dorp Jokan, in het district Hesarak, in de provincie Nangarhar in Afghanistan. De Raad kan enkel vaststellen dat uit de motieven in de bestreden beslissing genoegzaam blijkt dat verzoeker nagenoeg onbekend is met elementaire aspecten van zijn eigen onmiddellijk waarneembare leefwereld, waaronder de lokale geografie, de notabele talibanleden in zijn regio, de veeprijzen en belangrijke plekken in Hesarak.

De bestreden beslissing kon aldus terecht oordelen dat verzoekers kennis van zijn regio onvoldoende is om aan te tonen dat hij werkelijk van daar afkomstig is.

2.5.2. In zoverre uit het verzoekschrift kan worden gedistilleerd dat verzoeker van mening is dat 'verwesterde Afghanen' of 'terugkeerders' een sociale groep vormen in de zin van artikel 48/3, § 4, d), van de Vreemdelingenwet oordeelt de Raad als volgt:

Artikel 48/3, § 4, d), van de Vreemdelingenwet bepaalt dat *“een groep moet worden geacht een specifieke sociale groep te vormen als onder meer :*

- leden van de groep een aangeboren kenmerk vertonen of een gemeenschappelijke achtergrond hebben die niet gewijzigd kan worden, of een kenmerk of geloof delen dat voor de identiteit of de morele integriteit van de betrokkenen dermate fundamenteel is, dat van de betrokkenen niet mag worden geëist dat zij dit opgeven, en

- de groep in het betrokken land een eigen identiteit heeft omdat zij in haar directe omgeving als afwijkend wordt beschouwd;”.

Er dient te zijn voldaan aan beide voorwaarden (HvJ 7 november 2013, C-199/12 tot en met C-201/12, X, Y en Z tegen de minister voor Immigratie en Asiel, punt 45; HvJ 4 oktober 2018, C-652/16, Ahmedbekova en Ahmedbekov, punt 89).

Verwestering is geen aangeboren kenmerk, noch een kenmerk met gemeenschappelijke achtergrond dat niet kan worden gewijzigd. Evenmin is het een kenmerk of geloof dat voor de identiteit of de morele integriteit van de verzoeker om internationale bescherming dermate fundamenteel is, dat niet mag worden geëist dat hij of zij dit opgeeft (eerste voorwaarde). Afghanen met een westerse levensstijl delen het kenmerk dat zij zich in het Westen anders gedragen dan van hen wordt verwacht in Afghanistan. Uit de rapporten die voorliggen, blijkt evenwel dat deze groep zeer divers is, zowel wat de achterliggende motieven en oorzaken van verwestering betreft als de mate waarin en intensiteit waarmee verwestering deel is gaan uitmaken van de persoonlijkheid als de manier waarop de verwestering zich manifesteert.

Er kan ook niet worden gesteld dat 'verwesterde Afghanen' of 'terugkeerders' in Afghanistan een gemeenschappelijke identiteit hebben die in de directe omgeving als afwijkend wordt beschouwd, nu al deze 'verwesterde Afghanen' en 'terugkeerders' hun eigenheid behouden (tweede voorwaarde). Afhankelijk van de mate waarin ze zijn 'verwesterd', zal een andere uitdrukking worden gegeven aan hun re-integratie in Afghanistan. Bovendien kan deze re-integratie afhankelijk zijn van hun sociale en familiale status, hun gender, hun opleidingsniveau en de al dan niet diverse of overheersende cultuur in Afghanistan. Gelet op wat voorafgaat, besluit de Raad dat 'verwesterde Afghanen' of terugkeerders' niet

kunnen worden aangemerkt als een sociale groep in de zin van artikel 48/3, § 4, d), van de Vreemdelingenwet, omdat niet is voldaan aan de twee cumulatieve voorwaarden.

In de vervolgingsgronden is er echter ook sprake van 'godsdienst' en 'politieke overtuiging'. Deze vervolgingsgronden handelen over kenmerken die dermate fundamenteel zijn voor de identiteit of morele integriteit van een verzoeker dat niet mag worden gevraagd dat hij deze opgeeft. Zoals het Hof van Justitie heeft overwogen, omvat de bescherming die onder het Unierecht op basis van de vervolgingsgrond 'godsdienstige overtuiging' wordt geboden, slechts gedrag dat een verzoeker noodzakelijk voor zichzelf acht (HvJ 5 september 2012, in de gevoegde zaken C-71/11 en C-99/11, *Bondsrepubliek Duitsland tegen Y en Z*, punten 70-71). Het moet gaan om gedrag dat is gebaseerd op een godsdienstige overtuiging en dat bijzonder belangrijk is voor een verzoeker om zijn godsdienstige identiteit te behouden. Ook voor het slagen van een verzoek op de vervolgingsgrond 'politieke overtuiging' is vereist dat het gedrag is gebaseerd op een politieke overtuiging en bijzonder belangrijk is voor een verzoeker om zijn identiteit of morele integriteit te behouden, zodat niet van de verzoeker mag worden verwacht dat hij dit opgeeft. Opdat de verwestering valt onder een van deze vervolgingsgronden is dus vereist dat de verzoeker zich de westerse waarden en normen daadwerkelijk heeft eigen gemaakt.

In casu besluit de Raad dat een louter ontwikkelde westerse levensstijl in beginsel geen afdoende reden is om te worden erkend als vluchteling, tenzij verzoeker aannemelijk maakt dat zijn westerse gedragingen een uitingvorm zijn van een godsdienstige of politieke overtuiging. Het moet dan gaan om verwesterd gedrag dat is gebaseerd op een godsdienstige of politieke overtuiging en dat bijzonder belangrijk is voor verzoeker om zijn (godsdienstige) identiteit of morele integriteit te behouden.

Daarnaast is het niet ondenkbaar dat een verzoeker die zich na terugkeer naar Afghanistan inspant om zich aan te passen toch een godsdienstige of politieke overtuiging wordt toegedicht, waardoor hij of zij toch een gegronde vrees voor vervolging heeft of een reëel risico loopt op een onmenselijke behandeling. In de "*Country Guidance Afghanistan*" van EUAA van april 2022 wordt immers aangegeven dat personen kunnen worden gezien als 'verwesterd', onder meer omwille van hun beroep, activiteiten, gedrag, uiterlijk of geuite meningen die als niet-Afghaans en/of niet-islamitisch worden beschouwd. Hiertoe behoren personen die naar Afghanistan terugkeren na een tijd in een ander land te hebben doorgebracht. Afghanen die worden beschouwd als verwesterd, kunnen een risico op vervolging lopen (p. 78, p. 80-81). Het gaat aldus om de situatie waarin een verzoeker aannemelijk moet maken dat hem of haar een religieuze of politieke overtuiging wordt toegedicht door een actor van vervolging omwille van persoonlijke uiterst moeilijk of nagenoeg onmogelijk te veranderen of te verhullen kenmerken of gedragingen. In dit verband wijst de Raad op het arrest van het Europees Hof voor de Rechten van de Mens van 28 juni 2011, "*Sufi en Elmi tegen het Verenigd Koninkrijk*", par. 275 en wat het Hof daarin heeft overwogen over de mogelijkheid '*to play the game*'.

Om het risico op vervolging beter te kunnen inschatten, acht de Raad het van belang vooreerst zicht te krijgen op de huidige 'geldende normen' in de Afghaanse samenleving voor personen met verzoekers profiel en op het handhavingsbeleid ervan.

Ten eerste blijkt uit de bijgebrachte landeninformatie dat de *de-factoregering* van de taliban de vorige grondwet van de Islamitische Republiek Afghanistan heeft opgeschort. Ook werd er een herziening van de bestaande Afghaanse wetten met de sharia aangekondigd. De sharia laat verschillende interpretaties toe en kent verschillende stromingen. De visie van de taliban op de sharia is gebaseerd op de soennitische Hanafi-school van jurisprudentie, maar is ook beïnvloed door lokale tradities en tribale codes (EASO *Afghanistan Country Focus* januari 2022, p. 25 e.v.). In de meest recente landeninformatie geeft EUAA aan dat het toepasselijke rechtskader onduidelijk blijft, hoewel de *de-facto*-talibanregering reeds verschillende decreten en richtlijnen heeft uitgevaardigd, net als de provinciale *de-factoregeringen*. Bij de machtsovername heeft de *de-factoregering* de rechterlijke macht ontmanteld. Het systeem van rechtspreken dat de taliban voor de machtsovername in bepaalde landelijke gebieden hebben ingevoerd, trachten ze over te brengen naar de stedelijke centra. In dit systeem zijn vonnissen grotendeels gebaseerd op mondeling bewijs (EUAA *Afghanistan security situation* augustus 2022, p. 29-31).

Deze *de-factoregering* heeft opnieuw het 'Ministry for Propagation of Virtue and Prevention of Vice' (Dawat wa Ershad Amr bil-Maruf wa Nahi al-Munkar) (hierna: het MPVPV) opgericht; een ministerie dat ook bestond toen de taliban van 1996 tot 2001 over Afghanistan heersten. Dit ministerie wordt heden geleid door sheikh Muhammad Khalid Hanafi, een religieuze geleerde. Hij zou zelf een minder conservatieve stroming binnen de taliban vertegenwoordigen, maar zijn *de-factoministerie* telt verschillende conservatieve geleerden die een strikte toepassing van de sharia wensen (EUAA *Afghanistan security situation* augustus 2022, p. 30). Het MPVPV is gemandateerd om de interpretatie van de sharia door de

taliban te handhaven. Volgens UNAMA bestaat het mandaat uit “*een mix van beleidsbepaling, advies, toezicht, klachtenbehandeling en handhavingsbevoegdheid over een reeks onderwerpen*”. Het officiële discours is dat de richtlijnen afkomstig uit dit *de-factoministerie* slechts aanbevelingen zijn, maar ze worden in vele gebieden daadwerkelijk gehandhaafd, waarbij ook geweld wordt gebruikt. In juni 2022 rapporteerde UNSG dat het MPVPV de handhaving van een breed scala aan richtlijnen met betrekking tot buitenechtelijke relaties, kledingvoorschriften, het bijwonen van gebeden en muziek heeft verstrengd. Op 15 juni 2022 had UNAMA weet van ten minste 30 gevallen van “*wrede, onmenselijke en vernederende behandeling en bestraffing*”, waaronder openbare geseling, afranseling en verbaal geweld tegen personen die zich niet hielden aan de uitgevaardigde regels en richtlijnen sinds de overname (EUAA, *Afghanistan targeting of individuals*, p. 41- 42). Het MPVPV bestaat uit drie directoraten, waaronder “*een afzonderlijk departement binnen Kaboel*”. Het eerste directoraat is verantwoordelijk voor het uitvoeren van hisbah (gemeenschapsmoraal) en heeft tien agenten (muhtasibeen) in elk politiedistrict. Het geeft advies aan personen bij controleposten, alsook bij ceremonies, winkels en andere openbare plaatsen. Het tweede directoraat waarborgt de veiligheid van voormalige tegenstanders van de taliban door hen kaarten uit te reiken zodat ze hun immuniteit kunnen aantonen. Het derde directoraat behandelt de klachten met betrekking tot wangedrag van de taliban. Het ministerie is ook opgedeeld in een civiele en een militaire afdeling waarbij de militaire afdeling de gevallen van wangedrag van personeelsleden behandelt. Echter blijkt uit de landeninformatie dat dit *de-factoministerie* in bepaalde provincies onderbemand is, waardoor het nog niet volledig operationeel is. Het is onduidelijk over welke provincies het gaat, maar in steden is dit *de-factoministerie* beter georganiseerd. In verschillende gebieden bemoeien talibancommandanten en andere functionarissen zich aldus met “*gedrags- en kledingkwesaties*” (EUAA *Afghanistan security situation augustus 2022*, p. 30 en EUAA *Afghanistan targeting of individuals*, p. 41).

Ten tweede blijkt uit de informatie waarnaar de EUAA *Afghanistan security situation augustus 2022* verwijst dat een systeem gelijkaardig aan het MPVPV reeds sinds 2016-2017 werd ingevoerd door de taliban in de landelijke gebieden die ze volledig onder hun controle hadden.

De toepassing van “*amr bilmaruf*” (‘deugdzaamheidsbevordering’) verschilde vóór de machtsovername door de taliban van district tot district daar officiële beleidlijnen of precieze richtlijnen ontbraken. Het ontbreken van een samenhangend beleid en richtlijnen voor de hele beweging betekende dat het lot van overtreders plaatselijk werd bepaald door “*amr bil-maruf*” of rechtstreeks door plaatselijke commandanten, in samenwerking met de plaatselijke geestelijken en in overeenstemming met de plaatselijke gevoeligheden. Weliswaar waren bepaalde talibancommandanten tolerant ten aanzien van bepaalde gedragingen en activiteiten zoals het niet hebben van een baard, het luisteren naar muziek, het schoollopen van meisjes, enzovoort daar ze de bevolking voor zich trachtten te winnen (voetnoot 152 Sabawoon Samim, *Policing Public Morality: Debates on promoting virtue and preventing vice in the Taliban’s second Emirate* van 15 juni 2022 in EUAA *Afghanistan security situation augustus 2022*, p. 30). Echter waren er ook berichten die wezen op een tendens om geleidelijk aan een strenger beleid te voeren naarmate de taliban meer invloed kregen in een gebied (EASO *Afghanistan Country Focus* januari 2022, p. 25 e.v.). Heden bestaan er nog steeds lokale verschillen in de sociale normen en in de handhaving van deze normen (zie beschrijving van de handhaving ervan in verschillende provincies in EUAA *Afghanistan targeting of individuals* p. 45-48). In de landeninformatie wordt aangegeven dat zuidelijk Afghanistan een gebied is waar de sociale normen de afgelopen 20 jaar minder zijn veranderd, in tegenstelling tot delen van oostelijk, zuidoostelijk, centraal en noordelijk Afghanistan (EUAA *Afghanistan targeting of individuals*, p. 42 en 46). Een internationale analist vertelde de EUAA in maart 2022 dat sommige lokale afdelingen van het MPVPV de regels uitgebreider handhaven dan was voorzien door het *de-factoministerie* in Kabul. Een bron beschreef de provincies Takhar en Badakhshan als voorbeelden van gebieden waar het *defactoministerie* zijn regels op een bijzonder gewelddadige manier handhaaft (EUAA *Afghanistan targeting of individuals*, p. 45). Er is ook onduidelijkheid over wat kleine overtredingen van de sharia zijn en hoe deze dienen te worden bestraft (voetnoot 152 Sabawoon Samim, *Policing Public Morality: Debates on promoting virtue and preventing vice in the Taliban’s second Emirate*, van 15 juni 2022 in EUAA *Afghanistan security situation augustus 2022*, p. 30).

Ten derde blijkt uit de bijgebrachte landeninformatie dat burgers zich vrij kunnen verplaatsen daar de *defacto*-talibanautoriteiten weinig ‘directe beperkingen’ hebben opgelegd, maar dat het gevaarlijk kan zijn vanwege opdringerige controleposten opgericht om vermoedelijke tegenstanders op te sporen en vanwege de handhaving van de talibancodes. Deze controleposten bevinden zich hoofdzakelijk in en rond Afghaanse steden, maar komen bijzonder weinig voor op plaatsen die ver van steden zijn verwijderd. In juli 2022 werd opgemerkt dat in de Panjshirvallei alsook nabij de Afghaans-Iraanse grens meer checkpoints worden opgericht. Via deze checkpoints speuren de taliban naar voormalige medewerkers van het Afghaans leger en politie. Zij beschikken over lijsten met namen en foto’s van voormalige medewerkers (EUAA *Key socio-economic indicators in Afghanistan* augustus 2022, p. 68 en p. 70). Nadat

een aantal schietpartijen zich aan de controleposten hebben voorgedaan, hebben de *de facto*-talibanautoriteiten opgeroepen om meer 'professionals' in dienst te nemen en werd ook een speciale eenheid opgericht om toezicht te houden op de controleposten (EUAA *Afghanistan targeting of individuals*, p. 32).

Ten vierde blijkt uit de bijgebrachte landeninformatie dat er een negatief beeld onder talibansympathisanten en sommige talibansegmenten bestaat over Afghanen die Afghanistan hebben verlaten. Mensen die vertrekken worden gezien als mensen zonder islamitische waarden of op de vlucht voor zaken die zij hebben gedaan. Echter heeft de *de-facto*-talibanregering wel voorrang gegeven aan paspoorten voor arbeiders die in het buitenland werken, wat erop wijst dat zij het economische aspect begrijpt, hoewel zij zich ook bewust is van het feit dat velen in het buitenland het niet met haar eens zijn. Verder wordt er een onderscheid gemaakt tussen de mannen van Pashtu-origine die gedurende een bepaalde periode in het buitenland werken, wat een oude traditie is, en de mannen die naar Europa en de Verenigde Staten zijn vertrokken, wat wordt beschouwd als 'verkeerd' en 'verdacht' (EUAA *Afghanistan targeting of individuals*, p. 50-51). Evenwel hebben talibanfunctionarissen herhaaldelijk Afghanen opgeroepen om naar Afghanistan terug te keren, onder wie voormalige politici, militaire en civiele leiders, universiteitsdocenten, zakenlieden en investeerders. Hoge talibanfunctionarissen riepen voorts de duizenden Afghanen die na de overname waren gevlucht op om terug te keren, alsmede alle Afghanen die in het buitenland wonen en voormalige tegenstanders van de taliban. In maart 2022 hebben de taliban een 'Commissie voor terugkeer en communicatie met voormalige Afghaanse ambtenaren en politieke figuren' opgericht. Deze commissie is in mei 2022 van start gegaan en mag onder meer informatie verzamelen over personen die uit Afghanistan zijn vertrokken (EUAA *Afghanistan targeting of individuals*, p. 50-51). Volgens de terugkeercommissie zijn 150 voormalige regeringsfunctionarissen en politieke figuren teruggekeerd. Uit de bijgebrachte landeninformatie blijkt dat voorts voornamelijk personen die in Iran, Pakistan en Turkije verbleven al dan niet vrijwillig zijn teruggekeerd naar Afghanistan (EUAA *Afghanistan targeting of individuals*, p. 53-54). De bronnen geven aan dat heden nog niet veel personen uit het Westen zijn teruggekeerd. Er wordt melding gemaakt van vluchten uit Turkije met passagiers uit het Westen die banden hadden met Afghanistan. Het lijkt erop dat ze voor een kort verblijf zijn teruggekeerd (EUAA *Afghanistan targeting of individuals*, p. 55). Het is wel zo dat de infrastructuur van de *de-facto* talibanregering uiterst zwak is, en de taliban niet in staat worden geacht om de terugkeerders op te sporen en te controleren. Op dorpsniveau zullen de plaatselijke leiders echter weten wie is teruggekeerd. Die informatie zal de talibanregering in Kaboel echter hoogstwaarschijnlijk niet bereiken (voetnoot 514: *Denmark, DIS, Afghanistan – taliban's impact on the population*, June 2022, p. 38 in EUAA *Afghanistan targeting of individuals*, p. 55).

In hetzelfde rapport van Denmark, DIS, Afghanistan wordt daarentegen wel aangegeven dat de taliban heel goed weten wat zich afspeelt op lokaal niveau omdat ze zijn verweven met de lokale bevolking. Lokale talibanleden nemen deel aan de gesprekken in de steden en in de plaatselijke moskeeën, waardoor zij goed weten wat de mensen in de betreffende lokale gemeenschap doen. De lokale verankering doet zich voornamelijk voor in Pashtu-gebieden. Hun inlichtingennetwerken zijn minder ontwikkeld in andere delen van het land waar ze voor de machtsovername weinig of niet aanwezig waren. Vandaar ook dat ze in grotere steden controleposten installeren waar ze de inhoud van telefoons bekijken (*Denmark, DIS, Afghanistan – taliban's impact on the population*, June 2022, p. 23 waarnaar wordt verwezen in de EUAA *Afghanistan targeting of individuals*). Een anonieme organisatie met aanwezigheid in Afghanistan verklaarde dat terugkeerders soms een doelwit zijn, maar de bron zag geen duidelijk verband met het loutere feit dat deze personen het land hadden verlaten. Het leek eerder verband te houden met hun 'oorspronkelijke status', zoals een vertrek omwille van banden met de vroegere regering, hun etnische achtergrond of andere redenen (EUAA *Afghanistan targeting of individuals*, p. 55).

De taliban zijn ook aanwezig op sociale netwerken, maar het is onduidelijk in welke mate ze de online activiteiten van Afghanen opvolgen. Een bron oordeelde dat de berichten die men op sociale media platforms schrijft en deelt waarschijnlijk geen gevolgen zullen hebben, tenzij deze berichten aanleiding geven tot de dood of arrestatie van een persoon. Evenwel hebben internationale media bericht dat de taliban reeds Afghanen hebben gearresteerd en gedood vanwege hun activiteiten op de sociale media (*Denmark, DIS, Afghanistan – taliban's impact on the population*, June 2022, p. 23-24 in de EUAA *Afghanistan targeting of individuals*). Het betroffen echter kritische berichten ten aanzien van de taliban. De Raad is zich ervan bewust dat de drie recente rapporten van EUAA van augustus 2022 erkennen dat sinds de machtsovername door de taliban er verschillende uitdagingen bestaan bij het verzamelen van informatie over Afghanistan. De rapporten wijzen op een verminderde en beperkte mediadekking, de sluiting van lokale mediakanalen en gevluchte journalisten, politieke inmenging van de taliban in het werk van journalisten, bedreigingen van en geweld tegen verslaggevers en mediakanalen en moeilijkheden om de betrouwbaarheid van bronnen of informatie te verifiëren en te bevestigen, vooral met betrekking tot sociale media.

Ondanks het repressieve regime dat van kracht is in Afghanistan en rekening houdend met de uitdagingen waarmee verschillende organisaties worden geconfronteerd in hun bronnenonderzoek, blijkt uit objectieve landeninformatie niet dat in het algemeen kan worden gesteld dat Afghanen die terugkeren uit Europa, louter omwille van hun verblijf in Europa, het risico lopen dat is vereist om te kunnen spreken van een gegronde vrees voor vervolging als ze bij hun terugkeer naar Afghanistan het 'spel' kunnen spelen en zich alsoo aan de regels van de taliban en lokale gebruiken houden waardoor ze de aandacht van de taliban kunnen vermijden (cf. EHRM 28 juni 2011, *Sufi en Elmi tegen het Verenigd Koninkrijk*, par. 275 en wat het Hof daarin heeft overwogen over de mogelijkheid 'to play the game').

Uit objectieve landeninformatie blijkt aldus niet dat in het algemeen kan worden gesteld dat voor elke Afghaan die terugkeert uit Europa een gegronde vrees voor vervolging kan worden aangenomen.

Immers, niet elke Afghaan die terugkeert uit Europa zal worden beschouwd als verwesterd. Of een Afghaan wordt beschouwd als verwesterd is afhankelijk van individuele elementen. Deze elementen dienen door verzoeker te worden aangereikt.

Voorts blijkt uit de beschikbare landeninformatie in het rechtsplegingsdossier momenteel niet dat voor alle Afghanen aan wie een verwestering wordt toegeschreven, een gegronde vrees voor vervolging kan worden aangenomen. Bij de beoordeling of er sprake kan zijn van een toegeschreven verwestering die aanleiding kan geven tot een gegronde vrees vervolging is nog steeds een individueel onderzoek vereist waarbij ook rekening moet worden gehouden met verschillende risicobepalende factoren zoals het geslacht, de gedragingen van de verzoeker, het gebied van herkomst, de conservatieve omgeving, de perceptie van traditionele genderrollen door de familie, de leeftijd, de duur van het verblijf in een Westers land, en de zichtbaarheid van de persoon, enzovoort. Aldus kan de Raad de richtlijnen van EUAA bijtreden (EUAA *Country Guidance Afghanistan* april 2022, p. 81).

Afghanen die uit Europa terugkeren naar Afghanistan kunnen door de taliban of de maatschappij weliswaar met argwaan worden bekeken en kunnen worden geconfronteerd met stigmatisering of uitstoting. Stigmatisering of uitstoting kunnen slechts in uitzonderlijke gevallen worden beschouwd als vervolging. Wat de negatieve perceptie ten aanzien van terugkeerders uit Europa betreft, blijkt nergens uit de beschikbare informatie dat dit gegeven op zich aanleiding zou geven tot daden van vervolging. In de EUAA "*Country Guidance Afghanistan*" van april 2022 wordt verwezen naar de EASO COI query 'Afghan nationals perceived as 'Westernised' van 2 september 2020. Ook uit deze query, die weliswaar dateert van voor de val van de Afghaanse regering, blijkt dat niet elke Afghaan die terugkeert naar Afghanistan hetzelfde risico loopt om als verwesterd te worden beschouwd. Dit is afhankelijk van de individuele elementen (p. 4).

Uit het voorgaande kan worden besloten dat een individuele beoordeling van het beschermingsverzoek noodzakelijk blijft. Een persoonlijk risico voor verzoeker om te worden beschouwd als verwesterd en om deze reden in Afghanistan te worden vervolgd, moet *in concreto* aannemelijk worden gemaakt.

Dit neemt niet weg dat beschermingsverzoeken van Afghanen die terugkeren uit het Westen met de nodige voorzichtigheid moeten worden beoordeeld, te meer nu de perceptie en potentiële behandeling van zij die Afghanistan hebben verlaten onduidelijk zijn (EUAA *Country Guidance Afghanistan*, april 2022, p. 49). De meest recente landeninformatie die door beide partijen wordt bijgebracht, laat niet toe anders te oordelen.

Bij de beoordeling van de redelijke mate van waarschijnlijkheid voor verzoeker om bij terugkeer naar Afghanistan te worden blootgesteld aan vervolging, moeten de individuele en concrete omstandigheden, in zoverre geloofwaardig, worden beoordeeld en afgewogen in het licht van de algemene landeninformatie aldaar, zoals beschreven in objectieve bronnen.

In zijn verzoekschrift citeert verzoeker uit algemene landeninformatie en koppelt hij hieraan een vrees omwille van zijn "*verwestering*" en zijn "*terugkeer uit Europa*". Verzoeker stelt dat hij reeds een geruime tijd in Europa verblijft en reeds geïntegreerd is.

Uit de voorliggende elementen blijkt echter geenszins dat verzoekers verblijf en ervaring in Europa hem op zulke wijze hebben beïnvloed dat hij hier in België waarden en visies heeft ontwikkeld die hem op zodanige wijze hebben vervreemd van de Afghaanse samenleving dat een terugkeer niet mogelijk zou zijn. De Raad merkt hierbij op dat verzoeker beweert dat hij ruim 5 jaar geleden Afghanistan heeft verlaten,

maar hier niet enig begin van bewijs voorligt. De Raad stelt in de hypothese dat verzoeker in september 2017 uit Afghanistan zou zijn vertrekken, vast dat verzoeker gedurende de eerste drie jaar van zijn reis zich geenszins vestigde in een der landen waar hij doorreisde. Verzoeker verblijft thans ruim drie jaar in België waar hij zich zou hebben geïntegreerd. Hoewel verzoeker sedert september 2019 in België heeft verbleven, merkt de Raad op dat verzoeker geen enkel concreet element aanhaalt dat wijst op enige integratie, doch louter algemeenheden aanhaalt. Het loutere gegeven dat verzoeker hier tijdens de behandeling van het verzoek om internationale bescherming verblijft, is op zich echter geen element dat doet besluiten dat verzoeker bij een terugkeer naar Afghanistan er niet langer zou kunnen aarden. De in zijn verzoekschrift bijgebrachte landeninformatie kan deze bovenstaande beoordeling niet ombuigen zonder deze informatie op zijn persoonlijke situatie te betrekken, *quod non*.

Wat het betoog van verzoeker over “het schrikbewind” van de taliban betreft, wijst de Raad er nog op dat een vrees voor vervolging (of een reëel risico op het lijden van ernstige schade) *in concreto* moet worden aangetoond. Uit de landeninformatie in het rechtsplegingsdossier blijkt weliswaar dat er in Afghanistan een repressief regime van kracht is, waarbij de sharia wordt ingevoerd en geïmplementeerd en willekeurige aanhoudingen, ontvoeringen en moorden plaats grijpen, doch niet dat er sprake is van groepsvervolging waarbij alle Afghaanse mannen het slachtoffer worden van vervolging of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing door de taliban. Door in zijn verzoekschrift louter te citeren uit algemene landeninformatie zonder deze informatie op zijn persoonlijke situatie te betrekken, blijft verzoeker daartoe in gebreke. De Raad merkt hierbij op dat verzoekers bewering dat hij afkomstig is uit een rurale context en aldus zal worden geconfronteerd met een strengere taliban niet kan worden gevolgd daar er geen geloof kan worden gehecht aan diens beweerde identiteit en herkomst.

De loutere mogelijkheid om in aanraking te komen met criminaliteit bij terugkeer omdat hij na een verblijf in het buitenland als welvarend zou kunnen worden beschouwd, volstaat op zich niet om in hoofde van verzoeker een gegronde vrees voor vervolging aan te tonen (*cf.* RvS 26 februari 2021, nr. 14.235 (c)).

Gelet op het voorgaande, kan niet worden aangenomen dat in deze is voldaan aan de cumulatieve voorwaarden zoals bepaald in artikel 48/6, § 4, van de Vreemdelingenwet.

Een schending van artikel 48/6, § 5, van de Vreemdelingenwet wordt evenmin vastgesteld. Verzoeker maakt immers op generlei wijze aannemelijk dat zijn verzoek om internationale bescherming niet op een individuele, objectieve en onpartijdige wijze werd beoordeeld, rekening houdende met alle elementen van de zaak, of dat de bestreden beslissing geen rekening zou hebben gehouden met enig relevant feit of gegeven dat voorgaande vaststellingen in een ander daglicht zou kunnen stellen.

Bijgevolg kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

2.6. Onderzoek in het licht van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet

2.6.1. Voor zover verzoeker zich teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te bekomen beroept op de aangevoerde asielmotieven, kan dienstig worden verwezen naar de hoger gedane vaststellingen dienaangaande.

2.6.2. Artikel 48/4, § 2, b), van de Vreemdelingenwet vormt de omzetting van artikel 15, b), van de Richtlijn 2004/83/EU (heden de Richtlijn 2011/95/EU).

Het begrip “*ernstige schade*” in dit artikel heeft betrekking “*op situaties waarin degene die om subsidiaire bescherming verzoekt, specifiek wordt blootgesteld aan het risico op een bepaald soort schade*”, met name foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing.

Voormeld artikel stemt in beginsel overeen met artikel 3 van het EVRM en moet dan ook worden geïnterpreteerd in het licht van de rechtspraak hierover van het EHRM (HvJ 17 februari 2009 (GK), C465/07, *Elgafaji*, pt. 28, 32).

Het Hof van Justitie (hierna: het HvJ) heeft hierbij evenwel genuanceerd dat artikel 15, b), van de Richtlijn 2004/83/EU (heden de Richtlijn 2011/95/EU) niet noodzakelijkerwijs alle hypothesen dekt die vallen onder het toepassingsgebied van artikel 3 van het EVRM zoals uitgelegd door het EHRM.

Artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet moet immers samen worden gelezen met artikel 48/5, § 1, van dezelfde wet, dat bepaalt:

“vervolging in de zin van artikel 48/3 of ernstige schade in de zin van artikel 48/4 kan uitgaan van of veroorzaakt worden door:

a) de Staat;

b) partijen of organisaties die de Staat of een aanzienlijk deel van zijn grondgebied beheersen;

c) niet-overheidsactoren (...).”

Zo verduidelijkt het HvJ in zijn rechtspraak dat de ernstige schade bedoeld in artikel 15, b), van de Richtlijn 2004/83/EU (heden de Richtlijn 2011/95/EU) *“moet voortvloeien uit de gedragingen van derden”, in casu de actoren bedoeld in artikel 48/5, § 1 van de Vreemdelingenwet (HvJ 18 december 2014 (GK), M'Bodj, C-542/13, pt. 35).*

Verder is het van belang te wijzen op de rechtspraak van het HvJ met betrekking tot het ontbreken van adequate gezondheidszorg in het land van herkomst.

In het arrest *“M'Bodj”* stelde het HvJ: *“In artikel 6 van richtlijn 2004/83 wordt een opsomming gegeven van de actoren van ernstige schade, hetgeen de opvatting bevestigt dat dergelijke schade moet voortvloeien uit de gedragingen van derden en dat het dus niet volstaat dat die schade louter het gevolg is van de algemene tekortkomingen van het gezondheidsstelsel in het land van herkomst. Voorts preciseert punt 26 van de considerans van die richtlijn dat gevaren waaraan de bevolking van een land of een deel van de bevolking in het algemeen is blootgesteld, normaliter op zich geen individuele bedreiging vormen die als ernstige schade kan worden aangemerkt. De omstandigheid dat een derdelander die aan een ernstige ziekte lijdt, risico loopt op verslechtering van zijn gezondheidstoestand omdat in zijn land van herkomst geen adequate behandeling voorhanden is, doch hem niet opzettelijk medische zorg wordt geweigerd, volstaat dan ook niet om hem subsidiaire bescherming te verlenen. (...) Dat artikel 3 EVRM, zoals uitgelegd door het Europees Hof voor de Rechten van de Mens, zich in zeer uitzonderlijke omstandigheden ertegen verzet dat een derdelander die aan een ernstige ziekte lijdt, wordt verwijderd naar een land waar geen adequate behandeling voorhanden is, betekent evenwel niet dat hij op grond van de subsidiaire bescherming krachtens richtlijn 2004/83 tot verblijf in die lidstaat moet worden gemachtigd.”* (HvJ 18 december 2014 (GK), *M'Bodj*, C-542/13, pt. 36, 40, eigen onderlijning; zie ook HvJ 24 april 2018 (GK), C-353/16, M.P., pt. 51; 57-58).

Uit het geheel van de rechtspraak van het HvJ volgt aldus de vereiste dat de verzoeker in zijn land van herkomst wordt blootgesteld aan een risico op onmenselijke behandeling dat specifiek, dit is individueel, van aard is. De verzoeker moet aannemelijk maken dat hij een gegronde vrees heeft dat hij persoonlijk een risico op ernstige schade loopt, hetgeen niet *ipso facto* kan blijken uit een algemene situatie (zie in deze zin HvJ 4 oktober 2018, C-652/16, *Ahmedbekova e.a.*, punt 49).

Verder stelt de rechtspraak van het HvJ zeer helder dat een verzoeker tevens moet aantonen dat hij opzettelijk, dit is op intentionele en gerichte wijze, zal worden onderworpen aan een onmenselijke behandeling.

Tot slot kan subsidiaire bescherming enkel worden verleend wanneer er een actor wordt geïdentificeerd die verantwoordelijk is voor een onmenselijke behandeling waaraan een verzoeker persoonlijk het risico loopt te worden blootgesteld. Daarbij moet blijken dat dit risico wordt veroorzaakt door gedragingen die direct of indirect, maar steeds intentioneel, kunnen worden toegeschreven aan die actor.

Samenvattend kan worden besloten dat, in het kader van artikel 48/4, § 2, b), van de Vreemdelingenwet, een onmenselijke behandeling aldus moet worden veroorzaakt door een opzettelijk handelen of nalaten dat uitgaat van een actor en dat is gericht tegen een verzoeker (*EASO Judicial Analysis: Qualification for international protection (directive 2011/95/EU)*, december 2016, p. 109).

Naar analogie met de rechtspraak van het HvJ, meent de Raad dan ook dat een algemene precaire socio-economische en humanitaire situatie niet zonder meer valt onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b), van de Vreemdelingenwet.

Zulk standpunt wordt ook ingenomen in de EUAA *“Country Guidance Afghanistan”* van april 2022 waarin wordt gesteld dat het algemene gebrek aan gezondheidszorg, onderwijs of andere socio-economische omstandigheden (zoals moeilijkheden om in levensonderhoud te voorzien of in huisvesting) niet vallen binnen het toepassingsgebied van artikel 15, b), van de Richtlijn 2011/95/EU, tenzij er sprake is van een

opzettelijk gedrag van een actor, bv. wanneer er sprake is van een intentionele weigering van adequate gezondheidszorg aan een verzoeker (p. 32 en 115).

Uit de rechtspraak van het EHRM volgt dat socio-economische of humanitaire situaties in welbepaalde omstandigheden aanleiding kunnen geven tot een schending van het non-refoulementbeginsel, zoals begrepen onder artikel 3 van het EVRM.

De rechtspraak van het EHRM maakt evenwel een onderscheid tussen socio-economische omstandigheden of een humanitaire situatie die worden veroorzaakt door (i) objectieve factoren, enerzijds, dan wel (ii) actoren, anderzijds.

Indien preciaire leefomstandigheden eerder worden veroorzaakt door objectieve factoren, zoals ontoereikende voorzieningen als gevolg van een gebrek aan overheidsmiddelen, al dan niet in combinatie met natuurlijk voorkomende fenomenen (bv. een medische aandoening of droogte), dan hanteert het EHRM een hoge drempel. Het EHRM oordeelt in zulke gevallen dat enkel *“in zeer uitzonderlijke gevallen, wanneer de humanitaire redenen die pleiten tegen de uitwijzing dwingend zijn”*, een schending van artikel 3 van het EVRM kan worden aangenomen (zie bv. EHRM 27 mei 2008 (GK), nr. 26565/05, *N. v. Verenigd Koninkrijk*, § 42-45 waar het EHRM oordeelde dat het risico niet voortvloeide uit een opzettelijk handelen of nalaten door actoren, maar wel uit een natuurlijke ziekte en het gebrek aan adequate zorgen in het land van herkomst: *“the alleged future harm would emanate not from the intentional acts or omissions of public authorities or non-State bodies, but instead from a naturally occurring illness and the lack of sufficient resources to deal with it in the receiving country”*).

Zulke situatie valt, gelet op de rechtspraak van het HvJ, niet onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b), van de Vreemdelingenwet, daar de schade in deze omstandigheden niet voortvloeit uit een gedraging, dit is een opzettelijk handelen of nalaten, van een actor.

Wanneer preciaire leefomstandigheden het gevolg zijn van het handelen of nalaten van actoren, dan kan een schending van artikel 3 van het EVRM enkel worden aangenomen wanneer er een reëel risico bestaat dat een verzoeker bij terugkeer zal terechtkomen in een situatie van extreme armoede die wordt gekenmerkt door de onmogelijkheid om te voorzien in elementaire levensbehoeften zoals voedsel, hygiëne en huisvesting.

Zulke situatie werd door het EHRM tot nu toe slechts tweemaal vastgesteld, met name in de zaak *“M.S.S.”* en in de zaak *“Sufi en Elmi”* (EHRM 21 januari 2011 (GK), nr. 30696/09, *M.S.S./België en Griekenland*, § 249-254; EHRM 28 juni 2011, nrs. 8319/07 en 11449/07, *Sufi en Elmi/Verenigd Koninkrijk*, § 278-283). In latere rechtspraak benadrukte het EHRM het uitzonderlijk karakter van deze rechtspraak.

Zo benadrukt het EHRM dat in de zaak *“M.S.S.”* volgende elementen doorslaggevend waren: (i) de status van de betrokken verzoeker als lid van een kwetsbare groep met nood aan bijzondere bescherming, *in casu* de groep van asielzoekers; (ii) de positieve verplichtingen voortvloeiend uit de EU-wetgeving, met name wat opvang in een EU-lidstaat betreft, ten aanzien van deze groep; en (iii) de onverschilligheid en nalatigheid van de EU-lidstaat om aan te voldoen deze EU-verplichtingen, waardoor de betrokken asielzoeker terechtkomt in een situatie van extreme armoede.

Dat het EHRM deze benadering uit de zaak *“M.S.S.”* vervolgens eveneens toepaste op de zaak *“Sufi en Elmi”*, bij de beoordeling van een intern vestigingsalternatief, is volgens het EHRM enkel te wijten aan de uitzonderlijke en extreme omstandigheden in de vluchtelingen- en IDP-kampen in Zuid- en Centraal-Somalië waar duidelijk en uitgebreid bewijs aantoonde dat de humanitaire crisis overwegend (*‘predominantly’*) was te wijten aan directe en indirecte handelingen van alle partijen in het Somalische conflict die gebruik hadden gemaakt van willekeurige oorlogsmethoden en de toegang van internationale hulporganisaties hadden geweigerd (EHRM 29 januari 2013, nr. 60367/10, *S.H.H. / Verenigd Koninkrijk*, § 90-91).

De Raad stelt vast dat Afghanistan zich, net vóór de machtsovername door de taliban, reeds bevond in een preciaire socio-economische situatie als gevolg van een complexe wisselwerking tussen verschillende elementen, zoals een gebrek aan overheidsmiddelen, de beperkte ontwikkeling van een socio-economisch beleid door de voormalige Afghaanse regering, aanhoudende en ernstige droogteperioden, beperkte buitenlandse handel, de socio-economische gevolgen van de COVID-19-pandemie en de onveiligheid in de context van het aanhoudende gewapend conflict.

Het EHRM oordeelde op 29 januari 2013 met betrekking tot de algemene socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan dat de toenmalige situatie, die weliswaar zeer ernstig was wegens het aanhoudende conflict, niet vergelijkbaar was met die in Zuid- en Centraal-Somalië. Zo stipte het EHRM aan dat Afghanistan wél een functionerende centrale regering had en dat nog steeds een functionerende infrastructuur aanwezig was, anders dan in Somalië dat sinds 1991 geen functionerende centrale regering meer heeft. Verder bleek dat Afghanistan, en in het bijzonder Kaboel waarheen de verzoeker zou worden teruggestuurd, onder controle van de regering stond, in tegenstelling tot het grootste deel van Zuid- en Centraal-Somalië, dat sinds 2008 onder controle staat van islamitische opstandelingen. Tevens benadrukt het EHRM dat er in Afghanistan een aanzienlijke aanwezigheid was van internationale hulporganisaties, in tegenstelling tot in Somalië, waar internationale hulporganisaties de toestemming werd geweigerd om in meerdere gebieden actief te zijn. Ten slotte oordeelde het EHRM dat, hoewel de moeilijkheden en tekortkomingen in de voorzieningen voor personen met een handicap in Afghanistan niet konden worden onderschat, evenmin kon worden gezegd dat die problemen het gevolg waren van een opzettelijk handelen of nalaten van de Afghaanse autoriteiten.

Het EHRM was dan ook van oordeel dat in die omstandigheden de problemen waarmee de betrokken verzoeker zou worden geconfronteerd bij terugkeer grotendeels het gevolg zouden zijn van ontoereikende sociale voorzieningen door een gebrek aan middelen. Aldus werd gekozen voor de benadering van het HvJ in de zaak “*N. tegen het Verenigd Koninkrijk*”, wat inhoudt dat van een schending van artikel 3 van het EVRM enkel sprake is “*in zeer uitzonderlijke gevallen, wanneer de humanitaire redenen die pleiten tegen de uitwijzing dwingend zijn*” (EHRM 29 januari 2013, nr. 60367/10, *S.H.H. tegen Verenigd Koninkrijk*).

Dat de socio-economische situatie in Afghanistan na de machtsovername door de taliban in augustus 2021 nog verder is verslechterd, wordt niet betwist. Zo blijkt uit de objectieve landeninformatie in het rechtsplegingsdossier dat sinds augustus 2021 het land en de bevolking in het algemeen zijn verarmd. Het gemiddelde inkomen is met een derde gedaald, de tewerkstellingsgraad is gedaald en een groot deel van de bevolking bevindt zich in een situatie van voedselonzekerheid of loopt het risico om in zulke situatie terecht te komen. Het Wereldvoedselprogramma meldde op 20 mei 2022 dat ongeveer 19,7 miljoen personen – bijna de helft van de Afghaanse bevolking – extreme voedselonzekerheid kennen. Daarvan bevinden ongeveer 6,6 miljoen personen zich in een noodsituatie en 20 000 personen in een catastrofale situatie. UNOCHA geeft aan dat 55% van de bevolking in 2022 humanitaire hulp nodig heeft, waarvan 9,3 miljoen personen in extreme nood zijn. Het aantal mensen dat het risico loopt op acute voedselonzekerheid wordt verwacht te stijgen tot 22,8 miljoen, meer dan de helft van de Afghaanse bevolking.

De kernvraag is of de huidige algemene precaire socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan overwegend (‘predominantly’) wordt veroorzaakt door gedragingen van derden, in casu de actoren vermeld in artikel 48/5, § 1, van de Vreemdelingenwet, dan wel of deze situatie eerder het gevolg is van objectieve factoren, zoals ontoereikende voorzieningen door een gebrek aan overheidsmiddelen, al dan niet in combinatie met natuurlijke fenomenen, waardoor de voormelde situatie in Afghanistan niet valt onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b), van de Vreemdelingenwet.

Na een zorgvuldige lezing van alle objectieve landeninformatie die ter beschikking wordt gesteld door beide partijen, kan niet worden vastgesteld dat een specifieke actor overwegend, laat staan als enige, verantwoordelijk is voor de humanitaire omstandigheden in Afghanistan, ook niet na de machtsovername door de taliban in augustus 2021.

Uit de beschikbare landeninformatie volgt dat er tal van factoren aan de basis liggen van de actuele socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan, waaronder een reeds bestaande precaire economische situatie, milieuomstandigheden zoals natuurrampen en een terugkerende droogte die in combinatie met het gewapend conflict en aanhoudend geweld nefast is voor de voedselzekerheid, alsook de specifieke economische gevolgen van de machtsovername door de taliban, die door de internationale gemeenschap niet wordt erkend als een legitieme Afghaanse overheid.

Voor de machtsovername door de taliban was Afghanistan reeds sterk afhankelijk van buitenlandse hulp. Hiermee werd 75% van alle overheidsuitgaven gefinancierd doch slechts weinig verwezenlijkt. Integendeel, hulpverzadiging en overbesteding droegen bij tot wijdverspreide corruptie die een negatieve impact had op de economie alsook op investeringen in de privésector. Dit was één van de oorzaken waarom de privésector in Afghanistan onderontwikkeld bleef, naast het gewapend conflict.

De machtsovername door de taliban heeft geleid tot een plotse (tijdelijke) onderbreking van deze internationale kapitaalinstroom en van financiële en economische hulp alsook tot een ernstige verstoring van het goederen- en dienstenverkeer, onder meer omwille van de tijdelijke sluitingen van de grenzen door Pakistan en Iran. De enige humanitaire hulp die bleef voortlopen, hoewel in beperkte mate, gebeurde grotendeels via NGO's en IGO's.

Sinds september 2021 is de Afghaanse economie, die zo afhankelijk is van buitenlandse hulp, in vrije val, wat heeft geleid tot een ineenstorting van de openbare dienstverlening en het Afghaanse bancaire systeem.

Deels omwille van reeds bestaande internationale sancties opgelegd door de Verenigde Naties en de Verenigde Staten ten aanzien van individuen die behoren tot de taliban, deels omwille van economische acties ondernomen door de internationale gemeenschap, werden de Afghaanse buitenlandse geldreserves na de machtsovername bevroren. De overdracht van middelen en hulp verschuldigd door de Wereldbank, het International Monetair fonds en andere internationale donoren werd tevens nagenoeg onmiddellijk opgeschort. Voorts beslisten regeringen en internationale financiële instellingen om niet langer rechtstreeks zaken te doen met de Afghaanse Centrale Bank. Dit veroorzaakte een liquiditeitscrisis. Afghaanse banken beperkten vervolgens de mogelijkheid om geld over te schrijven of op te nemen. Dit verhinderde bedrijven om betalingen uit te voeren of te ontvangen, toegang te krijgen tot hun kapitaal of de salarissen van hun werknemers te betalen. Ook de uitbetaling van lonen aan ambtenaren werd hierdoor bemoeilijkt. Het zorgde tevens voor een terugval en disrupties in buitenlandse handel alsook importrestricties. Internationale organisaties of non-gouvernementele organisaties, werkzaam in ontwikkelingshulp, werden verhinderd om de salarissen van hun medewerkers te betalen. Huishoudens konden geen buitenlandse geldoverdrachten meer ontvangen of toegang krijgen tot hun spaargeld. Overheidssectoren zoals onderwijs en gezondheidszorg konden niet meer naar behoren functioneren.

In november 2021 werd het gebruik van buitenlands geld in Afghanistan verboden door de de-facto overheid en werd van de bevolking geëist om enkel Afghanis te gebruiken voor hun financiële transacties. Wegens de moeilijkheden om fondsen naar en binnen Afghanistan over te maken, heeft het informele hawala-systeem voor geldovermakingen aan belang gewonnen. De beperking op het overmaken van geld naar en binnen Afghanistan is momenteel ook een van de belangrijkste belemmeringen voor internationale organisaties die in het land ontwikkelingshulp willen verlenen. Ook zij moeten steeds meer gebruik maken van het hawala-systeem. Het hawala-systeem heeft echter ook te lijden onder de financiële crisis in het land, omdat hawala-verstrekkers hun diensten niet meer kunnen aanbieden, of althans niet meer in dezelfde mate als voorheen, als gevolg van de algemene liquiditeitscrisis en de beperkingen in het banksysteem.

De ineenstorting van het bankwezen en het monetaire stelsel alsook het tekort aan cash leidde tot een devaluatie van de Afghaanse munt, een versnelde inflatie door hoge prijzen voor levensmiddelen, het verlies van bijna vijfhonderdduizend banen en een algemene inkrimping van de Afghaanse economie. Het bruto binnenlands product van Afghanistan kromp met ongeveer 20-30% nadat de taliban aan de macht kwamen.

Bovendien had en heeft de vlucht van gekwalificeerd personeel naar het buitenland en de gebrekkige toegang voor vrouwen tot de arbeidsmarkt een impact op de Afghaanse economie. Tevens zijn tal van privé-initiatieven, geleid door en gericht tot vrouwen, gedwongen stopgezet.

Tezelfdertijd lijdt Afghanistan momenteel onder de gevolgen van de ergste droogte in 27 jaar. Dit heeft geleid tot de slechtste oogst in 35 jaar en een tekort dat wordt geschat op maximaal 3 miljoen ton tarwe. Om tekorten in de oogst te compenseren was er reeds een beleid om landbouwproducten in te voeren, zoals tarwe, maar dit wordt in gevaar gebracht door de liquiditeitsproblemen van de *de facto* Afghaanse overheid. Daarbij kwam ook nog eens de impact van het conflict in Oekraïne op de wereldhandel. Resolutie 2651 werd in december 2021 aangenomen door de VN Veiligheidsraad, waardoor het sanctieregime werd aangepast en humanitaire bijstand, financiële transacties en de levering van goederen en diensten nodig voor deze bijstand werden vrijgesteld. In januari 2022 lanceerde de VN een oproep om 5 miljard dollar aan noodhulp. Eveneens in januari 2022 hebben de Verenigde Staten 308 miljoen dollar toegezegd. In februari 2022 verklaarde de regering van de Verenigde Staten dan weer van plan te zijn de helft van de 7 miljard dollar aan bevroren tegoeden in een hulpfonds te storten en de andere helft aan de families van de slachtoffers van de aanslagen van 11 september 2001 te geven.

Ook in februari 2022 besloten de Verenigde Staten om de sancties die hadden geleid tot de ineenstorting van de Afghaanse economie sinds de overname door de taliban te versoepelen. In maart 2022 ontving de Afghaanse centrale bank zo'n 32 miljoen dollar in contante hulp van de Verenigde Staten.

Het voorgaande neemt niet weg dat humanitaire organisaties worden geconfronteerd met tal van moeilijkheden en belemmeringen om de noodzakelijke humanitaire hulp te bieden. Ze kennen ernstige operationele uitdagingen door onzekere geldstromen als gevolg van terughoudendheid bij banken en een overmatige naleving van de internationale sancties tegen de taliban uit vrees om overtredingen tegen de sancties te begaan. Ook bedrijven krijgen om deze reden te maken met ernstige beperkingen in hun operationele capaciteit.

In juni 2022 werden de provincies Paktia en Khost getroffen door een aardbeving waarbij meer dan duizend doden vielen en meer dan zesduizend gewonden. Daarop vroegen de taliban om internationale bijstand.

Hoewel het economische beleid van de taliban voorlopig nog onduidelijk is en de door de taliban aangestelde functionarissen ervaring missen in het bankwezen en financiële zaken, blijkt uit de beschikbare landeninformatie niet dat de taliban maatregelen zouden hebben getroffen om de humanitaire situatie te doen verslechteren, bijvoorbeeld door humanitaire hulp te blokkeren.

Het is weliswaar zo dat de Verenigde Naties tussen 19 augustus en 31 december 2021 196 incidenten hebben gedocumenteerd die betrekking hadden op hun werkzaamheden, in de eerste plaats op hun personeel, waaronder 111 gevallen van intimidatie, 39 met criminaliteit verband houdende incidenten, 10 arrestaties en 30 incidenten waarbij gebouwen, kantoren en eigendommen van de Verenigde Naties werden geïsoleerd. Het totaal is een aanzienlijke stijging ten opzichte van de 34 incidenten die in dezelfde periode in 2020 werden geregistreerd. Terzelfdertijd hebben de agentschappen van de Verenigde Naties hun operaties in het hele land voortgezet, waarbij alle belangrijke en enkele minder belangrijke routes werden gecontroleerd en ontruimd voor gebruik (UN Security Council, *The situation in Afghanistan and its implications for international peace and security, Report of the Secretary-General, A/76/667 – S/2022/64*, p. 5).

In september 2021 en in februari 2022 herhaalden de *de-facto*-overheden hun belofte om de veiligheid van humanitair personeel en hun bewegingsvrijheid te garanderen.

In maart 2022 gaf UNOCHA aan dat door de drastische afname van het willekeurig geweld veel belemmeringen voor humanitair personeel wegvielen om te reizen naar moeilijk bereikbare gebieden in vergelijking met daarvoor. UNOCHA gaf evenwel ook aan te worden geconfronteerd met interferenties van lokale overheden in hun werkprocessen, bv. in de voedselbedeling. Er wordt gemeld dat in 57% van de districten humanitair personeel te maken kreeg met geweld of bedreigingen. In de periode van 1 januari 2022 tot 30 april 2022 rapporteerde UNOCHA een totaal van 134 incidenten van geweld tegen humanitair personeel, goederen en gebouwen, waarvan 70 werden gepleegd door gewapende criminele groeperingen en 57 door de taliban en 3 door ISKP. In latere maanden zijn er nog meldingen geweest van zulke incidenten (EUAA, *Afghanistan: Targeting of individuals*, augustus 2022, p. 178).

Hoewel deze incidenten van geweld tegen humanitair personeel zorgwekkend zijn en in het oog moeten worden gehouden, kan in deze stand van zaken niet worden gesteld dat humanitair personeel op een systematische wijze wordt geïsoleerd of op systematische wijze wordt verhinderd in het uitoefenen van zijn werkzaamheden.

In maart 2022 noteerde de Wereldbank dat doorlopende humanitaire bijstand had bijgedragen tot een zekere economische stabilisatie, met een licht verbeterde wisselkoers, een meer stabiele inflatie en een lichte stijging in tewerkstelling alsook in lonen. Niettemin zou het minstens nog tot 2031 duren voordat het Afghaanse BNP terugkeert tot het niveau van 2020.

Volgens de Wereldbank vereist dit onder meer het versoepelen van beperkingen in de financiële sector, een groeiend politiek vertrouwen in de talibanregering, toegenomen investeringen in de privésector, meer mogelijkheden voor vrouwen om deel te nemen aan de economie en een stabiele veiligheidssituatie.

Na een zorgvuldige analyse van het geheel van de beschikbare landeninformatie in het rechtsplegingsdossier besluit de Raad dat de humanitaire situatie in Afghanistan werd veroorzaakt door een multidimensionale crisis waarvan niet kan worden vastgesteld dat een specifieke actor er overwegend, laat staan als enige, verantwoordelijk voor is.

Dit is een standpunt dat tevens wordt gevolgd door andere rechtscolleges in de Europese Unie (zie bv. Oberverwaltungsgericht Hamburg, 23 februari 2022 – 1 Bf 282/20.A), minstens is de Raad geen andersluidende rechtspraak bekend.

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt immers dat de preciaire socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan het gevolg is van een complexe wisselwerking tussen verschillende elementen en economische factoren, waarvan een aantal factoren reeds voor de machtsovername door de taliban in het land aanwezig waren. Daarnaast zijn er de economische gevolgen veroorzaakt door een combinatie van beslissingen genomen door buitenlandse regeringen en internationale instellingen, enerzijds, alsook door bepaalde beleidsbeslissingen van de taliban gepaard met hun falen om tegemoet te komen aan bepaalde eisen in ruil voor internationale bijstand, anderzijds. Ten slotte zijn er milieuomstandigheden zoals de aanhoudende ernstige droogte en andere natuurrampen die een aanzienlijke impact hebben.

Er kan uit het geheel van de beschikbare landeninformatie, waarbij wordt vastgesteld dat de door verzoeker neergelegde informatie grotendeels dezelfde en in eenzelfde lijn ligt als waarop de bovenstaande analyse is gebaseerd, dan ook niet worden afgeleid dat de huidige preciaire socio-economische en humanitaire situatie overwegend wordt veroorzaakt door gedragingen van de taliban of enige andere actor, laat staan wordt veroorzaakt door het opzettelijk handelen of nalaten van de taliban of enige andere actor.

Voorts blijkt niet dat verzoeker in deze context persoonlijk wordt geviseerd of dat hij behoort tot een groep van geviseerde personen. Hij toont niet aan dat hij bij terugkeer naar Afghanistan door de taliban of enige andere actor op intentionele en gerichte wijze zou worden onderworpen aan een onmenselijke behandeling, met name een situatie van extreme armoede waarbij hij niet zou kunnen voorzien in zijn elementaire levensbehoeften.

Bij gebrek aan een actor in de zin van artikel 48/5, § 1, van de Vreemdelingenwet en een element van opzettelijkheid, blijkt dat *in casu* geen toepassing kan worden gemaakt van artikel 48/4, § 2, b), van de Vreemdelingenwet en dat de huidige preciaire socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan dan ook geen aanleiding geeft tot het toekennen van internationale bescherming. Verzoekers betoog dat in wezen slechts tot een tegengestelde conclusie komt op dit punt, kan niet worden bijgetreden.

Gelet op wat voorafgaat, concludeert de Raad dat het risico voor verzoeker om bij terugkeer naar Afghanistan terecht te komen in een situatie van extreme armoede die wordt gekenmerkt door de onmogelijkheid om te voorzien in elementaire levensbehoeften zoals voedsel, hygiëne en huisvesting, in deze stand van zaken niet valt onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b), van de Vreemdelingenwet.

Dit neemt niet weg dat een terugkeer van verzoeker naar Afghanistan omwille van de huidige preciaire socio-economische en humanitaire situatie aldaar nog steeds aanleiding kan geven tot een schending van artikel 3 van het EVRM.

Hoewel zulke mogelijke schending van artikel 3 van het EVRM *in casu* buiten de eigenheid van het huidige Belgische asielrecht valt, waar de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet duidelijk omschreven voorwaarden voorzien voor de erkenning als vluchteling dan wel de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus, moet de mogelijke schending van voormeld verdragsartikel alleszins grondig worden onderzocht bij de afgifte van het bevel om het grondgebied te verlaten (RvS 28 september 2017, nr. 239.259; RvS 8 februari 2018, nr. 240.691; RvS 29 mei 2018, nrs. 241.623 en 241.625; RvS 28 mei 2021, nr. 250.723).

2.6.3. Opdat aan verzoeker de subsidiaire beschermingsstatus overeenkomstig artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet kan worden toegekend, moet er sprake zijn van een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon, als burger, als gevolg van willekeurig geweld – dit is geweld dat personen zonder onderscheid raakt, met name zonder specifiek te worden geviseerd – in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict.

Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie, op basis van de informatie uit het rechtsplegingsdossier, blijkt dat de veiligheidssituatie sinds augustus 2021 sterk is gewijzigd.

Sinds het einde van de strijd tussen de vroegere overheid en de taliban is er een sterke afname van het conflictgerelateerd geweld en een sterke daling van het aantal burgerslachtoffers.

Waar voor de machtsovername door de taliban het overgrote deel van het geweld in Afghanistan was te wijten aan de strijd tussen de overheid, de veiligheidsdiensten en de buitenlandse troepen enerzijds, en opstandige groepen als de taliban en ISKP anderzijds, moet worden vastgesteld dat de voormalige overheid, haar veiligheidsdiensten en de buitenlandse troepen niet langer als actor aanwezig zijn in het land. Het verdwijnen van enkele van de belangrijkste actoren uit het conflict heeft geleid tot een fundamenteel nieuwe situatie in het land en draagt in zeer grote mate bij aan de afname van het willekeurig geweld in Afghanistan.

Sinds de machtsovername door de taliban is het niveau van willekeurig geweld in Afghanistan significant gedaald. De VN Human Rights Council stelde in maart 2022 dat, hoewel sporadisch geweld nog plaatsvindt, burgers nu in relatieve vrede kunnen leven. In vergelijking met dezelfde periode het jaar voordien daalden tussen 19 augustus en 31 december 2021 het aantal 'armed clashes', luchtaanvallen en incidenten met IED's alle met meer dan 90%. Hetzelfde patroon en lagere niveau van willekeurig geweld tekenen zich af in de eerste helft van 2022.

Het geweld dat actueel nog plaatsvindt, is voornamelijk doelgericht van aard, waarbij enerzijds sprake is van acties van de taliban tegen voornamelijk leden van de voormalige Afghan National Defense and Security Forces alsook tegen bijvoorbeeld ex-overheidsmedewerkers, journalisten en aanhangers van ISKP. Anderzijds wordt er gerapporteerd over een toenemend aantal confrontaties tussen de taliban en het National Resistance Front in de eerste helft van 2022, voornamelijk in Panjshir en enkele noordelijke regio's en over aanslagen door ISKP, die voornamelijk zijn gericht tegen leden van de taliban en tegen sjiitische burgers.

De machtsovername door de taliban heeft een impact gehad op de aanwezigheid van bronnen in het land en op de mogelijkheid om verslag uit te brengen. Er kan worden opgemerkt dat, in vergelijking met de periode voor de machtsovername waarin bijzonder veel bronnen en organisaties in Afghanistan actief waren en over de veiligheidssituatie rapporteerden, heden minder gedetailleerde en betrouwbare informatie over de situatie in Afghanistan voorhanden is. Er moet echter worden vastgesteld dat de berichtgeving uit en over het land niet is gestopt, dat tal van bronnen nog steeds beschikbaar zijn en nieuwe bronnen zijn verschenen. Bovendien zijn verschillende gezaghebbende experts, analisten en (internationale) instellingen de situatie in het land blijven opvolgen en rapporteren zij over gebeurtenissen en incidenten. De verbeterde veiligheidssituatie heeft verder als gevolg dat meer regio's dan vroeger toegankelijk zijn. Er kan dan ook worden besloten dat er actueel voldoende informatie beschikbaar is om het risico voor een burger om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld te kunnen beoordelen.

De Raad beschikt over een zekere appreciatiemarge en houdt onder andere rekening met het sterk afgenomen aantal incidenten en burgerslachtoffers, de typologie van het geweld, het beperkt aantal conflictgerelateerde incidenten en de beperkte intensiteit van deze incidenten, het aantal slachtoffers in verhouding met het totale bevolkingsaantal, de impact van dit geweld op het leven van de burgers en de vaststelling dat veel burgers terugkeren naar hun regio van herkomst.

Zelfs wanneer rekening wordt gehouden met enkele regionale verschillen, blijkt er in Afghanistan geen sprake van een uitzonderlijke situatie waar de mate van het willekeurig geweld in het gewapende conflict dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar Afghanistan, louter door zijn aanwezigheid aldaar, een reëel risico loopt om te worden blootgesteld aan een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon.

Indien er actueel situaties zouden zijn van die aard dat een burger louter omwille van zijn aanwezigheid in het land een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet, zoals situaties van *open combat* of van hevige of voortdurende gevechten, zou er informatie of zouden er minstens indicaties zijn in die richting.

De door verzoeker aangehaalde informatie werpt hier geen ander licht op.

Gelet op het feit dat verzoeker de beweerde herkomst uit Jokan in het district Hesarak in de provincie Nangarhar in Afghanistan niet aannemelijk maakt, maakt hij evenmin aannemelijk dat de afweging van het reële risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet dient te gebeuren ten opzichte van de situatie aldaar.

Met betrekking tot de vraag of verzoeker bij terugkeer een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet, kan een loutere verwijzing naar een Afghaanse nationaliteit en naar een voorgehouden, maar niet aangetoonde regio van herkomst niet volstaan.

Het is immers in de eerste plaats aan verzoeker om tijdens de asielpcedure zijn ware identiteit en herkomst aannemelijk te maken. De Raad kan slechts vaststellen dat verzoeker hierin manifest faalt. Het komt de Raad niet toe om te speculeren over de verblijfplaats van verzoeker voor de komst naar België, noch over het element of verzoeker afkomstig is uit een regio waar geen risico aanwezig is.

De Raad kan hieruit enkel afleiden dat verzoeker zelf meent dat er in Afghanistan geen zwaarwegende gronden voorhanden zijn die erop wijzen dat hij bij een terugkeer naar dit land een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet.

2.7. Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken en de Raad over de grond van het beroep heeft kunnen oordelen. Verzoekers heeft evenmin aangetoond dat er een substantiële onregelmatigheid aan de bestreden beslissing zou kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, 2°, van de Vreemdelingenwet. De Raad ziet geen redenen om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te zenden naar de commissaris-generaal.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zevenentwintig januari tweeduizend drieëntwintig door:

dhr. S. VAN CAMP,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

S. VAN CAMP